

Text těla emailové zprávy z podání 18753/2024

Od: [REDACTED]
Komu: [REDACTED]
Kopie:
Předmět: žádost o informace ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb.

Dobrý den,
ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb. žádám o poskytnutí soudních rozhodnutí pro mou obsahovou analýzu, která bude předmětem mé disertační práce, kterou píšu jako interní doktorandka na katedře pracovního práva a práva sociálního zabezpečení na Právnické fakultě Univerzity Karlovy. Budu se v ní zabývat soudními prostředky ochrany proti diskriminaci, tedy zejména do jaké míry naplňují požadavky evropských směrnic a jak jsou v praxi využívány.

V tomto kontextu Vás chci touto cestou moc požádat, zda by bylo možné mi poskytnout všechna:

1. civilní rozhodnutí, kde soud rozhodoval o žalobě podle § 10 antidiskriminačního zákona za období let 2014-2023,
2. pravomocná odsuzující trestní rozhodnutí za trestné činy znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku, sexuálního nátlaku dle § 186 trestního zákoníku a nebezpečného pronásledování dle § 354 trestního zákoníku, všechny za období let 2014-2023.

Mnohokrát děkuji a přeji hezký den,

[REDACTED]

OKRESNÍ SOUD V PRACHATICÍCH

Pivovarská 3, 383 18 Prachatice

tel.: 388 305 111, fax: 388 305 154, e-mail: podatelna@osoud.ptc.justice.cz, IDDS: iurabu8

NAŠE ZNAČKA: Si 44/2024
VAŠE ZNAČKA:
DNE: 25. června 2024

Vážená paní

Vážená paní [REDAKCE],

k Vaší žádosti došlé soudu dne 24. 6. 2024 o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, sdělujeme, že lustrací v informačním systému Okresního soudu v Prachaticích bylo zjištěno:

- 1) v období let 2014-2023 nebylo rozhodováno o žalobě podle § 10 antidiskriminačního zákona,
- 2) za období let 2014-2023 poskytujeme v anonymizované podobě pravomocná rozhodnutí za trestné činy znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku, sexuálního nátlaku podle § 186 trestního zákoníku a nebezpečného pronásledování podle § 354 trestního zákoníku:
 - trestní příkaz sp. zn. 4 T 75/2016
 - trestní příkaz sp. zn. 3 T 60/2023
 - rozsudek sp. zn. 4 T 288/2014
 - rozsudek sp. zn. 4 T 50/2021
 - rozsudek sp. zn. 3 T 76/2021.

S pozdravem

Mgr. Milada Trůblová
místopředsedkyně soudu

ČESKÁ REPUBLIKA

TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudce Okresního soudu v Prachaticích vydal dne 25.04.2016 v Prachaticích podle § 314e odst. 1 trestního řádu následující trestní příkaz:

Obviněná

██████████,

nar. ██████████, trvale bytem ██████████ 2,
t. č. ██████████, doručovací adresa ██████████, okres ██████████, na mateřské dovolené,

je vinna, že

nejméně v době ██████████, zejména prostřednictvím telefonického volání a zasíláním krátkých textových zpráv nejméně z mobilních telefonů účastnických telefonních čísel ██████████, ██████████ a ██████████ vytrvale, mnohočetně a dlouhodobě kontaktovala ██████████, nar. ██████████, trvale bytem ██████████, a to nejméně prostřednictvím mobilního telefonu ██████████ s účastnickými telefonními čísly ██████████ a ██████████, kdy předmětem tohoto telefonického volání a krátkých textových zpráv bylo zejména oznamování mimomanželského poměru manžela ██████████ s jinou ženou, nabízení informací a důkazů o tomto mimomanželském poměru, či předkládání informací osobního charakteru ze života ██████████, jejím zdravotním stavu a vyvoláváním dojmu naprostého přehledu o jejím životě, kdy s ohledem na četnost kontaktování a charakter sdělovaných informací vnímala ██████████ toto jednání jako nesnesitelné a hrubě obtěžující, vyvolávající u ní důvodnou obavu o bezpečnost a zdraví její a jejích dětí; popsané jednání ██████████ vyvrcholilo dne ██████████, kdy v době kolem 11:20 hodin na místní komunikaci mezi domy čp. ██████████ v obci ██████████, okres ██████████, oslovila ██████████ s tím, že jí chce ukázat fotografie jejího manžela ██████████, kdy na jedné z těchto fotografií byl ██████████ zachycen nahý v obscénní pozici, ██████████ nabízené fotografie zmačkala a chtěla z místa odejít, přičemž ji ██████████ fyzicky napadla, kdy ji nejméně chytla rukou za rameno a odstrčila ji na zeď domu čp. ██████████ a dožadovala se vrácení fotografií poté, kdy ██████████ fotografie vrátit odmítla, ██████████ nejméně třikrát udeřila ██████████ o stěnu domu čp. ██████████, rukou ji chytla za košili pod krkem a snažila se jí vytrhnout

z ruky tašku, kdy [redacted] se podařilo vysmeknout a z místa utéci; popsáním jednáním [redacted] poškodila [redacted] oblečení, kdy jí potrhala sako a košili, čímž jí způsobila škodu v dosud neupřesněné výši, dále jí způsobila poranění, a to [redacted], dále u [redacted] došlo v důsledku napadení k [redacted]; dále v období nejméně od přesně nezjištěného dne v měsíci [redacted], kdy došlo ze strany [redacted], nar. [redacted], trvale bytem [redacted], k jednostrannému skončení intimního vztahu mezi ním a [redacted], nejméně do [redacted], zejména prostřednictvím telefonického volání a zasíláním krátkých textových zpráv nejméně z mobilních telefonů účastnických telefonních čísel [redacted], [redacted] a [redacted] vytrvale, mnohočetně a dlouhodobě kontaktovala [redacted], nar. [redacted], trvale bytem [redacted], a to nejméně prostřednictvím mobilního telefonu [redacted] s účastnickými telefonními čísly [redacted] a [redacted], kdy předmětem tohoto telefonického volání a krátkých textových zpráv byla zejména snaha o obnovení vztahu mezi [redacted] a [redacted], výzvy k setkání, či sexuálně podbarvené SMS zprávy, kdy s ohledem na četnost kontaktování a charakter sdělovaných informací a dále v kontextu s mnohočetným telefonickým kontaktováním jeho manželky [redacted] vnímal [redacted] toto jednání jako nesnesitelné a hrubě obtěžující, vyvolávající u něho důvodnou obavu o bezpečnost a zdraví jeho manželky [redacted] a jejich dětí,

- tedy - jiného dlouhodobě pronásledovala tím, že jej vytrvale prostřednictvím prostředků elektronických komunikací a jinak kontaktovala a toto jednání bylo způsobilé vzbudit v něm důvodnou obavu o jeho život nebo zdraví nebo o život a zdraví osob jemu blízkých,
- dopustila se na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadla jiného,
 - jinému úmyslně ublížila na zdraví,

čímž spáchala

- přečin nebezpečné pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku s přihlédnutím k § 314e odst. 2 trestního řádu za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 8 (osmi) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obviněné výkon tohoto trestu **podmínečně odkládá** na zkušební dobu **12 (dvanácti) měsíců.**

Poučení: Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas a oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení. Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výměrou trestu obsaženými v trestním příkaze. Nebude-li odpor řádně a včas podán, trestní příkaz se stane pravomocným a vykonatelným. V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

Prachatice 25.04.2016

JUDr. Jiří Mühlstein
samosoudce

ČESKÁ REPUBLIKA
TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudce Okresního soudu v Prachaticích vydal dne 20. 3. 2023 v Prachaticích podle § 314e odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním, ve znění pozdějších předpisů (dále jen tr. ř.), následující

trestní příkaz:

Obviněný [REDACTED], narozený dne [REDACTED], bytem [REDACTED],
[REDACTED],

je vinen, že

od přesně nezjištěného dne roku [REDACTED] do [REDACTED], na různých místech města [REDACTED], okres [REDACTED], pronásledoval poškozenou [REDACTED], narozenou [REDACTED], s úmyslem navodit s ní vztah, když opakovaně vyhledával její osobní blízkost jednak v místech, kde se obvykle zdržovala, jednak na náhodných místech v obchodech při nákupech, kdy téměř denně, často i opakovaně během jednoho dne, za ní chodil na vrátnici společnosti [REDACTED], kde byla zaměstnána, pod různými záminkami vyhledával její společnost, kdy jí sděloval, kde všude ve městě ji viděl, kdy doma svítila, kdy a kde měla zaparkovaný automobil, zasílal jí písemné milostné vzkazy, a to navzdory tomu, že mu poškozená opakovaně sdělila, že jeho náklonnost je jednostranná, při odchodu ze zaměstnání jí opakovaně nabízel odvoz a když odmítla s tím, že se chce projít, nastartoval automobil a jel pomalu vedle ní a z otevřeného okénka jí přemlouval, že ji svezde, a dále jí nejméně ve dnech [REDACTED] [REDACTED] v pozdních odpoledních hodinách pozoroval zpozzdálí v místě jejího bydliště na adrese [REDACTED], kdy se jí díval do oken, a rovněž jí dne [REDACTED] zasílal z telefonního čísla [REDACTED], SMS zprávu z textem: [REDACTED] a dne [REDACTED] jí zasílal z telefonního čísla [REDACTED], SMS zprávu s textem: [REDACTED] [REDACTED], přičemž jednotlivé útoky v celkovém

kontextu poškozenou permanentně obtěžovaly a stresovaly a zasláné SMS zprávy v ní vyvolaly strach z jeho dalšího možného jednání,

tedy

jiného dlouhodobě pronásledoval tím, že vyhledával jeho osobní blízkost a sledoval ho a toto jednání bylo způsobilé vzbudit v něm důvodnou obavu o jeho život nebo zdraví,

čímž spáchal

přečin nebezpečné pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 354 odst. 1 tr. zákoníku, za použití § 314e odst. 2 tr. řádu, za užití § 67 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku a za užití § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku k peněžitému trestu ve výměře **40 (čtyřicet) denních sazeb po 1 000 Kč (jeden tisíc korun českých), tedy k peněžitému trestu v celkové výši 40 000 Kč (čtyřicet tisíc korun českých).**

Podle § 68 odst. 5 tr. zákoníku se obviněnému povoluje hradit uložený peněžitý trest ve splátkách, a to vždy ve výši 4 000 Kč měsíčně, splatných vždy nejpozději k 15. dni v daném kalendářním měsíci počínaje právní mocí tohoto trestního příkazu, pod ztrátou výhody splátek peněžitého trestu, jestliže obviněný nezaplatí dílčí splátku včas.

Poučení:

Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas a oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení. Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výměrou trestu obsaženými v trestním příkaze. Nebude-li odpor řádně a včas podán, trestní příkaz se stane pravomocným a vykonatelným. V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

Poškozený má právo žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí, je-li trestním příkazem ukládána majetková trestní sankce.

Odpor podaný v elektronické podobě musí být opatřen uznávaným elektronickým podpisem (§ 6 odst. 1 zák. č. 297/2016 Sb.). Bez této náležitosti nejsou s elektronickým podáním spojeny žádné účinky řádného podání.

Prachatice 20. března 2023

JUDr. Petr Kolban
samosoudce

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 03.02.2015 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Mühlsteina a přísedících Miloslavy Kuckové a Jaroslava Šandery t a k t o:

Obžalovaný

██████████,

nar. ██████████, trvale bytem ██████████,
doručovací adresa ██████████, dělník v ██████████,

je v i n e n, ž e

v době od ██████████ do ██████████ dne ██████████ v travnatém porostu v těsném sousedství benzinové čerpací stanice ██████████, po předchozí společné návštěvě restaurace ██████████, kde společně konzumovali alkoholické nápoje, při cestě z této restaurace, kdy oba byli pod vlivem alkoholu, poškozenou ██████████, nar. ██████████, trvale bytem ██████████, povalil na záda, vyhrnul jí šaty a přes její aktivní odpor, kdy se jej snažila ze sebe odstrčit a opakovaně mu říkala „ne, já nechci!“ a křičela „pomoc!“, se na ní pokusil vykonat soulož, přičemž k tomuto jednání nedošlo s ohledem na okolnosti na obžalovaném nezávislých,

t e d y - pokusil se vykonat pohlavní styk na poškozené s ohledem na její bezbrannost,

č í m ž s p á c h a l

- přečin znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku k **trestu odnětí svobody** v trvání **10 (deseti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon tohoto trestu **podmínečně odkládá na zkušební dobu** v trvání **18 (osmnácti) měsíců**.

O d ů v o d n ě n í:

Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Prachaticích podal obžalobu na [REDAKCE] s odůvodněním, že ten se měl dopustit zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku.

Obžalovaný [REDAKCE] k věci uvedl, že se seznámil s poškozenou v [REDAKCE], pak byli v [REDAKCE], pak šli na benzinovou pumpu, tam si sedli vedle laviček, on se jí pak ptal, jestli s ním půjde dovnitř, šel pro kávu. Popíjeli kafe, kouřili, následně si lehli na zem, začali se líbat a osahávat i na intimních místech z obou stran. Pak poškozená začala brečet, začala být nervózní, obžalovaný má za to, že si uvědomila, co vlastně dělá. On v té době ještě nevěděl, že má přítele a dítě. Poté tam přišel kluk, který jej bouchnul, udeřil jej někam do vlasů, poškozená šla na druhou stranu přes silnici, měla telefon, on jí ještě odnesl tašku a ona odešla. Kluka tam viděl, slečnu žádnou neviděl, ani při příchodu na pumpu, neví, jestli tam byl někdo stranou. Poškozená mu říkala, že si pamatuje, že už po něm koukala předtím, ale nikdy se nebavili, seznámili se ten večer. Celý večer trávili spolu, popíjeli alkohol, platil úhradu do 200 Kč za oba. On měl ještě tři piva předtím, než za ním přišel, ona zřejmě již také něco měla. Přála si vodku, když jí objednal, tak říkala, že jí nechutná, že si dá melounovou, tak ji pili, měli asi čtyři.

U benzinky seděli na trávníku, dle obžalovaného si chtěla sednout na ten trávník, protože tam asi zřejmě někdo byl, neví proč. On se jí také ptal, jestli s ním půjde na kávu. Poté začala říkat, že neví, nějak se to v ní lámalo, tak říkal, že dobrý, proběhl tam i nějaký návrh, že by mohli k němu domů, ale jak měla pořád ty telefony, tak byla nervózní. Každopádně se rozbřečela, to jo, řekla mu, co má dělat, potom řekla „pomoc“ a potom začala brečet. Když tam přišel ten kluk, tak na ní bylo vidět, že se stydí, tak radši šla na druhou stranu. Obžalovaný se s ní chtěl nějak rozloučit, nebo si o tom popovídat, ale nechtěla, něco tam řešila, neví s kým.

Na sobě měla krátkou minisukni, neví, jestli to byly šaty, nebo jestli to bylo zvlášť, ale měla hodně krátkou minisukni a tílko s výstřihem, on měl černé džíny a tričko nebo tílko, bylo teplo, bylo to v červenci. K pohlavnímu styku nedošlo, to ani není možné, protože on když konzumuje alkohol, tak nemůže. Každopádně se osahávali, líbali, a to i na intimních místech, to nepopírá. Ten kluk, když jej bouchnul, tak cítil šubnutí ve vlasech, ale nebylo to nijak hrozné. Když odešel, tak mu chtěl i něco vysvětlit, jenomže asi viděl, že je to nějak relativně v pohodě, tak odešel, nebyl tam víc než minutu.

Rovněž se obžalovaný domnívá, že se to poškozené líbilo, že se jí líbil i on, také kamarád mu říkal již v [REDAKCE], že po něm pokukuje. Poté byli již spolu. U pumpy si lehli na sebe, začali se líbat, osahávali se, ležel na ní, nejdříve seděli. Co byla s obžalovaným, byla s ním celý večer, tak nehrozilo, že by došlo k pohlavnímu styku s někým jiným, jestli ho měla předtím, to neví. Když k pohlavnímu styku zřejmě došlo, tak to nebylo s obžalovaným. Chvilí byla i mezi společností, i když se spolu bavili, ale pak už byla s ním. Na intimní místa si sahal, ale pohlavní styk s ní neměl, to ví. Je možné, že na sebe sahal intenzivněji, to probíhalo už v tom [REDAKCE], když tam seděli sami v tom salonku.

[REDAKCE] uvedla, že ví, že přišli obžalovaný s poškozenou na benzinku, byli opilí. Oni seděli na první lavici, slečna si sedla jakoby za ně, myslí, že na lavičku. Obžalovaný šel pro kafe, pak šli spolu někam dozadu, pak slyšeli, jak slečna říká, že to nechce, určitě brečela. Pak tam šel přítel, ona tam nešla, přítel mu dal údajně facku, nebo ho kopl. Slečna brečela, šel jakoby před benzinu a dotyčný utekl, kam, to neví. Slečna šla určitě před benzinu, byla bosa, na sobě měla šaty, jestli měla kabelku, to neví. Ona na místo vůbec nešla, šel tam jenom přítel. Podnětem k tomu, že tam přítel šel, bylo to, že brečela a říkala, že to nechce, to slyšeli až k nim. Byli od nich vzdáleni tak 5 – 6 metrů, vidět tam nebylo, je tam křoví, jsou tam smrčky. Přítel říkal, že byli na silnici. Když přišli, na lavičce byla pouze slečna, obžalovaný šel pro kafe. Přítel jí říkal, že k pohlavnímu styku došlo.

[REDAKCE] uvedl, že byl večer s přítelkyní na benzině, seděli na lavičce, po chvíli tam přišla mladá dívka a za ní muž, chvíli tam spolu byli, pak odešli ke smrkům. Zašli za ně, po chvíli zaslechli, jak slečna brečí, tak se tam šel podívat, oni tam souložili. Slečna brečela, říkala, aby jí pomohl, tak to udělal. Poškozená ležela na zemi, obžalovaný ležel na ní, dle svědka souložili, má za to, že nešlo o nějaké laškování, vypadalo to určitě jinak, kalhoty měl obžalovaný stažené, když tam svědek přišel, tak mu byl vidět zadek. Ona měla nějaké krátké šaty, měla je vytažené. Když tam přišel, tak dívka říkala, aby jí pomohl, tak dotyčného okřikl, aby toho nechal, on mu řekl, že takhle to má úplně nejraději, slezl z ní, svědek ho potom kopnul do obličeje a šel k té dívce, protože ta ležela, nevěděl, jestli jí něco není, ptal se jí, jestli bude volat policii, ona řekla, že ne a odešla, nechtěla se s ním vůbec bavit, odešla směrem jako do centra, úplně pryč. Nejdříve zašla někam na benzinu, pak ji viděl, jak jde do města. Ona nechtěla volat policii, tak ji nevolali, pak přišla asi její sestra s nějakým kamarádem a hledali ji, slyšel, jak volají z budky té dívky, zaslechl, jak její sestra řekla „on tě znásilnil“, tak jsem za nimi šel a řekl jsem, že jsem u toho byl. Pak se tam nějak sešli a zavolali policii. Za vlasy obžalovaného nechtyl, kopnul ho do obličeje. Něco na něj zakřičel, už neví, co přesně. Když obžalovaný slezl, tak neviděl, že by byl obnažený, byla tam tma, přirození neviděl, zadek viděl. Poškozená byl obnažená, neměla kalhotky a šaty měla někde pod pupík. Kalhotky neviděl, neví, jestli si je potom sebrala, ona se s ním vůbec nechtěla bavit, takže odešel za svou přítelkyní. Ví, že tam po ní ještě zůstaly pantofle, ty potom brala její sestra od laviček, kde seděli, to bylo tak 15 – 20 metrů. Slyšel, jak poškozená brečí, o pomoc volala až potom, když tam přišel.

On nic nepil, přítelkyně asi dvě skleničky. Když přišel na místo, obžalovaný na ní ležel, ona je malá. Akorát mu říkala, aby jí pomohl, podle něj byla dost opilá, říkala „pane, pomozte mi“ a brečela. Pokud by jej nežádal o pomoc, nijak by to neřešil, asi by si toho nevšiml, ale když mu řekla, aby jí pomohl, tak mu bylo jasné, že to asi nechce. Myslí si, že obžalovaný měl na sobě nějaké tepláky, do obličeje ho kopl v okamžiku, když z ní obžalovaný slezl a řekl, že takhle to má nejradši, v tu chvíli klečel. Když poté odešli z toho místa, neviděl, že by šli ještě spolu. Že by měl obžalovaný obnažené přirození, to také přímo neviděl. Holý zadek viděl, že

by se líbali, to neviděl. Viděl, jak obžalovaný jakoby přirážel, ale nemůže říci, že by viděl, že by soulož probíhala.

██████████ uvedla, že šli s přítelem na bowling, pak šli do ██████████, tam přítel odešel, ona tam ještě nějakou dobu pobyla. Pak chtěla jít domů, ale přišel obžalovaný, který ji oslovil a pozval ji na panáka do ██████████, tak mu řekla „ano“. Tam vypili pár panáků, co bylo dál, jak došla na benzinu, to neví. Když byli na benzině, tak si pamatuje to, že ji tam svalil a že křičela o pomoc, dál si to nepamatuje. Pamatuje si jenom, že šla domů. Neví, kolik hodin bylo, když šli do ██████████. V ██████████ měla nějaké pivo, v ██████████ pili vodku s něčím ředěnou. Když přišli na benzinu, tak si to pamatuje tak napůl, začátek neví, ví jenom to, že ji tam svalil u těch keřů na zem a ona křičela, aby tam někdo přišel. Ví, že tam někdo na lavičce seděl, aby řekla pravdu, tak si nepamatuje, jestli se v ██████████ třeba líbali. Rozhodně mu neříkala, že by s ním něco chtěla mít, to určitě ne. Jestli si o tom povídali, je to možné. Nevzpomíná si, že by spolu vedli nějakou řeč, že by došlo k nějakému osahávání, nabídky mohly být, ale neví. U výsledku uváděla, že se chtěli osahávat, ale sex ne, protože ji vyslyšeli dva policajti, kteří ji předtím upozornili, že žádná oběť není a ještě se jí vysmáli do obličeje, takže s těmi už se nechtěla bavit. Byla v podnapilém stavu, moc si toho nepamatuje. Do křoví se nějak doplazili, na začátku tam šli oba dobrovolně, postrkoval ji, asi mu říkala, jestli něco chce nebo nechce, křičela, ať ji nechá být, křičela o pomoc, to ví, pak už to ví jen z vyprávění. Ví, že šla domů, ví o tom, že též volala sestře, říkala, že byla znásilněna, ta volala policii. Sestře znásilnění nepopisovala. Přítel chtěl jít dřív domů, jí se nechtělo, proto tam zůstala. Nevzpomíná si, že by s obžalovaným měli nějaké hrátky už v ██████████.

K dotazu státní zástupkyně poškozená uvedla, že v klubu zůstala se známými, kteří si všimli jiných, takže zůstala u baru sama, přítel odešel, ona tam ještě chtěla být. Na začátku vypovídala všechno, co říkal pan ██████████, protože policisté ji vyfakovali, takže vypověděla u všeho „ano“, ale nechtěla to řešit, proto je tam z toho důvodu uvedeno, že dělali všechno, co řekl. Až v ██████████ mu říkala, že potřebuje jít na benzinu, tak tam po nějaké době šli, na benzinu potřebovala jít proto, že volala kamarádovi, aby ji vyzvedl, nepřišel tam, až po nějaké době. Ona tam chtěla jít z toho důvodu. Na benzině byla s ██████████, ale povídala si s ním, to je všechno, co si pamatuje z té chvíle, než přešli do toho křoví. Nepamatuje si, jestli do křoví došla dobrovolně nebo jestli ji tam dostrkal, ví, že došlo k pohlavnímu styku, bránila se, strkala do něj, moc jí to ale nešlo. Křičela o pomoc, strkala ho od sebe, aby šel pryč, to se jí nepovedlo. Je možné, že mu vytrhla vlasy, ale neví to. Dál si vybavuje věci z vyprávění. Sama si vybavuje to, že šla domů a volala sestře, té řekla, ať přijde na benzinu, řekla jí, ať zavolá policii, že ji někdo znásilnil. Na druhém výsledku jí policista, jehož jméno neví, upozornil, že žádná oběť není.

K dotazu obhájce poškozená uvedla, že si pamatuje, že byl u výsledku, když jej vyslyšela paní vyšetřovatelka, ta na ni nebyl zlá. To, že se s obžalovaným bavili, pak se osahávali a líbali a že to bylo vzájemné, vypovídala proto, že ví, že by jí asi v okolí ██████████ nijak nepomohli, aspoň si to tak myslela. Paní vyšetřovatelka na ni nebyla zlá, uvedla, že k pohlavnímu styku nedošlo, to také vypovídala kvůli tomu. Byla řádně poučena, pokud jde o následky křivé výpovědi. Také k dotazu obžalovaného uvedla, že se s ním seznámila z vlastní vůle, alkohol popíjela sama, nenutil ji. Nemůže říct, že spolu byli intimně, nemůže říct ano, lhala by, neví.

Svědkyňi byla predestřena výpověď z přípravného řízení, kdy k rozporům uvedla, že to vnímala jinak, chodily jí domu papíry, jak to asi údajně bylo, o tom, že tam byl i ten svědek, který to viděl. Dále k dotazu uvedla, že to vnímá tak, že jen tak o pomoc nekřičela, ten svědek

asi také jen tak nelhal. Pamatuje si to tak, že ano, říkala, že ji znásilnil, na výslechu vzhledem k tomu, co jí řekli, pak řekla to, co obžalovaný, aby se z toho vyvarovala, má dítě, takže to nechtěla prostě řešit, proto řekla to, co tam na tom papíru je. V té době také neměla pojem o čase, takže by lhala, kdyby řekla, jak dlouho na benzině byli. Neví, že šel obžalovaný pro kafe na benzinu, ona vnímá to, co řekla u soudu, k tomu došlo, neví, na jak dlouho, ale ví, že k tomu došlo. K následnému dotazu státní zástupkyně uvedla, že porozuměla poučení mluvit pravdu jak na policii, tak u soudu, také si to všechno přesně nepamatuje, podle ní šlo o normální soulož. Co uvedl [REDAKCE], to jí řekl policista, který ji vyslychal.

[REDAKCE] vypověděla, že byla uvedeného dne s kamarádkou [REDAKCE] na diskotéce [REDAKCE], zde se kolem půlnoci setkala se sestrou [REDAKCE]. Nebyly předem domluveny, byla to náhoda, dlouze tam spolu nemluvily. Domluvily se, že se později uvidí, v té době bylo v [REDAKCE] asi tak 50 lidí, ona neví, jestli sestra s někým mluvila, tančila, nebo něco podobného, viděla ji tam jen krátce. Ví, že v té době byl v [REDAKCE] i sestřin přítel pan [REDAKCE], jeho dva bratry tam neviděla, ale neví určitě, jestli tam byli také, nebo ne. Ona poté odešla do baru [REDAKCE] i se svou kamarádkou, sestra zůstala v [REDAKCE]. Když odcházela, byl tam ještě i sestřin přítel. Z [REDAKCE] odcházela někdy kolem druhé, třetí. Venku před barem potkala [REDAKCE]. Poté byla ještě u telefonátu v [REDAKCE], kdy [REDAKCE] volala sestru [REDAKCE], byla u hovoru, slyšela, jak jí říkal, aby šla domů a našla si [REDAKCE]. Poté jí telefon vytípl, až pak jí řekl, že sestra mu brečí do telefonu. Ona jí volala, což jí zase ona vytípla, asi byla našťvaná. Sestra nemohla volat přímo jí, protože nemá mobilní telefon. Přesně si nevzpomíná, jak zjistila, že je sestra na pumpě, nějak tam ale došlo s [REDAKCE], zkusili zavolat z budky, ona hovor přijala. Ptala se jí, proč brečí, ona řekla, že byla znásilněná, tak jí řekla, ať se vrátí na pumpu, že tam na ni počkají, sestra přišla asi za 5 minut, byla bosa a špinavá. Ona se jí ptala, sestra jí řekla, že byla znásilněná, že jí nějaký kluk znásilnil, že měl dlouhé, kudrnaté vlasy, že byl vysoký. Jmenovaná řekla, že zavolá policii, poškozená nechtěla, aby se to nedozvěděl její přítel. Ještě se jednou ptala sestry, jestli byla znásilněná, či šla s ním dobrovolně, ona řekla, že ji skutečně znásilnil, proto volali policii. Poté také hovořila s panem [REDAKCE], který jí ukázal místo, kde k tomu mělo dojít, rovněž jí řekl, že sestra seděla s nějakým klukem u stolku vedle pumpy, on si potom sestru odvedl za stromky vedle pumpy a po chvíli sestra začala brečet, křičela „pomoc“, on tam vběhl a útočnicka odehnal a sestra podle něj odešla také. Podle popisu se dle jmenované mělo jednat o [REDAKCE], nebo aspoň jeho otec se tam jmenuje. Viděla ho večer v [REDAKCE], měl na sobě tmavé triko a hnědé kalhoty, nebo tepláky.

Z protokolu o ohledání místa činu, z náčrtku a pořízení fotodokumentace bylo zjištěno, kde mělo dojít k jednání, také byla nafocena poškozená, pokud jde o její oblečení. Zároveň zde byly nalezeny vlasy, kdy následně bylo potvrzeno znaleckým zkoumáním z oboru kriminalistiky, odvětví biologie a genetiky, že jde o obžalovaného, též byl zkoumán i poševní výtěr, kde byla nalezena shoda s poškozenou. Zároveň bylo provedeno vyšetření na alkohol u poškozené, kdy u té byla odebrána krev v 05:30 hodin, kdy bylo zjištěno, že koncentrace alkoholu činila 1,49 g/kg. Dále bylo provedeno i vyšetření [REDAKCE], kdy vyšetřením nebylo potvrzeno, že by poškozená měla například na stehnech modřiny, v okolí genitálu jsou patrné drobné stopy po holení, zevní genitál a jeho okolí jsou bez známek násilí, vyšetření neprokazuje násilný stav páchaný na ní, ke koitu vzhledem k překrvení sliznic zřejmě došlo.

Soud hodnotil důkazy jak samostatně, tak ve svém souhrnu, přičemž vycházel z těch skutečností, které také zazněly u hlavních líčeních, když je nepochybné to, že obžalovaný s poškozenou trávili společně část ranních hodin, kdy se sešli nejdříve v [REDAKCE], poté se

přesunuli do [REDAKCE], přičemž oba dva byli ve značném alkoholovém opojení, rovněž je jednoznačně potvrzeno, že se přesunuli na benzinovou stanici. Pokud jde o trávení večera, není žádných poznatků o tom, že by obžalovaný poškozenou jakkoliv k něčemu nutil, když on sám se k jednání vyjadřuje celkem obsírně, popisuje průběh večera, kdy uvádí, že též došlo k intimnostem, kdy se s poškozenou líbali, osahávali, osahávali se i na intimních místech, zde toto nijak nezpochybňuje, rovněž popisuje i cestu na benzinovou stanic, kdy též uváděl, že šel i pro kávu, toto je potvrzeno i svědkem [REDAKCE], či svědkyní [REDAKCE], kteří byli v těsné blízkosti obžalovaného s poškozenou. Není pochyb, že se oba dostali až do míst u benzinové stanice, kde mělo dojít k údajnému incidentu. Zde je potvrzeno, že tam též odešla poškozená dobrovolně, nebylo potvrzeno ze strany svědků, že by obžalovaný poškozenou na uvedené místo nutil nějakým násilím, například ji táhl či podobně. Zároveň, jak uvedl i svědek [REDAKCE], který byl na místě, pokud by poškozená nebrečela, vůbec by se na místo nešel dívat, když v počínání obžalovaného s poškozenou nespatoval žádných mimořádných skutečností, v počínání obou se mu nezdálo nic podivného. To, že chce poškozená pomoc, mu sdělila prakticky až poté, co přišel na místo, předtím, jak uvedl, kromě breku nic jiného neslyšel. Soud má rovněž pochybnosti o tom, zda došlo k vlastnímu pohlavnímu styku, byť poškozená o tom mluví, kdy uvádí, že si to pamatuje, přičemž si nepamatuje žádné další skutečnosti v průběhu setkání s obžalovaným, kdy nebyla schopna se vyjádřit, co se dělo v [REDAKCE], jak se dostali na benzinovou čerpací stanici, co kde dělali, přičemž však jednoznačně potvrzovala, že ví, že došlo k pohlavnímu styku. Pokud jde o pohlavní styk, kde dle soudu opět existují pochybnosti, zda k tomuto došlo, byť o tom hovoří svědek [REDAKCE], když na jednu stranu uvádí, že se mu počínání obžalovaného jevílo jako soulož, viděl odhalenou zadnici, přičemž však neviděl pohlavní úd, není schopen říci, zda soulož probíhala či nikoliv. Co se týká lékařské zprávy, ta se kloní k závěru, že je možné, že došlo k souloži, přičemž však není zjištěno, že by ta probíhala proti vůli poškozené, když nebylo zjištěno například žádných zranění v oblasti genitálií. Též nelze vyloučit, že k něčemu mohlo dojít i při osahávání intimních partií tak, jak uváděl obžalovaný. Také soud zvažoval intenzitu jednání obžalovaného, kdy nebylo potvrzeno, že by vůči poškozené vyvíjel nějaké intenzivní jednání, pokud jde o to, co se seběhlo. Jak již bylo uvedeno, nebylo potvrzeno, že by například za použití násilí táhl poškozenou na uvedené místo, či tuto za nějakého násilí například povalil, či ji nutil k něčemu, aby něco konala proti své vůli.

Soud hodnotil i výpověď samotné poškozené, kde také spatřuje rozpory mezi tím, co uváděla jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení, byť tyto rozpory nebyla schopna nijak výrazně vysvětlit. Zde soud přihlížel k tomu, co uváděla u vyšetřovatelky, kde byl výslech prováděn za přítomnosti obhájce, dále i k tomu, co uváděla u soudu, když také, pokud byla dotazována, nebyla schopna na otázky jednoznačně odpovědět, kdy též setrvala na vyjádření, že si všechno přesně nepamatuje. Soud na druhé straně hodnotil i tu situaci, že oba aktéři byli značně podnapilí, kdy je možno vycházet i z toho, že obžalovaný v tomto případě využil částečné bezbrannosti poškozené, byť ta se do uvedeného stavu dostala vlastním počínáním, nebyla k tomuto nijak nucena, tj. aby konzumovala alkohol. Soud na základě všech těchto skutečností proto dovozuje, že nelze jednoznačně tvrdit, že došlo přímo k souloži, byť počínání k tomu nasvědčovalo. K dokonání tohoto jednání nedošlo zejména vzhledem k té skutečnosti, že poškozená si poté v určitém stádiu, kdy byla s obžalovaným, uvědomila svoji situaci, nechtěla již dále pokračovat, čemuž odpovídá i to, že brečela, avšak dle soudu v této době nevolala o pomoc, také nechtěla událost hlásit na policii, zde má soud za to, že i sama poškozená si uvědomila svůj určitý díl svého jednání na této situaci. Soud má tudíž za to, že obžalovaný, pokud by pokračoval v jednání, by pravděpodobně soulož s poškozenou vykonal, avšak k tomuto nedošlo, přičemž šlo o okolnosti na obžalované nezávislých, když soud nemá pochybnosti, i s ohledem na tělesné konstrukce obou zúčastněných, že pokud by obžalovaný

chtěl vykonat soulož, že by k tomu pravděpodobně došlo, byť toto jsou pouze již úvahy. Soud vycházel z toho, co bylo zjištěno, kdy dovedl, že nelze učinit jednoznačný závěr v tom, že by obžalovaný vykonal soulož s obžalovanou, přičemž k tomuto nedošlo tak, jak bylo uvedeno, když šlo o okolnosti na obžalovaném nezávislých, zejména o to, že poškozená začala brečet, přišel tam svědek ■■■■, který také pak zakročil, přičemž však bylo potvrzeno i to, že obžalovaný svého jednání poté, co přišel svědek, zanechal, když sám svědek uvedl, že obžalovaného kopl až poté, co na ten klečel a byl mimo poškozené. S přihlédnutím ke všem těmto skutečnostem soud proto jednání obžalovaného posuzoval toliko ve stádiu pokusu přečinu znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku k § 21 odst. 1 trestního zákoníku.

Soud dále zjistil, že obžalovaný byl v minulosti soudem trestán v roce 2012, byť šlo o majetkovou trestnou činnost, kdy toto jednání bylo amnestováno amnestií prezidenta republiky ze dne 01.01.2013, přičemž byl obžalovanému ukládán pouze mírný výchovný trest odnětí svobody v trvání 2 měsíců se zkušební dobou v délce 12 měsíců. Za přestupek nemá v posledních letech žádný záznam, jak potvrdil Městský úřad ve ■■■■.

Na základě těchto skutečností soud obžalovanému ukládá pouze výchovný trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku, kdy tento trest je podmíněně odkládán na zkušební dobu v délce 18 měsíců za použití § 81 a § 82 trestního zákoníku. Při ukládání trestu soud přihlédl jak k hodnocení obžalovaného, tak i k jednání obžalovaného, které bylo prokázáno, tj. k intenzitě jeho jednáním, okolnostem celkového počínání obžalovaného a poškozené. Dále soud přihlédl i k doznání obžalovaného a k tomu, že pracuje, není k němu žádných dalších výhrad, proto soud dovozuje, že trest podmíněný, který byl ukládán, je trestem dostatečným a splní svůj účel, pro který byl uložen.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat k podepsanému soudu ve trojím vyhotovení odvolání, a to do osmi dnů od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 trestního řádu). O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích (§ 252 trestního řádu).

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení v předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 trestního řádu).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 trestního řádu).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen

v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 trestního řádu).

Prachatice 03.02.2015

JUDr. Jiří Mühlstein
samosoudce

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích rozhodl samosoudcem JUDr. Jiřím Mühlsteinem ve veřejném zasedání konaném dne 16. 9. 2021

takto:

I.

Soud **schvaluje dohodu o vině a trestu** uzavřenou dne 16. 8. 2021 v 14:15 hodin mezi JUDr. Lucíí Chalupskou, státní zástupkyní Okresního státního zastupitelství v Prachaticích a obžalovaným [redacted], narozeným [redacted], bytem [redacted], [redacted], t. č. [redacted], zastoupeným [redacted], podle níž:

II.

Obžalovaný

[redacted], narozený [redacted], bytem [redacted], [redacted], t. č. [redacted],

uznává se vinným, že

v období od [redacted] do [redacted] ve společném obydlí na adrese [redacted], okres [redacted], opakovaně požadoval po své nevlastní dceři, v té době nezletilé [redacted], narozené [redacted], aby se mu ukazovala ve spodním prádle, a to nejen ve vlastním, ale i v prádle, které jí přinesl, dále aby před ním chodila pouze v triku bez spodních kalhotek, chodil před ní nahý se ztopořeným penisem a pouštěl jí erotické filmy a navíc vyžadoval, aby se dívala na erotické časopisy, chodil za ní do koupelny a dobýval se na ni, když se sprchovala, následně z ní strhával ručník, požadoval, aby mu ukazovala jizvu po slepém střevě,

přičemž se jeho jednání stupňovalo, kdy začal požadovat, aby se svlékla zcela do naha a lehala si do různých poloh a začal na ni sahat, snažil se jí stahovat trička, tisknul ji k sobě a několikrát ji vsunul ruku do kalhot zezadu, z čehož měla [REDAKCE] pohmožděniny na těle, dále jí sahal na stehna a na třísla, požadoval, aby se proti němu sedala jen v triku bez kalhotek a říkal jí „kdy už mi ukážeš tu svojí kundu“ ne „ukaz mi tu svoji píču“, nejméně v jednom případě požadoval, aby mu oblékla ponožky a při tom byl nahý; když [REDAKCE] odporovala, tak jí nadával, že je svině a at' táhne k vlastnímu tátovi, říkal jí, že je sobecká, že pro ni dělá hodně věcí, at' to pro něj rovněž udělá, když se rozplakala a řekla mu, že to, co se děje, není dobře, tak jí zprvu sdělil, že je to normální, že tohle muži chtějí a že nedělá nic špatného, že není její vlastní otec a přesvědčoval ji, že je v jejím zájmu, aby se to nedozvěděla její matka [REDAKCE], tak jeho požadavkům raději vyhověla, neboť při odporu pak byl nepříjemný na celou rodinu, k výše uvedeným jednáním vyhledával situace, kdy byli doma sami, když poškozená ze strachu zůstávala raději mimo domov a vyčkávala na příjezd své matky, přičemž tohoto jednání se dopustil i přesto, že byl poškozenou vnímán jako otec a podílel se na její výchově,

tedy

přiměl jiného k obnažování a jinému srovnatelnému chování zneužívaje svého postavení a z něho vyplývající důvěryhodnosti a vlivu a čin spáchal na dítěti,

úmyslně ohrozil citový a mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu a pokračoval v páchání takového činu po delší dobu,

čímž spáchal

přechin sexuální nátlak podle § 186 odst. 2, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku,
přechin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 186 odst. 3 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku, § 67 odst. 2, písm. b) tr. zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. zákoníku k úhrnnému trestu, a to **peněžitému** ve výměře **100 (sto) denních sazeb** v částce **2 000 Kč**, tedy v celkové částce **200 000 Kč**.

Podle § 68 odst. 5 tr. zákoníku se obžalovanému stanovují splátky peněžitého trestu ve výši **6 000 Kč měsíčně** splatné vždy do každého dvacátého dne v měsíci s tím, že výhoda splátek peněžitého trestu odpadá, jestliže obviněný nezaplatí dílčí splátku včas.

Podle § 186 odst. 3 tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání **24 (dvacet čtyři) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku, § 84 tr. zákoníku a § 85 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **3 (tři) let**.

Odůvodnění:

Toto rozhodnutí neobsahuje odůvodnění podle § 129 odst. 2 zákona číslo 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (dále jen „tr. ř.“), jelikož po vyhlášení rozsudku se státní zástupkyně

vzdala práva odvolání a obžalovaný se písemně dne 17. 9. 2021 výslovně vzdal práva podat si odvolání za sebe i za osoby, které by mohly napadnout rozsudek v jeho prospěch ve smyslu § 247 odst. 2 tr. řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání k Okresnímu soudu v Prachaticích, a to do osmi dnů od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 tr. ř.). O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích (§ 252 tr. ř.).

Toto právo nepřísluší osobám, jež se jej výslovně vzdaly.

Prachatice 16. září 2021

JUDr. Jiří Mühlstein

samosoudce

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Kolbana a přísedících Zdeny Hrůzové a Pavla Trnky v hlavním líčení konaném dne 8. 8. 2023

takto:

Obžalovaný

[REDACTED]

narozený [REDACTED], bytem [REDACTED],
[REDACTED],

je vinen, že

v přesně nezjištěné době, v období nejméně od [REDACTED] do [REDACTED] v místě svého trvalého bydliště, v domě [REDACTED] v obci [REDACTED], okres [REDACTED], pohlavně zneužíval nezletilou [REDACTED], narozenou [REDACTED], se kterou žil ve společné domácnosti a která je jeho nevlastní dcerou a na jejíž výchově se podílel od dvou let jejího věku, přičemž poškozená ho oslovovala „tati“, a to tak, že ji nejdříve osahával rukama po celém těle, hlavně na břicho, prsou, nahém přirození a po 2 až 3 měsících opakovaného osahávání ji strkal malíček do přirození a dále s ní vykonával pravidelně, někdy i 2x denně, po dobu minimálně dvou let soulož a orální sex,

tedy

- vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let a spáchal čin na dítěti mladším patnácti let zneužívaje jeho závislosti a svého postavení a z něho vyplývající důvěryhodnosti a vlivu,
- přiměl jiného k pohlavního styku zneužívaje jeho závislosti a svého postavení a z něho vyplývající důvěryhodnosti a vlivu a spáchal čin na dítěti,

- úmyslně ohrozil citový a mravní vývoj dítěte tím, že je sváděl k nemravnému životu a pokračoval v páchání takového činu po delší dobu,
čímž spáchal
- zvláště závažný zločin pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,
- přečin sexuální nátlak podle § 186 odst. 2, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku,
- přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 43 odst. 1 a § 187 odst. 2 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře **48 (čtyřiceti osmi) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný **povinen** uhradit na náhradě nemajetkové újmy poškozené [redacted], nar. [redacted], trvale bytem [redacted], částku ve výši 200 000 Kč (dvě stě tisíc korun českých) spolu s úrokem z prodlení ve výši 8.5 % p.a. jdoucím z takovéto částky od 27. 11. 2021 do zaplacení.

Odůvodnění:

1. Důkazy provedenými v přípravném řízení a v průběhu hlavního líčení byl zjištěn skutkový děj popsáný shora ve výrokové části rozsudku. V nynějším odůvodnění soud uvádí rozhodné pasáže z výpovědí obžalovaného, poškozené, svědků a obsahu stěžejních listinných důkazů, které byly významné pro meritorní rozhodnutí v předmětné trestní věci, a které soud hodnotil jednotlivě i v jejich souhrnu; případné detaily, které vyplynuly při provádění důkazů, jsou zahrnuty v protokolech o jednotlivých hlavních líčeních, na které soud v podrobnostech odkazuje. Není účelem odůvodnění vypořádat se s každým jednotlivým argumentem, který některá ze stran vznesla, nýbrž souvisle vylíčit, které rozhodné skutečnosti má soud, pro účely rozhodnutí o vině, trestu, případně náhrady škody, za prokázané (srovnej např. judikaturu Evropského soudu pro lidská práva ve věci *Van de Hurk proti Holandsku*, § 61 či *S.C. IMH Suceava S.R.L. proti Rumunsku*, § 40). Pro přehlednost a přezkoumatelnost hodnocení jednotlivých dílčích skutkových závěrů proto soud nejdříve detailněji popíše, jaké důkazy získal provedením jednotlivých důkazních prostředků a až následně, výrazně úsporněji, vylíčí, které okolnosti má za prokázané, přičemž takovéto okolnosti vystaví vstřícně tvrzením obžalovaného, resp. jeho obhajobě.
2. **Obžalovaný** [redacted] svou vinu v průběhu celého trestního stíhání kategoricky popíral, obžalobu považoval za účelovou ze strany poškozené a bývalé manželky. K osobním poměrům uvedl, že je ve starobním důchodu, s bývalou manželkou mají vypořádané společné jmění včetně bytu, který měli na hypotéku; nemá jinak žádný majetek, nejsou na něj vedeny žádné exekuce. Bydlí v domě s pečovatelskou službou na adrese [redacted]. Užívá pravidelně léky na srdeční arytmií, prostatu a krevní tlak, dávky léků na arytmií se mu zvyšovaly v důsledku psychického stresu. Jiné trestní stíhání proti němu není vedeno.
3. S manželkou se seznámil v roce 2002 v souvislosti s opravou mlýna, zde se poprvé potkal i s její dcerou (poškozenou), která byla v té době v kočárku. Půl roku od seznámení to byl spíše kamarádský vztah, jezdili spolu s kapelou, přátelili se; poté jí (matce poškozené) dal poprvé

pusu. Ona se před ním ostatně natřásala, také tvrdila, že s (prvním) manželem nebude, že chodí často do hospody a je opilý. Sestěhování s manželkou proběhlo v roce 2004, když byly poškozené dva roky. Po roce od seznámení jí obžalovaný varoval, že je o 26 let starší, na což řekla, že jí to nevádí, že to bude pro ni další zkušenost. V roce 2006 se jim narodilo společné dítě. Když bylo poškozené 11 – 12 let, bydlela rodina v [REDACTED] v bytě 1 + 4, každé z dětí mělo svůj pokoj.

4. Co do vztahu k poškozené uvedl, že nerozlišoval, že je jeho nevlastní dcerou, měl ji rád, jako by byla jeho, nedělal rozdíly mezi ní a vlastním synem. Sourozenci mezi sebou vycházeli dobře, až později, kdy syn povyroste, byla poškozená schopna bratra zfackovat, když jí slídil ve věcech, jednalo se však o běžné sourozenecké handrkování. Naopak manželka měla k oběma dětem ležérní vztah, poškozené nechávala dle svých slov prostor, aby se učila, do žádné práce ji nenutila, poškozená se jen válela v posteli, u počítače, nepodílela se na žádných domácích pracích (manželka poškozenou nenutila do domácích prací, protože sama byla v pěstounské péči a její matka ji do toho nutila), syn byl to samé; když měl proti tomu výtky, bylo mu manželkou řečeno, aby se do toho nepletl, když to není jeho dítě. Příkazy obžalovaného poškozená ignorovala, když jí k něčemu nutil, musel ji čtyřikrát, pětkrát zavolat, než se vůbec zvedla a udělala, co chtěl. Když byla poškozená na základní škole, tak jí už obžalovaný do žádných prací nenutil, neboť mu manželka říkala, že se musí poškozená učit, protože chce jít na střední školu. Rebelie poškozené vůči obžalovanému začala na střední škole, kdy si myslela, že když dosáhla nejvyššího vzdělání v rodině, že je dáma, že ji všichni budou poslouchat. Když jí obžalovaný něco vytkl nebo jí vynadal, tak se ohradila, jak se k ní chová, že už není žádný malý parchant. Do patnácti let poškozená poslechla, že má něco udělat, pak už ne. Poškozená oslovovala obžalovaného „tati“, avšak to nebylo procítěné, začala mu tak říkat, když začal její bratr mluvit, od šesti sedmi let, jinak mu říkala [REDACTED]; její biologický otec si nepřál, aby mu říkala „tati“. Poškozená oslovovala obžalovaného „tati“ asi do deseti let; pak jen když se jí to hodilo nebo něco potřebovala, jinak jej stále oslovovala [REDACTED]. Poškozenou v dětství nikdy nekoupal ani neuspával, když byla nahá, dotkl se jí jen jednou ve věku asi osmi let, neboť byla opružená na přirození a manželka mu řekl, ať jí namaže povrchově na pyskách mastičkou, jelikož sama nemohla (měla špinavé ruce).
5. Obžalovaný k obhajobě osvětlil i vznik rodinné fotografie z 1. 7. 2016 (na té se nachází obžalovaný, poškozená, bývalá manželka, syn a sestra bývalé manželky). Obžalovaný nikdy neviděl zneužitě dítě, neví, jak takové dítě vypadá, ale myslí si, že kdyby měla poškozená na něj vztek nebo z něj psychické zábrany, tak by si k němu nesesdla a nenechala se objímat. Obžalovaný dále v průběhu výpovědi podrobně popsal, jak si bývalá manželka a poškozená ještě nechaly po tomto focení u fotografky zhotovit své akty nahoře bez; obžalovaný přihlížel, jak se takto fotí manželka (tomu přihlížel i syn), ale když se svlékla poškozená, odešel na chodbu, jejímu focení nepřihlížel.
6. Poškozenou pak popsal jako osobu co do povahy velmi manželce (své matce) podobnou – doma impulzivní, vzteklou, mezi kamarády a ve společnosti příjemnou, neustále mu stejně jako manželka lhala. Když se jí doma něco nelíbilo, dala to značně najevo, nenechala si v ničem poroučet, rozhodně nebyla uzavřená. S manželkou komunikovala velice dobře, protože si mohly navzájem říct i kolik měly orgasmů. Byla mezi nimi velká důvěra, například když poškozená měla druhého přítele, popisovala matce, i jak to dělali snad ve všech místnostech a doslova, že má buchtu tak natlučenou, že nemůže ani chodit; matce tak poškozená řekla naprosto vše. K psychologovi poškozená od roku 2014 nikdy nechodila, psychologa jí navrhl až [REDACTED], jelikož sám k němu taky chodí. O chování poškozené ke spolužačkám pak ví

obžalovaný, že se kvůli poškozené jedna spolužačka odstěhovala z internátu, protože ji poškozená měla šikanovat; s touto osobou obžalovaný mluvil, poškozená se jí na internátu svěřovala s každým vztahem.

7. Sám sebe vykreslil jako nekonfliktního jedince, hádky nevyhledává, v konfliktních situacích se raději stáhne do ústraní; na mladou manželku, kolem které se motali chlapi, samozřejmě žárlil, což ventiloval hádkou, opakovaně však uvedl, že manželku fyzicky nikdy nenapadl (k fotografii s modřinami, kterou manželka uvedla, pouze sdělil, že vznikla v době, kdy manželka oznámila rozvod a okamžitě chtěla začít dělit majetek, on jí v tom bránil tak, že ji chytil při vypořádání televize ze zásuvky s tím, že majetek se bude dělit až po rozvodu).
8. Vztah mezi poškozenou a bývalou manželkou přiblížil spíše jako vztah dvou kamarádek ze školy; od 14 let manželka brala poškozenou k muzikám, co obžalovaný ví tak si tam společně dokonce hrály na lesby, objímaly se, což sám na vlastní oči viděl na muzice v [REDACTED]. Když se konala akce – oslava ukončení základní školy, a ostatní rodiče se distancovali od toho nakoupit alkohol, manželka okamžitě šla a koupila jej; obžalovanému řekla, aby se o to nestaral. Když bylo třeba uhradit poškozené dražší věci, platil vše obžalovaný, biologickému otci se říct nesmělo. Při jedné z hádek mezi matkou a dcerou dokonce došlo k tomu, že poškozená do své matky strčila takovou silou, že vrazila do kuchyňské linky tak silně, že si málem rozbila hlavu. Když poškozená křičela na matku „co děláš ty mindžo“, a obžalovaný se své ženy zastal a ohradil se, řekla mu manželka, že to takhle mezi sebou mají.
9. Ke vztahu poškozené s jejím biologickým otcem naproti tomu uvedl, že otec si ji bral podle uvážení, náhodně, jednou za tři měsíce. Jednou pak poškozená přijela od biologického otce a popisovala, že když spala, táta přišel s přítelkyní, a když se poškozená probudila, otec s přítelkyní vedle ní souložili. Ve svých šesti letech zase poškozená vyprávěla, že se svým strýcem (bratrem biologického otce), kterému bylo v té době 12–13 let, svlékli do naha a dělali „šuky šuky“; obžalovaný manželce pouze řekl, že by se to dále mělo řešit, později se již o to nezajímal.
10. Společného syna vykreslil jako problematického a impulzivního (měl ADHD). On sám se synem neměl žádné hádky, ale nedal se zvládat už od malička. Momentálně syn obžalovaného vůbec nenavštěvuje, neboť bývalá manželka mu o obžalovaném řekla, že je pedofil, šukač malých dětí. Zezačátku mu syn věřil, když se vrátil z vazby (*mysleno ze zadržení*), přišel za ním, a řekl mu, že neví, jak se k tomu má postavit, pak ho však manželka odvedla na Vánoce k milenci, kde dostal cenné dárky, a úplně obrátil. Manželka před synem o obžalovaném mluvila urážlivě, ponižovala ho před ním.
11. Vztah se svojí nyní již bývalou manželkou popsal v tom směru, že si zpočátku myslel, že ona je největší poklad na světě, posléze však zjistil, že je to největší mrcha. Byla velmi nevyzpytatelná, jinak se chovala ve společnosti, kde byla milá, dovedla se vetřít, avšak doma byla tvrdohlavá, prosazovala svou i za cenu nadávek či hrubostí. Ze začátku byl rodinný život i vedení domácnosti v pořádku, starala se. Měla změny nálad, co si umanula, to udělala (např. že půjde k muzice). U muziky se bavila, vyhledávala mužskou společnost, na každé muzice se motala mezi chlapy. Když obžalovaný hrál, tak šla kouřit, byla to její záminka, venku kolem ní bylo dvacet chlapů, ona měla proslov, přičemž když se za ní obžalovaný přišel podívat, nařkla jej, že ji hlídá. Když pak nastoupila do práce ve [REDACTED], začala ho podvádět. V intimní oblasti uvedl, že se s ním manželka hádala, urážela jej a ponižovala ho při sexu (že by měl být na styk už

připravený), říkala mu, že „když něco chceš, tak si tu už měl stát, trčet, než já přijdu z koupelny“.

12. K fungování rodinné domácnosti s bývalou manželkou uvedl, že ze začátku byla jako hospodyně skvělá; když přišel z práce na oběd, vše bylo připravené, to trvalo do přestěhování do [REDAKCE], asi do roku 2008. Později už byl v domácnosti binec (což obžalovaný doložil 12 fotografiemi domácnosti), často musel v domácnosti uklidit sám. K hospodaření domácnosti uvedl, že náklady na domácnost měli rozdělené, on platil veškeré služby, vybavení, opravy auta, zařizoval topení, věci kolem domu, bývalá manželka hradila jídlo, své požitky a cigarety.
13. Svůj pracovní režim popsal v tom směru, že v období let 2014–2017 působil jako zaměstnanec u stavební firmy [REDAKCE], manželka byla zaměstnána ve [REDAKCE]. Z domova odjížděl kolem páté ráno, vracel se kolem čtvrté, páté, někdy i v sedm večer. Dne 10. 12. 2013 utrpěl [REDAKCE] pracovní úraz, marodil do 16. 5. 2014, měl [REDAKCE], později marodil nepřetržitě od 14. 12. 2015 až do roku 2017 (nevybavil si, jak měl rozvrženy vycházky v době pracovní neschopnosti). Manželka pracovala na směny, na ranní odjížděla v pět ráno a vracela se v půl třetí, na odpolední jezdila před druhou a vracela se v půl jedenácté. V době pracovní neschopnosti byl obžalovaný s dětmi doma; když bývalá manželka nestihla uvařit, zajišťoval i toto i přesto, že častokrát zůstávala bývalá manželka u kamarádky na návštěvách i třikrát v týdnu klidně čtyři až pět hodin. V období let 2014–2017 pak s poškozenou nebyl nikdy sám, vždycky byla přítomna bývalá manželka nebo syn.
14. K druhu spodního oblečení, které v domácnosti nosil, dodal, že spal v dlouhém triku bez trenýrek; když šel na záchod, tak si triko držel, nikdy se jej nevykasával ani se s ním nijak nepředváděl. V bazénu se koupal jen v plavkách. Poškozená nikdy neviděla obžalovaného nahého od pupíku dolů. Pokud poškozená ví, kde má jizvu, vysvětluje si to obžalovaný tak, že tato jizva je vidět i ve slipech, rozhodně před poškozenou nikdy nestál nahý. Pokud jde o poškozenou, ta se v domácnosti nikdy neproducírovala nahatá, když už přeběhla z koupelny do pokoje, tak v ručníku.
15. K průběhu hádek s bývalou manželkou dodal, že šlo o normální hádky. Později od roku 2016 či 2017 byly důvodem manželčiny nevěry, kdy měla poměr s kolegou z [REDAKCE] (její milenci byli všichni chlapi z [REDAKCE]). K nevěře obžalovanému ostatně řekla, že má půl roku poměr s mužem, který je o 10 let mladší, protože když má doma starého, tak si našla mladého (obžalovaný si poté sehnal na milence telefonní číslo a řekl mu, že mu ji odveze do [REDAKCE] i s dětmi, na což on odpověděl, co by s ní dělal, že je stará). Když obžalovaný bývalé manželce řekl, že si ho vyhlídne a rozbije mu hubu, ona mu odvětila, že jej udá a řekne, že to všechno sama chtěla a že se i sama svlékla. Těmto hádkám děti přítomny nebyly, avšak poškozená se do nic posléze vždycky zamíchala (když hádku slyšela) a zastávala se matky. K hádkám s manželkou na konci manželství pak uvedl, že mu v květnu 2020 řekla, že se chce rozejít, protože má přítele (v první vlně covid jezdil tento přítel za manželkou domů, když byl obžalovaný v práci, o nevěře se obžalovaný dozvěděl od souseda). V průběhu hádek s manželkou v tomto období, kdy se to toho pletla i poškozená, obžalovaný vyskočil, poškozenou pleskl, ta se blbě otočila, dostala přes nos a začala jí téct krev, na což poškozená zareagovala slovy „toho budeš kurva litovat“; na tuto facku reagovala bývalá manželka tak, že ji dal i za ni. Za celou dobu, co spolu s manželkou žili, pak poškozená dostala od obžalovaného asi tři facky, když už byla protivná, že se to nedalo vydržet.

16. Přímo o rozvodu začala bývalá manželka výslovně mluvit někdy v září 2020. Důvodem rozvodu měl být podle obžalovaného její přítel (svědek ■■■), který za ní jezdil i domů. Po oznámení rozvodu ze strany manželky chtěl obžalovaný říct dětem, že manželka má nebo měla chlapy, v ten okamžik se hádali. Když nevěru manželky oznámil poškozené, tak mu řekla, že daného milence (■■■) zná a že by si s ním taky dala říct. V jiné části svého výslechu však obžalovaný popsal konflikt trochu jinak v tom směru, že když mu manželka řekla, že se chce rozvézt, přiběhla do hádky i poškozená a začala hystericky křičet, neboť obžalovaný držel bývalou manželku za ruce, položil ji na postel, sedl si na ní a držel, protože ho kopala a snažila se vyvléct.
17. Před bývalou manželkou byl obžalovaný ve vztahu s čtyřmi až pěti partnerkami, „kamarádku s benefity“ nikdy neměl, není v tomto směru průbojný. Když neměl zdravotní potíže, měl s manželkou sex dvakrát v týdnu, ve čtvrtek a v neděli. Sex byl klasický, bez zvláštních praktik, manželka byla uspokojena, měla vícečetné orgasmy; jestli vyžadovala sex častěji, pak možná jinde, ale ne s obžalovaným. V letech 2014–2017 užíval obžalovaný prášky na bolest, na srdce či prostatu, nemohl mít sex v poloze vestoje zezadu nebo opřený, manželka ho tak „obsloužila“ seshora (v pozici na koníčka). V letech 2016–2017 byl v důsledku zranění omezen při chůzi a pohybu, ráno při vstávání musel rozchodit nohy, celý den mu bolest vystřelovala do nohou. V letech 2014–2017 pak měl v sexuální oblasti problémy, erekci neměl bezprostředně (tzv. dle svých slov „na povel“), manželka jej musela připravit. Tyto problémy konzultoval s kardioložkou, která mu sdělila, že jeho problémy jsou spíše psychického rázu a předepsala mu lék Modrasil, který působí při stimulu; Viagra nikdy nebral. Problémy s předčasnou ejakulací neměl, na přání manželky ejakuloval do ní, manželka měla antikoncepční náplast.
18. Co se týče poškozené, uvedl, že měla na střední pořád „svoji pohodičku“, bývalé manželce začala říkat o partnerech, dcera manželce zase kryla milence. Poškozená se v době studia na střední škole obžalovanému úplně odcizila, manželka se v té době zase chtěla bavit, když jí táhlo na 40 let („chytla druhou mízu“). V období puberty ve 14 letech zařídila bývalá manželka poškozené antikoncepci a dohodila jí ■■■, pobožného chlapce ze vsi, kterému bylo 25 let a s kterým poškozená udržovala známost asi 2 roky; i přesto, že poškozené bylo 14 let, řekla obžalovanému, že by koukal, jak na ní ■■■ reaguje (v jiné fázi výslechu však obžalovaný uvedl, že poškozená se s ním přímo o sexu nikdy nebavila, nicméně se bavila před ním se v obýváku o intimnostech s bývalou manželkou, včetně sexuálních zážitků). V době, kdy jí bylo 15 let, jí zase obžalovaný nechtěně přistihl při masturbaci, když ji volal a sháněl a dveře do pokojíku byly pootevřené. Poškozená byla pod peřinou celá rozpálená, nohy roztažené, na dotaz obžalovaného „co ty tady děláš“, reagovala „co sem lezeš, když si dělám hezky“. Jednou zase manželkou zjistili, že poškozená používá manželčin vibrátor a po hádce mezi poškozenou a manželkou, jí bývalá manželka nabídla, že jí pořídí vlastní, to bylo přibližně před 15. narozeninami. Co se týče dalších sexuálních partnerů (krom již zmíněného ■■■), ví obžalovaný o tom, že poškozená na střední škole navázala dvě známosti (s prvním se vyspala za necelý měsíc u něj doma, poté jej vyměnila za ■■■, se kterým se vyspala už za tři týdny).
19. V intimní oblasti poškozené bylo obžalovanému známo, že byla s manželkou u gynekologa v jejích 14 letech pro antikoncepci, v tu dobu řekl lékař, že je ještě panna. Striktně také popřel, že by z jeho strany vůči poškozené proběhla nějaká edukace v oblasti sexu, ohledně snahy bývalé manželky (sexuálně vzdělat poškozenou) nic neví, nicméně když bylo poškozené 13–14 let, chlubila se před obžalovaným, že si u kamarádky ■■■ pouštěly porno, když její rodiče usnuli. Obžalovaný taktéž popřel, že by poškozená byla jeho typ, jelikož je na brunety (viz jeho předešlé partnerky). Ohledně intimní oblasti taky někdy poškozenou usměrňoval, zejména její

přehnané sebevědomí (říkal jí, že její matka vypadala v jejím věku lépe než ona), což zamýšlel tak, že se mu více líbí bývalá manželka než poškozená.

20. O trestním stíhání, které se proti němu vede, ví jeho svědci, celá bývalá rodina, děti obžalovaného, všichni, koho (bývalá manželka a poškozená) objeli, jejich kamarádi. Obžalovaný byl sám osobně za [REDAKCE] (bývalým partnerem poškozené), který je taky obětí poškozené, do které se zbláznil a fanaticky zamiloval, a to přesto, že jej poškozená a bývalá manželka vodily za nos a dělaly si z něj legraci; [REDAKCE] byl z rozchodu zničený, vyhrožoval, že si něco udělá. Od doby, co jej odvezla policie k výslechu, pak poškozenou neviděl; než jej však policie odvezla, byli ještě na dovolené, bývalá manželka mu tvrdila, že o dceřině udání neví. Pokud jde o nařčení z pohlavního zneužívání, to se u rozvodu nikdy neřešilo, jako příčinu rozvratu manželka uvedla, že si nerozumějí. Trestní stíhání nebylo řešeno ani během opatrovnického řízení o syna [REDAKCE]. Péče a výživné na něj jsou soudně upraveny; návrh na úpravu péče o nezletilého byl podán před rozvodem, tj. před dubnem 2020.
21. Obžalovaný se domnívá, že celou trestní věc zosnovala skupina ve složení bývalá manželka, poškozená, [REDAKCE] a [REDAKCE], k tomuto přesvědčení jej vede část jejich zprávy, kterou viděl, a kde se psalo o rozdělení bytu. Ostatně konflikty ohledně dělení společného jmění manželů vyvstaly okamžitě, jak bývalá manželka obžalovanému sdělila, že se bude rozvádět (jak bylo zmíněno v září 2020). Od října 2020, kdy obžalovaného odvezla policie, tak začalo pro obžalovaného peklo; poškozená již doma nebydlela, manželka se usídlila v pokojíku poškozené, začaly nadávky z její strany „šukači malých dětí, pedofile“, vyhrožování, Vánoce pak manželka strávila s dětmi u [REDAKCE], ke kterému odjela již 20. 12., vrátila se na Nový rok.
22. V průběhu výslechu nicméně obžalovaný částečně měnil důvody, proč na něj poškozená podala trestní oznámení. Kromě již popsané motivace po získání společného jmění, uvedl jako důvod, že si poškozená představovala, že si bude domů tahat kluky, které znala krátce, že budou provozovat sex i doma; v tu dobu také za ním přišla manželka s návrhem zkusit trojku, což obžalovaný rezolutně odmítl. Obě, jak poškozená, tak i bývalá manželka, chodily s [REDAKCE] – bývalá manželka s ním spala a pak se s ním vyspala i poškozená, přebrala jí ho a zůstala u něj žít. V jiné části výslechu zas obžalovaný uvedl, že má za to, že poškozenou k obvinění dotlačila bývalá manželka, která si vždy přečetla lékařské zprávy obžalovaného a řekla, že tomu dá ještě šanci, přičemž si představovala, že je bude živit.
23. Manželka tak šla hlavně po majetku. Jakmile začala hovořit o rozvodu, vyhrožovala obžalovanému, že ho dostane až na dno a peníze, které na něm vysoudí, si s poškozenou rozdělí; přitom bývalá manželka nikdy obžalovanému neřekla, že by se jí poškozená s údajným zneužíváním svěřila (údajně si poškozená měla chtít celou věc ohledně zneužívání s obžalovaným vyřídit, až bude plnoletá/což bylo v lednu 2020)/, ale nechala si to až po půl roce, kdy přišly konflikty, až když od obžalovaného dostala facku, jak bylo již uvedeno, při které jí teklo z nosu, a poškozená mu vyhrožovala, že toho bude litovat). Stav bytu si obžalovaný fotil (viz fotografie předložené při hlavním líčení) i z toho důvodu, že v něm byl nepořádek, a to i potom, co bývalá manželka začala dělit majetek; chtěl mít nějaké důkazy, až se bude rozvádět, jak to u nich vypadalo (obžalovaný přitom uvedl, že fotky pořídil v roce 2017, 2018, kdy začala bývalá manželka mluvit o tom, že manželství nestojí za nic, je to cár papíru, konflikt ohledně majetku však proběhl při situaci, kdy poškozenou krvavě poranil fackou).
24. Společné jmění manželů se vypořádalo tím způsobem, že obžalovaný aktuálně žádný nemovitý majetek nemá, úspory na účtech taktéž ne, neboť peníze, kterými ho bývalá manželka vyplatila

(z bytu) dal dětem, má už jen důchod; manželka stála hlavně o byt, kde nechala obžalovaného ještě udělat topení, vyměnit dveře, tím z něj vytáhla peníze, a pak až navrhla rozvod. Aktuálně se za ním syn do domova důchodců občas zastaví, ale jen když něco potřebuje, synovi také občas volá.

25. Na propuštění obžalovaného ze zadržení reagovala bývalá manželka překvapeně. Stejně „nelibě“ reagovala, když se v roce 2020 vrátil po mrtvici z nemocnice, bral léky na ředění krve, s bývalou manželkou se hádali, celou noc nespál. Došlo mu, že poškozená ho udala začátkem června, 22. června (v tu dobu o trestním oznámení ještě nevěděl, dostal mrtvici). Bývalé manželce řekli, že je to těžký průběh a musí počítat i s tím, že by mohl být postižený. Ví, že bývalá manželka volala s kamarádkami, že myslela, že už bude mít „ceduličku na palci“, ale on se z mrtvice probral. Poté se však o něj manželka vůbec nestarala, když jej pustili v pátek, přitížilo se mu v sobotu (měl tlak 200 na 180, bušení srdce), bývalá manželka ho z milosti odvezla do nemocnice, po kapačkách a CT ho znovu pustili domů, nicméně druhý den v neděli bývalá manželka s dětmi odjela a nechala ho samotného; před odjezdem mu ironicky řekla, že se někdy lidem ta mrtvice vrací. Když měl v letech 2013–2017 zdravotní problémy, tak o něj ostatně bývalá manželka taky nijak nepečovala.
26. Z okruhu známých se často scházeli s manželi [REDAKCE], a to na zahradě, na Vánoce a na Silvestra, bývalá manželka se scházela i s paní [REDAKCE]; jeho manželka a poškozená paní [REDAKCE] dokonce ukazovaly spodní prádlo. Když měli v domě problémy se zástupcem předsedkyně společenství vlastníků jednotek – panem [REDAKCE], a tento problém řešili s manželkou a panem [REDAKCE], manželka navrhla, že by mohli říct, že pan [REDAKCE] poškozenou osahával a zneužíval, což obžalovaný s panem [REDAKCE] zamítli jako nesmysl (v té době bylo poškozené 10 – 11 let).
27. Bývalá manželka se dříve ale i nyní hodně kamarádí s paní [REDAKCE], obě jsou společnice pana [REDAKCE]. Momentálně mezi poškozenou a její matkou není žádný vztah, neboť se pohádaly kvůli [REDAKCE]. Obžalovaný taktéž ví, že během tohoto trestního stíhání navázala bývalá manželka novou známost, poškozená je pořád ve vztahu s panem [REDAKCE].
28. **Poškozená** [REDAKCE] v pozici svědkyně popsala zprvu vcelku bez emocí jednotlivé okolnosti. Jak však plynul její výslech, byly na poškozené patrné nonverbální projevy tenze v podobě křížení rukou na hrudi, vsazování si rukou mezi stehna, změna dynamiky a tónu hlasu apod. Nutno dodat, že po dobu výslechu poškozené nebyl obžalovaný přítomen v jednací síni, výslechu byl přítomen, a celé dění spolu s obhájkyň sledoval, prostřednictvím audiovizuálního přenosu z jiné místnosti. Dynamika vývoje psychiky poškozené pak nabrala na obrátkách ve chvíli, kdy předseda senátu zcela záměrně ponechal možnost obžalovanému tázat se poškozené přímo, aby osvědčil reakce poškozené, které pro soud byly zcela zřejmé a naprosto zdrcující, neboť poškozená prakticky několik vteřin poté, co obžalovaný položil skrze mikrofon poškozené dotaz, rozplakala se v prakticky hysterický nezadržitelný pláč, celá se třásla, ruce prudce sevřené mezi kolena, měla zarudlé oči. Soud se v průběhu jejího výslechu snažil veškeré její projevy zaprotokolovat, nicméně v detailech chce odkázat i na audionahrávku.
29. Sebe samotnou v průběhu výslechu charakterizovala jako hodnou, přátelskou, bezproblémovou, v rámci hádek většinou řekla, co se jí nelíbilo. Obžalovaného popsala tak, že se přetvařuje, chová se jinak na veřejnosti a doma, kde, když se mu něco nelíbilo, křičel; ostatně on sám navenek prezentoval vztahy v rodině jako hezké, že je vše v pořádku. Jako dítě měla,

stejně jako její bratr, obžalovaného ráda a považovala ho za svého otce, oslovovala ho „tati“, později jej nazývala [REDAKCE], připustila však, že byl impulzivní, v rámci hádek od něj dokonce dostala facku. Zlom ve vztazích nastal v době, kdy obžalovaný marodil a byl doma neustále, kdy se vztahy zhoršovaly, obžalovaný křičel, když se mu něco nelíbilo; právě v tuto dobu přestala poškozená říkat obžalovanému „tati“. Svoji matku charakterizovala jako velice přátelskou, milující, starostlivou a pečlivou, které vždy záleželo na ní i bratrovi, poškozená ji zbožňovala; bratrovi pomáhala matka s učením, s obžalovaným se bratr učit nemohl, jelikož to skončilo vždy křikem. Za biologickým otcem jezdila jako dítě, vztah k němu nebyl ani špatný, ani ukázkový, vždy ho měla ráda, nikdy jí neublížil; ze strany příbuzenstva došlo jen k jednomu incidentu, když byla malá, pamatuje si, že se to řešilo ještě v době, kdy bydleli v [REDAKCE] (jedná se o událost, kterou obžalovaný popsal jako „šuky šuky“).

30. Obžalovaného viděla v plavkách, chodil spát většinou v tričku a spodním prádle, nahý po bytě však nechodil. Poškozené bylo známo, že obžalovaný má po nějakém zákroku malou jizvu v oblasti třísel, řeznou ranku blíž k pohlaví, té si všimla, když byl svlečený; jizva není vidět, když nosí boxerky. Poškozená se po bytě určitě nahatá neproducovala, zhruba od 12 let se začala stydět, schovávala se, z koupelny prošla do pokoje jen s ručníkem, spala v kalhotkách a tričku.
31. S matkou samozřejmě řešila intimní věci, podprsenky, menstruaci, naproti tomu jí matka ani v době, kdy se s obžalovaným hádali, neřekla o milenci, svěřila se jí zpětně až v jejích 17 letech. Vlivem poměru s obžalovaným není poškozené aktuálně příjemné být sama s nějakým býčím, mračícím se, nesympatickým mužem, mužům navíc většinou moc nevěří; v intimní sféře to na ní však následky nezanechalo. I přesto, že v dětství byla hodně veselé dítě, je nyní opatrnější, a to zejména co se týče mužů nebo venku po tmě. Sexuální vztah s partnerem zpravidla neprožívá tak, jak by to mělo být.
32. Pomyslnou vrbou byla pro poškozenou matka, které se svěřovala skoro se vším, a [REDAKCE], se kterou trávila dětství; ani jedné z nich však nesdělila skutečnosti, které pak byly předmětem trestního oznámení, ty jim sdělila až po podání oznámení. Důvodem, proč vše sdělila až s takovým časovým odstupem byl pro ni fakt, že pro ni neexistovalo o celé věci s někým mluvit či to řešit, bylo jí vždy (obžalovaným) říkáno, že si to má vzít do hrobu, jednotlivé sexuální výpady obžalovaného vůči své osobě si ani netroufla pojmenovat jako zneužívání; jedním z hlavních důvodů, proč celou věc nikomu z rodiny neřekla, bylo, jak by na to reagovala matka, jak by vše doma fungovalo, kam by šla. Že jde o sexuální zneužívání, si uvědomila, až když byla starší. Celou věc nemohla sdělit ani svému otci (kam by ani nemohla odejít, neboť nevycházela s jeho partnerkou), babička byla zase ředitelkou základní školy ve [REDAKCE].
33. O vztazích v rodině uvedla, že od roku 2017 prakticky v rodinném prostředí nežila, neboť bydlela na internátu. V době jejích 12–15 let se poměrně normální rodinné soužití postupně zhoršovalo, byly hádky matky a obžalovaného, které se stupňovaly až do bodu, kdy už v rodině nevycházeli nikdo s nikým, a to zejména v době, kdy obžalovaný marodil s ramenem. V období její puberty byl obžalovaný velmi autoritativní, při hádkách z něj měla občas strach, zvláště když celá událost končila fackou. V době dospívání ve věku 12-15 letech ji obžalovaný neuspával, byla již samostatná i v oblékání. Když obžalovaný dlouhodobě marodil, tak vařil. V inkriminovaném období trávila většinu času s matkou nebo venku s kamarády; když zůstala doma, byl tam většinou bratr. Jako autoritu považovala poškozená obžalovaného jen do doby, než přišla na to, že může při hádce prosadit svůj názor, teď už pro ni autorita není.

34. O hádkách v rodině uvedla, že se jí matka často zastávala. Hádky se týkaly peněz (neboť v době nemoci obžalovaného byla rodinná situace finančně náročnější), dále pak úklidu, kdy obžalovanému vadil neustálý nepořádek doma a dále pak žártil na matčina milence v době, kdy bylo svědkyni asi 15 let. Důvodem rozvodu obžalovaného s její matkou bylo podle poškozené to, že se matka dozvěděla, co se s poškozenou v inkriminovaném období dělo; v době, kdy pro obžalovaného do ■■■■■ přijela policie, již poškozená doma nebydlela. Když obžalovaný přišel manželce na prvního milence, tak dostala její matka facku, pak se jí obžalovaný dostal i na facebookový profil (nicméně poškozená popírá, že by její matka měla celé ty roky milence a kvůli tomu byly hádky, na milence se přišlo, až když bylo svědkyni 16–17 let). K hádkám v rodině taktéž uvedla, že mezi ní a obžalovaným probíhaly, když něco přehnal nebo řekla něco nevhodného, když se hádka obžalovanému nelíbila, dostala od něj poškozená facku. Hádku mezi obžalovaným a matkou, která vznikla poté, co si obžalovaný přečetl matky Facebook, viděla až od fáze, kdy nad matkou stál s napřaženou rukou, facku ale neviděla; to, že měl obžalovaný její matku předtím vytáhnout z postele, ví jen od matky, nebyla u toho. V roce 2020, kdy u nich bydlela teta, byly s tetou svědky hádky, když se obžalovaný a její matka prali o matraci, matka si ji chtěla odnést z ložnice pryč, což jí obžalovaný nechtěl dovolit (teta, která nevěděla, že se u nich v domácnosti něco takového děje, byla v šoku, brečela). K případnému vyhýbání se obžalovanému a jeho přítomnosti uvedla, že často jezdila s matkou nakupovat, chodila za kamarádkami, léto trávila hodně pryč z domu; někdy zas byla zavřena doma v pokoji a nešla ani na zahradu.
35. Jak již zaznělo výše, uvedla poškozená, že ve věku 12–15 let byla s obžalovaným doma bez přítomnosti matky, nicméně byl doma i bratr. Matka jezdila do práce do ■■■■■ na odpolední a ranní směny, později jí začaly i noční. První neobvyklý kontakt s obžalovaným ve formě hlazení a osahávání proběhl v době, kdy ještě neměla prsa, odhaduje ve 12 letech (*poškozená se v průběhu tohoto sdělení této věty ztřásla, zakeroutila tělem a přerušila svůj hlas*), přičemž zmíněný kontakt proběhl v bytě ve staré ložnici, tam kde má v nynější době pokoj bratr. Zamklo se, obžalovaný i poškozená se každý svlékli, pak bylo hlazení.; poškozená si pamatuje bílé skříně v ložnici, bílou nebo modrou barvou. Obžalovaný svědkyni přejížděl přes prsa a břicho (*poškozená při výpovědi ukazovala svou levou rukou oblast svého brudníku, dekoltu, dále přejíždí zleva doprava svou rukou po oblasti pupíku, břicha, následně z jejího pohledu po pravém stehně*). Poškozená si již nevybavila, zda se jí při prvním hlazení dotýkal obžalovaný i spodní části intimních partií, vybavila si toliko prsa, břicho a nohy. Poté nějakou dobu trvalo hlazení, následně však obžalovaný přišel na to, že se dá panenská blána nějak roztáhnout a snažil se o její otevření. S jakým časovým odstupem došlo k sexu sice poškozená již nevěděla přesně, nicméně souviselo to s tím, že se obžalovanému povedlo otevřít panenskou blánu. K intimním praktikám docházelo hodně dlouho jen v ložnici; první styk si přesně nevybavuje, avšak předpokládá, že k němu taktéž v ložnici došlo. Poškozená si již nevybavila, jak často k hlazení docházelo, pamatovala si z těchto situací jen úryvky. Z roztahování panenské blány si pamatuje víc věcí, u sexu a jeho frekvence věděla, že to bylo párkrát za týden, dvakrát, třikrát, s postupem času se frekvence stupňovala (občas až na dvakrát denně, opakování styku víckrát denně však určitě nebylo každý den v týdnu). Sex probíhal ráno před odchodem do školy, kdy obžalovaný vzbudil poškozenou dříve než bratra, anebo, podle možností, odpoledne; nicméně co se týče začátků, zmíněné fáze hlazení, tak to probíhalo v ložnici při odpoledních směnách matky, když už bratr spal (zpravidla chodili spát okolo 20.hodiny). Poškozená si vzpomněla například na „rychlovku“, která proběhla u okna, kdy na zahradě byla matka s bratrem, obžalovaný svědkyni opřel o levou stranu okna v jejím pokoji (natočeném směrem do zahrady, přičemž toto okno je k zahradě blíže než okno z pokoje bratra či z ložnice), za záclonou si k ní zezadu stoupl a proběhl pohlavní styk. Poškozená se při styku dívala z okna, kdy půjde bratr nebo matka domů; později v průběhu výslechu k této konkrétní události ještě doplnila, že u aktu u okna se nesnažila nějak dát vědět matce, co se děje a že stůl byl umístěn akorát u okna,

kde je topení. Pokud docházelo ke zneužívání večer, trvala celá akce okolo 10-20 minut, občas déle. Když obžalovaný neměl ztopořený penis, vyžadoval po ní orální sex, což se však často nestávalo, neboť obžalovaný problém s erekcí nemíval (*při tomto sdělení poškozená svou levou rukou tlačila do svého levého stehna*).

36. Poškozená přiznala, že jako dítěti jí hlazení nebylo nepříjemné. V rámci roztahování a protržení panenské blány to bylo občas nepříjemné, ne však bolestivé, nekrvácela při tom. V průběhu intimního vztahu se nebránila, určitě neškrábala. Obžalovanému se zkusila občas postavit slovně, řekla mu, že nechce, nechtěla se svlékat a otáčet, ale neměla tendenci při intimním kontaktu utíkat či obžalovaného uhodit. K intimnostem docházelo v průběhu času nejen v bývalé ložnici, ale taktéž později v jejím pokoji a bratrově pokoji; intimní kontakt inicioval a vyžadoval vždy obžalovaný, který většinou přišel s větou „teď by to šlo“, například si vybavila, že v průběhu dne obžalovaný přišel a řekl jí, že mamka jde na odpolední, že k intimnostem může dojít večer. Co se týče poloh při pohlavním styku s obžalovaným, dívala se na něj, popř. jinam, v závislosti na sexuální poloze. Nejčastěji byl při sexu obžalovaný v sedě (ona na něm) nebo se jednalo o polohu zezadu na čtyřech, popř. ona ležela a on na čtyřech, když ji hladil, tak asi pravou rukou, neboť je pravák. Obžalovaný nikdy výslovně neřekl, že je jeho typ, nějaká pochvala na vzhled však z jeho strany proběhla.
37. Poškozená popsala i své vnitřní pocity v průběhu intimností s obžalovaným. Uvedla, že jí na hlazení na začátku nepřišlo nic špatného, postupně to začalo být pro ni zvláštní u roztahování panenské blány, kdy věděla, že je to špatně. Její pocity se měnily, nejdříve jí to nepřišlo divné, pořád si to ale nedokázala spojit se zneužíváním, později byla jako „vypnutá“, tedy nic nepocítovala, většinou na nic nemyslela. Intimní vztah mezi ní a obžalovaným odezníval spíš postupně z její strany, kdy mu začala klást slovní odpor (myšleno nevolí), že už opravdu nechce. Vše skončilo asi kolem jejích 15 let, neví, v jakém roční období, nicméně intimnosti probíhaly ještě v době, kdy poškozená měla prvního partnera, vše skončilo nějak právě po tomto partnerovi. Krom tohoto jednoho vztahu v době poměru s žalovaným poškozená žádný jiný vztah neměla.
38. Co se týče případného odhalení/načapání, uvedla, že při styku, který proběhl u okna, se dívala, kdy půjde matka nebo bratr domů. Ložnice se zamykala, neboť i přesto, že matka nebyla v tu doma, zamykalo se v ložnici právě kvůli bratrovi; ostatně poškozená si vybavila, že když je bratr v průběhu nějakého večera hledal, tak klepal na dveře, které byly zavřené, sám nic neviděl ani netušil (v pokoji se pak zamykala až jako starší v 17-18 letech, dříve ne, neboť tam nebyl klíč, v ložnici pak byl klíč zevnitř). Při intimnostech nebo v rámci hraní potěšení hlučná nebyla, byla spíš tišší. K omezení hybnosti obžalovaného sdělila, že se obžalovaný občas chytil za rameno a udělal bolestivou grimasu, nicméně si nevybavila, že by měl při pohlavním styku bolesti. Později, ve svých 14 letech, začala brát antikoncepci v době, kdy měla svého prvního partnera, bylo to z důvodu bolestivé menstruace. Nicméně bez ohledu na brání či nebrání antikoncepce si nevybavila, že by používali prezervativ, k vyvrcholení totiž nikdy docházelo dovnitř nýbrž na její tělo nebo do kapesníku, který si obžalovaný připravil. K hygienickým podmínkám po styku dodala, že obžalovaný si vždycky šel umýt v umyvadle penis, ona se šla osprchovat.
39. K pracovnímu režimu matky podrobněji rozvedla, že od jejích 12-13 let chodila na směny do [REDAKCE], jeden čas i na noční, kterých zanechala ze zdravotních důvodů. Na ranní směnu odjížděla v 5 hodin, vracela se ve 14 hodin; do školy se vstávalo až v 7.30. Na odpolední jezdila

ve 12 či 13 hodin, vracela se ve 22.30 až 23 hodin. Obžalovaný pracoval většinou na ranní, (již si nevybavila, v kolik vstával), jako zedník však pracoval i v závislosti na počasí, tudíž když přšelo, zůstával doma; z práce se obžalovaný vracel zpravidla kolem 15. hodiny. Následně v průběhu výslechu poškozená upřesnila, že obžalovaný ji i bratra budil, když jezdil v zimě dále do práce, stejně jako je probouzel pravidelně v průběhu toho roku, kdy marodil a kdy také měl nejvíce probíhat intimní kontakt s ní.

40. Spouštěčem coming outu (tedy proč se vším ohledně zneužívání vyjít ven) byly její 18. narozeniny, popud říct to, svěřit se s tím. Následně se dozvěděla o psychologovi [REDACTED], kterého jí doporučil kamarád [REDACTED]; samotnému [REDACTED] se však nesvěřila. K panu [REDACTED] měla jít, ale v rámci první vlny covidu se to oddálilo, pak neměl zase čas psycholog; právě v té době se poškozená svěřila [REDACTED], ale neřekla jí detaily, s těmi se svěřila až psychologovi.
41. K počtu sexuálních partnerů a sexuálním zkušenostem uvedla, že aktuálně (tj. v době výslechu před soudem v roce 2021) to jsou celkem tři muži; první sexuální partner (vyjímá obžalovaného) byl až na střední škole, kdy šlo o chtěný sex, ale bez nějakého potěšení či orgasmu.

Svědkyňě [REDACTED] (matka poškozené) charakterizovala manželství s obžalovaným zpočátku jako běžné (asi do doby, kdy bylo poškozené 14 let.), později začaly neshody, z její strany proběhla nevěra. Svědkyňě chodila hodně do práce, snažila se zajistit chod domácnosti po pracovním úrazu obžalovaného. Poškozená byla samostatná, učila se sama bez problémů. Problémy u ní nastaly s přicházející pubertou, kdy nechtěla moc pomáhat, nadužívala počítač a telefon. Poškozená se s obžalovaným hádala kvůli myčce, popř. obecně kvůli tomu, že v domácnosti nepomáhá. Svědkyňě se obžalovaného sice nebála, nicméně on si stál hodně za svým, vynakládal nápor a křik; za svým si stál konkrétně většinou při sexu, pak ve výchově a ohledně poškozené, po níž „šel hodně“.

42. Poškozená chtěla mermomocí na intru, žili na malé vesnici, kde dcera měla málo kamarádek a chtěla mezi vrstevníky do města, musela by navíc do školy dojíždět, holky se na střední školu taktéž smluvily (s jednou z kamarádek žily společně na intru); přes týden tedy byla poškozená na intru, na víkendy jezdila domů, kde nastávaly opakované boje s obžalovaným ve stylu „dělej něco“, popř. byla často u kamarádek či jezdila za svým biologickým otcem do [REDACTED]. I přesto, že poškozená začala brzy říkat obžalovanému táto (říkala, že má pravého a levého tátu), přestala jej takto náhle oslovovat ve chvíli, kdy byla na intru (doma pak byla zašitá v pokoji nebo šla ven za kamarádkami, občas zůstávala v [REDACTED] u kamarádky).
43. Svědkyňě byla přesvědčena, že je vrbou (důvěrníci) poškozené, fakticky však blízkou osobou pro dceru byla pravděpodobně [REDACTED]; syn se svědkyňi s žádnými záležitostmi nesvěřoval. Poškozenou popsala jako hodnou, šikovnou holku, která uměla pravdu vpálit do očí, a která byla v pubertě vzdorovitá; když potřebovala něco vyřešit, vyřešila si to sama. Na druhou stranu byla submisivní, když nikam jako rodina nešli, byla zalezlá. Obžalovaného charakterizovala tak, že byl vzdorovitý a panovačný, užíval urážky, musel být vždy po jeho. Sebe popsala jako blázna (zejména poslední rok), předtím jako pracovitou ženskou, která lítala do práce, starala se o děti, učila se se synem.
44. Sexuální život s obžalovaným popsala jako normální, obžalovaný byl na svůj věk náruživý, měl

rád v sexu harmonogram, třeba třikrát týdně (pondělí, středa, pátek, jindy zase úterý, čtvrtek, sobota), což se svědkyně snažila neúspěšně omezit, neboť takovéto rozvržení styků jí přišlo striktní, to ale obžalovaný odmítal, neboť se bál, že bude sex vyhledávat jinde; v intimní oblasti tak věkový rozdíl nepocítovala, fungovalo jim to. Jak ale děti odrůstaly, začala chodit do práce a chtěla se také bavit, trochu začít žít (například s dcerou chodily tančit, bavit se, znala její spolužačky). Věkový rozdíl byl v manželství hodně patrný po úraze obžalovaného, kdy byl doma, koukal na televizi; svědkyně však doma sedět nechtěla.

45. Co se týče potíží s erekcí u obžalovaného, tak v roce 2018–2019 padl návrh na nějaké léky, kardioložka mu vydala Modrasil. Po pořízení těchto léků jim to fungovalo v intimní oblasti normálně, byl tam spíš problém psychický po její nevěře, obžalovaný měl tendenci dát si víc záležet, častěji sex vyžadoval (ke snížení četnosti sexu došlo v letech 2015 a 2016, kdy se přišlo na její nevěru, v té době se rozešli jak citově, tak v intimním životě). Podstatou její nevěry byly hádky, nesměla si oblékat výstřih, že se takhle oblékají kurvy, šlo o vyústění urážek, hádek, prakticky to bylo na truc. Nadstandardní sexuální praktiky obžalovaný nevyžadoval, pouze pořídili nějaké hračky. Preferovaným ženským typem byly u obžalovaného tmavovlásky, i podle fotek, které svědkyni obžalovaný kdysi ukazoval, když však byla žena hezká, tak mu to bylo jedno. Svědkyně neví, jestli obžalovaného přitahovaly ženy mladšího vzhledu, nicméně ona sama je o 26 let mladší než on. I v době, kdy měl obžalovaný úraz, tak si intimní život vždy hlídal, chtěl, aby jim to v tomto ohledu fungovalo, problém byly polohy, neboť se nemohl opírat o rameno nebo o záda, byl protivný, protože byl doma a nudil se (pohybovat se byl schopen normálně); v době pracovní neschopnosti tak sex probíhal normálně, pokud se spolu nepohádali, stran změny poloh neměl úraz na sexuální život žádný dopad; nicméně však když k sexu nedošlo (nebyl z její strany zájem), byla hádka, urážky.
46. Ohledně hádek s obžalovaným či poškozenou uvedla, že poškozená od ní dostala jednou v deváté třídě pár facek za to, že byla hubatá. Obžalovaného svědkyně napadla, ale jako následek jeho napadení, když mu řekla o nevěře (on našel fotografie a svědkyně dostala pár facek); od obžalovaného bylo věčné tahání za ruce, modřiny, ty viděly i manželé ■■■■■, se kterými byla svědkyně na víkend na ■■■■■. Pak se svědkyně s obžalovaným poprali o matrace, když se svědkyně chtěla od obžalovaného odstěhovat.
47. K pracovnímu režimu a chodu domácnosti v době pracovní neschopnosti obžalovaného uvedla, že na ranní vstávala ve 4.20 a odjížděla v 5 hodin (děti vstávaly samy nebo je kontrolovala telefonem z práce), kolem 14.30 byla zpět doma, pokud se nezastavila na nákup; děti přijížděly ze školy standardně ve 14 hodin autobusem, většinou se tak doma potkávali ve stejnou dobu. Při odpoledních směnách naproti tomu odjížděla z domova kolem 13. hodiny a vracela se ve 22.30 hodin. V době, kdy byl obžalovaný doma, tak občas zašel děti zkontrolovat, jestli vstávají do školy, jestli slyší pohyb v kuchyni, ze školy a do školy děti jezdily pokaždé samy; péči o dceru zajišťoval obžalovaný nejdřív normálně (běžně jako v jiných rodinách), na 2. stupni základní školy už byla samostatná.
48. K chodu domácnosti sdělila, že pracovala na směny, obžalovaný jí v domácnosti pomáhal péct, vařit, rád se tím i chlubil, pomáhal uklízet, generální úklid zajišťovala však ona (v bytě byl maximálně provozní nepořádek); fotografie, které předkládal obžalovaný k doložení stavu domácnosti, byly pořízené v době, kdy svědkyně částečně balila věci a chtěla se odstěhovat.
49. K fotografování odvážných fotek v ateliéru uvedla, že se fotila jak ona, tak i poškozená,

nicméně se jednalo o fotografování bez podprsenky, při ležení v chlupatině na břicho, není při focení nic vidět; jestli byl focení přítomen obžalovaný, si nevzpomíná, syna však poslali si něco koupit.

50. Dcera jí v květnu loňského roku (*tj. v květnu roku 2020, neboť svědkyně před soudem vypovídala v rámci hlavního líčení dne 10.12.2021*) sdělila, že si našla psychoterapeuta pana [REDAKCE], a to z důvodu údajně nějakého zvláštního vztahu, kterým prošla v [REDAKCE]. Poškozená byla trémistka, ostatně navštívili i pedagogicko-psychologickou poradnu, kde jim sdělili, že je u ní lepší písemná forma zkoušení než ústní. Terapeuta jí pak našel pan [REDAKCE], kamarád a momentálně partner poškozené; s ním se znala svědkyně šest let z práce, jeho pozvání na rande však odmítla. Poškozená u [REDAKCE] bydlela od října, od doby, kdy k nim domu přijela policie, což bylo pro svědkyni překvapující, protože o podání trestního oznámení nevěděla.; až s odstupem času jí dcera řekla, že jí z toho chtěla vynechat, že si to chtěla řešit sama. Od střední školy si ostatně poškozená *brožně* chránila soukromí a nepřála si, aby obžalovaný *cokoliv* věděl, kladla svědkyni na srdce, ať mu nic neříká. S poškozenou momentálně svědkyně není schopna komunikovat, nemají dobrý vztah, neboť jí vyčítá, že jí ohledně zneužívání nic neřekla (což považuje za podraz), nenavštěvují se. Posledního přítele – [REDAKCE] jí svědkyně neschvaluje, protože o zneužívání věděl a svědkyni nic neřekl.
51. K sexuálnímu životu dcery uvedla, že měla první lásky už ve vesnici, byl to soused, byla to platonická láska, byl starší, ale věčný puberták (tzn. zmiňovaný [REDAKCE]). Pak byl nějaký v [REDAKCE], takový městský frajírek, rychle to skončilo, posléze měla vztah s [REDAKCE], klukem z tanečních, rozešli se náhle; sexuálního partnera však měla poškozená až na střední škole, nicméně antikoncepci užívala od 14 let, protože měla problém s bolestivou menstruací.
52. K obžalovanému uvedla, že ten má v intimních oblastech jizvu po vyříznutí uzlin. Co se týče sexu, na to téma se v rodině vtipkovalo, i rodina obžalovaného je v tom otevřená. Poškozená byla zvědavá v době, kdy svědkyně čekala syna. S dětmi sex v rodině nějakým způsobem řešili, edukovali je, přičemž když nevěděla, jak něco ohledně sexu vysvětlit či připodobnit, dělal obžalovaný trošku sexuologa. V rámci intimity (v rodině) koupila svědkyně poškozené něco hezkého na spaní kvůli jejímu příteli z [REDAKCE], to byla v prváku na střední škole, jinak ji nepobízela. Obžalovaný chodil v domácnosti většinou v boxerkách, v noci spal nahý, párkrát ho viděly děti přeběhnout v noci na záchod. Nejdříve obžalovaný nosil slipy, pak přešel na boxerky s nohavičkami; patrně jizvy měl hlavně v podpaží, tříselné jizvy ve spodním prádle nebyly příliš vidět (pravděpodobně má obžalovaný v tříselné oblasti až na stehně, ale nic o ní neví). Problém byl u poškozené i svědkyně chodit po zahradě v plavkách, sousedi je okukovali, včetně pana [REDAKCE]; když se konaly zahradní oslavy, mohl se pak obžalovaný hnout kamkoliv a kdykoliv, svědkyně si toho nemusela všimnout, neboť na oslavách byl značný pohyb osob. Pokud obžalovaný hodnotil jiné ženy, tak v negativním směru – že to přehnal s líčením, s vyzývavým oblečením, byl pohoršen, bez ohledu na věk té ženy. V domácnosti se pak nahatí neproducírovali, u poškozené se pouze stalo, že v dospívání se proběhla nahá z koupelny přes chodbičku, jinak nahá nechodila.
53. K otázce oblékání poškozené porovnávala, že ona se oblékala odvážněji než dcera. Dcera neměla ráda pohledy cizích mužů, ta si oblékla zpravidla volnou halenku, pod ní tílko. Na většinu akcí pak chodily společně s poškozenou; poprvé byla na plese ve 14 letech. Na akcích samozřejmě tancovaly s poškozenou spolu, mohlo se i stát, že se z legrace při tanci s dcerou osahávaly.

54. Rozpad manželství s obžalovaným odůvodnila tím, že posledním pokusem o záchranu byla dovolená na chatě u [REDAKCE], kde se však pořád hádali, nakonec obžalovaný odjel předčasně domů. Návrh na rozvod podala ona, po zmíněné dovolené si začala hledat pronájem v [REDAKCE] a zamýšlela s dětmi odejít; poslední kapkou pak byl příjezd policie. Byt si manželé rozdělili tak, že svědkyně v něm zůstala, vzala si hypotéku a obžalovaného vyplatila.
55. Svědkyně taktéž popsala událost z dětství poškozené, kdy si mladší bratr biologického otce poškozené hrál s poškozenou. Děti si hrály na nějaký bunkr, padlo tam nějaké slovo (pravděpodobně „šuky“). Obžalovaný naléhal, že se to musí řešit, proto svědkyně jela za babičkou poškozené, bývalou tchýní, biologický otec to řešit nechtěl, smál se. Celá událost se přešla, protože poškozená říkala, že si hráli, že se nasmáli. K lékaři v té době s poškozenou nešla, nicméně při první návštěvě gynekoložka neprovedla vyšetření pohlavních cest poškozené, což vysvětlila tím, že se zmíněné vyšetření ve 14 letech dívky neprovádí.
56. Svědkyně byla taktéž konfrontována s tvrzením obhajoby, že měla navrhnout zdiskreditování nepřijemného souseda. Je jí známo, že se takovýto člověk se jmenoval [REDAKCE], nicméně zcela rezolutně popřela, že by navrhla jeho zdiskreditování prostřednictvím poškozené; popřela též, že by poškozená byla s [REDAKCE] v kontaktu, nebyl ani důvod, proč by za ním chodila na návštěvu (*na tuto konfrontaci reagovala svědkyně velmi pobouřeně, byla překvapena, hluboce oddychovala, musela se též opřít o výsledkový pulť*); k tomu, kdo by mohl takovou fabulaci provést, svědkyně uvedla, že pokud někdo, tak pan [REDAKCE] a obžalovaný, resp. se jedná o ovlivnění ze strany obžalovaného (navíc spolu bydlí pan [REDAKCE] s obžalovaným v pečovatelském domě ve [REDAKCE]).
57. S [REDAKCE] měla svědkyně velmi dobrý vztah, s paní [REDAKCE] byly kamarádky, vzájemně se svěřovaly, paní [REDAKCE] věděla o nevěře svědkyně a hledání jiného bydlení, světila se jí i o plánovaném rozchodu s obžalovaným. [REDAKCE] tak věděli o [REDAKCE] vše, obžalovaný s panem [REDAKCE] měli podobnou povahu. S [REDAKCE] měla svědkyně normální vztahy do té doby, než vše ohledně této věci vyšlo najevo; [REDAKCE] obžalovaného přivezli po propuštění z policejního zadržení, od té doby se svědkyni nemluví.
58. Ke svému dětství svědkyně uvedla, že sama byla jako dítě obětí sexuálního násilí od vlastního strýce. Pocházela ze sociálně slabší rodiny, matka jí zemřela, otec pil. Byla v době komunismu se sestrou umístěna do dětského domova a pak do pěstounské péče, od té doby vede normální život. Svědkyně popřela, že by v obžalovaném viděla v podstatě otce, u mužů totiž neřešila vzhled, nýbrž jejich chování. K jeho zdravotním potížím v souvislosti s mozkovou mrtvicí sdělila, že byla lékaři informována, že je to vážné, ať shání lůžko, na kterém se o něj bude starat. Obžalovaný pak byl z nemocnice propuštěn v pořádku, ale přehnaně se kontroloval. Myslel jen na to, kdy se mu to zase stane (to začalo v roce 2019, před dovolenou na [REDAKCE]); svědkyně však popřela, že by obžalovaného, zvláště po srdečním selhání, nechala bez péče, navíc měl léky a byl zaléčený.
59. K okolnostem policejního zadržení přiznala, že se divila, že jej pustili po zadržení z policie, avšak proto, že ona by se hanbou propadla; o jeho zadržení se dozvěděla díky policejnímu zásahu, neboť ji policisté odvezli na pobočku do [REDAKCE], což volala dceři, která jí zavěsila telefon.

60. Svědkyně [REDACTED] uvedla, že s poškozenou jsou dlouholeté kamarádky, znají se od základní školy. Obžalovaný měl na poškozenou maximálně kousavé poznámky. Poškozená byla v době základní školy hlasitá, nevadilo jí mluvit před lidmi; když se jí něco nelíbilo, dala to najevo, ostatně taková je dodnes. V dětství poškozená s obžalovaným vycházela, oslovovala ho tati, během základní školy však mezi nimi začaly konflikty, nemuseli se. Poškozená svědkyni vyprávěla, že obžalovaný často vchází do jejího pokoje, stěžuje si, osočuje ji, že je hloupá, líná, že ji doma nikdo nechce, že nepomáhá, že útočí na jejího vlastního otce, ať si za ním jde, že si poškozená na obžalovaného nemůže dovolovat, protože on není její táta, v rodině byly i konflikty kvůli matce poškozené, na kterou obžalovaný žárlil. V domácnosti [REDACTED] se taktéž otevřeně řešily intimní záležitosti mezi manželi, na což svědkyně z domova nebyla zvyklá, ale za ty roky se u [REDACTED] naučila, že to u nich chodí jinak.
61. Co se týče sexuálního života poškozené, svědkyně uvedla, že až zpětně si pospojovala nějaké indicie a vybavila si situace z doby na střední škole. Když měla svědkyně ve 14 letech prvního přítele a na místě byla otázka prvního sexu, a ona se cítila pod tlakem, mluvila o tom s poškozenou. V tu dobu poškozená sama ještě zkušenost neměla, nikdy neřekla, že by něco s někým měla. Poškozená k tomu zaujala velmi zvláštní postoj: „vždyť je to jenom sex, co řešíš“, jako by to nebyla žádná zlomová událost; poškozená to řekla necitelně, i když necitelná nebyla, prostě nechápala, proč se svědkyně bojí, proč to tak prožívá. Ostatně dle znalostí svědkyně neměla poškozená žádného partnera do věku 14–15 let, pak měla kluka ze vsi – [REDACTED], o deset let staršího. Svědkyni se nezdálo, že by poškozená byla do [REDACTED] zamilovaná nebo po něm toužila, nepochopitelný byl pro ni i ten věkový rozdíl, poškozená se do toho nehnila; ví, že s [REDACTED] spolu nespali.
62. Ke vztahům poškozené s dalšími muži doložila, že po panu [REDACTED] proběhl vztah asi ve druháku na střední škole, poškozená s tím partnerem spala, byl to její první sex. Vztah trval dva tři měsíce a skončil smutně. S dalším přítelem byla delší dobu, pravidelně s ním spala. Vypadalo to, že jsou spokojeni, říkal, že poškozenou miluje, ale ona cítila, že to není to pravé ořechové. Poškozená svědkyni řekla, že se se zneužíváním svěřila druhému příteli, byla chvíli odtažitá, nešlo to hned. Doteď mluví poškozená o tom, že sex pro ni není komfortní záležitost a nevede to úplně tam, kam by mělo.
63. Vztah poškozené s matkou popsala svědkyně tak, že si byly opravdu blízké, měly kamarádský vztah, řešily spolu i osobní záležitosti. Matka sdělovala poškozené i partnerské problémy, hádky, finance, všechno bylo otevřené téma. Byly si tedy značně blízké, v souvislosti s touto trestní věcí však vztah poškozené k matce ochladl; zpětně to vypadá, že matka nevěděla o poškozené všechno.
64. O záležitosti s obžalovaným jí poškozená řekla minulé léto (tj. rok 2020), kdy už si dávala naději, že se to doma zlepší, že obžalovaný nebude v jejím životě; nebyla konkrétní, ale svědkyně odvodila, že se její matka rozejde s obžalovaným. Během léta se svědkyni svěřila, že jí obžalovaný ublížil (zneužil), že kvůli tomu začala chodit na terapii. Poškozená jí sdělila, že se poprvé svěřila [REDACTED], seděli v autě a ona plakala. [REDACTED] jí pomohl najít terapeuta, byl jí oporou, mezitím našla sílu zajít na policii a říct o tom svědkyni; matka poškozené se to dozvěděla, až když jí přišel dopis od policie.
65. Svědkyně uvedla, že poškozená vše tak dlouho tajila, protože v době, kdy byla zneužívána, tak v době, kdy byla ve škole, tak to vytěsnila, nemyslela na to, co jí čeká, co se jí stalo; celé to

popsala jako dvojitý život, nebyla varianta to někomu říct (i obžalovaný jí řekl, že to nesmí nikomu říct, opakovaně jí řekl, že ji miluje), k učitelům ve škole v tu dobu taktéž nebyla důvěra.

66. Pokoj poškozené asi nebyl zvukově izolovaný, bylo slyšet, co se děje na chodbě. Z boční místnosti slyšet nebylo. V pokoji poškozené je teď zámek, jestli tam byl i tenkrát si nepamatuje. Pokoj poškozené je ze vstupní chodbičky napravo, byl tam vždycky nebo minimálně většinu času, prohazoval bratrův pokoj s ložnicí.
67. Svědkyně v rámci výslechu též zdůraznila, že se s poškozenou o výslechu svědkyně nikterak nebavily, poškozená si ani nepřečetla výpověď obžalovaného, aby byla autentická.; svědkyně si taktéž nevybavuje jedinou situaci, kdy by byla poškozená manipulativní.
68. **Svědék** [REDAKCE] ve své výpovědi uvedl, že [REDAKCE] (tj. [REDAKCE]) zná z [REDAKCE], kde dříve pracoval, poškozenou zná přes její matku, znají se pět, šest let, jsou dobří přátelé; obžalovaného viděl jednou, kdy k němu přišel na masáž. S poškozenou má asi tak rok a půl vztah, je to jeho přítelkyně, s její matkou měl nezávazný vztah. V době, kdy se s poškozenou jen kamarádil, mu svěřovala věci o chodu rodiny, jak to u nich funguje, jak je to doma špatné, jak utíkala pryč z domu, že nechce být doma; nabídl jí svého terapeuta pana [REDAKCE] z nemocnice. Na poškozenou má aktuálně psychoterapie dobrý vliv, je znát, že je veselejší, i v intimním vztahu přítulnější; k psychoterapeutovi chodí každý týden až ob týden. Poškozená se ke svědkovi nastěhovala v době, kdy si pro obžalovaného přijela policie. V den, kdy přišla ke svědkovi bydlet, byla ubrečená, vystrašená, hrozně se klepala, byla nesvá; byl z ní patrný strach z neznáma, co přijde, ale i lehká úleva, že už to přišlo
69. Z intimních záležitostí mu v období před tím, než jí doporučil terapeuta, řekla, že má přítele a představila mu jej. Později, když se prolomilo, co se v trestní věci řeší, se svědkovi poškozená svěřila i s tím, že byla zneužívána, což však nepopisovala do podrobností (nicméně si svědek u poškozené všiml neobvyklého jevu a to, že se jí obvykle klepou ruce tím více, čím více se bojí). K jejich intimnímu životu s poškozenou sdělil, že vždycky musí začít opatrně, očním kontaktem, začátek musí být něžný. Při prvním styku cítil strach poškozené, co přijde, zprvu byla taktéž poškozená v tenzi, sevřená, svědek byl však při aktu ohleduplný.
70. O soužití obžalovaného s matkou poškozené uvedl, že mu poškozená sdělila, že doma se pořád rvalo, sousedi si na to stěžovali, obžalovanému se nic mu nelíbilo, všechno bylo špatně, všechny ponižoval, až degradoval; za biologickým otcem pak poškozená jezdila ráda.
71. **Svědčyně** [REDAKCE] zná poškozenou od prvního ročníku na střední, jsou stále v kontaktu, ačkoliv už nejsou spolužačkami. Poškozenou popsala jako otevřeného, hodného člověka, je si jistá, že poškozená mluví vždycky pravdu. Jejich vztah je důvěrný. Poškozená je hodně vůdčí typ, stojí si za svým, umí se docela prosadit, ale není to až přehnané, ne na úkor druhých. Svědkyně si nemyslí, že by poškozená brečela na počkání, byla lítostivá nebo herečka. Kluků se nestrnila, v prváku nebo ve druháku si našla přítele.
72. Na začátku třetího ročníku byly spolu s poškozenou na tělocviku, poškozená byla smutná a svědkyně se jí zeptala, co se děje. Poškozená začala brečet a svěřila se svědkyni, že byla jako mladší zneužívána, že to chce řešit a neví jak. Mělo se to dít na základce, asi od 12 do 15 let. Při svěřování začaly obě brečet. Poškozená se svěřila takto pozdě, protože se styděla, určitým

způsobem si myslela, že to je její chyba, a bylo jí vše líto kvůli mamce, protože to nevěděla; navíc poškozená nevěděla, jak matka bude na vše reagovat. Společně to řešily asi týden, pak začala poškozená chodit k psychologovi. Víc to spolu neřešily, neboť bylo období covid a zavřeli školu. Poškozená se s touto věcí svěřila psychologovi a kamarádce – [REDACTED].

73. Ke vztahu poškozené a obžalovaného si vždy myslela, že je to spokojená rodina, i přesto, že poškozená uváděla, že se doma hádají; hádky nabíraly na síle během druhého a třetího ročníku, kdy to začalo v rodině skřípat (důvodem měla být mamka poškozené a nějaké neshody, obžalovaný měl také na manželku žárlit). Svědkyni nebylo ničeho známo o tom, že by poškozená utíkala z domu do [REDACTED] nebo se netěšila domů z intru; pouze před tím, než se jí svěřila se zneužíváním, tak se řešilo, že jí obžalovaný řekl, aby odešla z domu. V inkriminovaném období měla s matkou skvělý vztah, s biologickým otcem také. Od doby, kdy začala poškozená chodit na psychoterapie, tak je psychicky klidnější.
74. K intimnímu životu poškozené uvedla, že byla stydlivější, před svým prvním klukem na střední se styděla vysvětlit, musela mít vždy tričko, styděla se za to, jak vypadá dole (to bylo cca v polovině prváku); antikoncepci brala kvůli bolestivým měsíčkům. Poškozená měla jednoho kluka v prváku, pak dalšího, se kterým byla dva měsíce, s oběma spala. V sexu měla problém dosáhnout vyvrcholení.
75. **Svědék** [REDACTED] – psychoterapeut poškozené vypověděl, že mu poškozená volala někdy v únoru 2020, s žádostí o schůzku. Do všeho však vstoupil covid, poté byl svědek vytížen, poškozená k němu přišla až koncem května 2020; obrátila se na něj s tím, že byla sexuálně zneužívána.
76. Dle svědka je poškozená silná, inteligentní žena, ráda si věci řeší sama. Prvních 4–5 hodin prvního sezení bylo jen o pláči a fyzických projevech, poškozená se třásla po celém těle a nebyla schopna psát, měla tiky, byla na tom velmi špatně. Celou věc se rozhodla řešit, resp. vše říci, až bude plnoletá. Nejdříve se chtěla terapiemi jen zbavit traumatu, o nějaké spravedlnosti nechtěla ani slyšet; po čase sama od sebe přišla s tím, že to chce řešit, zveřejnit. Na terapiích byla poškozená u svědka 60krát, chodí jednou za 3 týdny, neboť to je finančně náročné. Na začátku první z terapií si poškozená jen stěžovala, že není schopná se soustředit, na konci první hodiny pak řekla, že vlastně ještě nepověděla, proč přišla (následně se terapeutovi svěřila se zneužíváním). Trestní řízení prožívá hrozně těžce, několikrát musela vypovídat, o zneužívání vědí její přátelé a některé spolužačky. Po oznámení očekávala, že ji matka podpoří, ale to se nestalo. Do bytu už poškozená nemohla fyzicky vůbec vstupovat.
77. O vztazích v rodině uvedla, že byly hádky mezi rodiči, které však neřešila, neb měla svoje zájmy. Vztah k obžalovanému popisovala jako pohodový až do 12–13 let věku, kdy obžalovaný dlouhodobě marodil; vztahy se změnily i tím obtěžováním. S matkou měla poškozená nadstandardní vztahy, i přesto se jí s tím vším nesvěřila, jelikož ji nechtěla ranit, byla to její nejlepší kamarádka, takže chtěla ochránit jejich vztah. Vztah s biologickým otcem popisovala jako docela dobrý, normální. Poškozená měla první sexuální vztah v 17 letech, který nemohl dle terapeuta fungovat co se týče sexu, proto po 3 měsících zanikl; poškozená se snažila fungovat normálně, sebeuspokojování fungovalo minimálně, nebyla schopna vášně.
78. Začátek obtěžování ze strany obžalovaného popsala tak, že se to týkalo narážek na její prsa,

jestli už jí rostou nebo ne. Bylo tam nejdříve osahávání, narážky, pak i samotný sex. Ve 12 letech si poškozená uvědomovala, že je to něco nepatřičného, v té chvíli se jakoby vnitřně odstříhla, „vypnula se“; k frekvenci sexu mu uvedla, že *to bylo i* dvakrát denně, ráno před školou a po škole. Sexuální obtěžování od obžalovaného se mělo odehrávat doma, v době, kdy její matka odešla do práce. Poškozená vstala dřív, protože byl sex, ze školy se jí nechtělo domů, když přišla ze školy, matka byla zase v práci, a byl zase sex; ke všemu mělo docházet v době, kdy otčím poškozené rok a půl marodil. Poškozená není podle svědka schopna zveličovat.

79. Svědkyně vystupující **pod pseudonymem** [REDAKCE] uvedla, že obžalovaného zná a má k němu pozitivní vztah, chová se jako normální člověk, nikomu neublížil. Poškozenou zná 15 let (později však uvedla, že jejich kamarádství skončilo ve 14–15 letech, přičemž se kamarádily od 9 let), dříve byly kamarádky, stýkaly se prakticky každý den, svěřovaly se s osobními věcmi, připadala jí jako normální holka, ale nepohodly se proto, že si lezly na nervy a hádaly se kvůli klukům (nyní k ní má negativní vztah); navíc, když se poškozené něco nelíbilo, většinou to obrátila proti druhým. Svěho biologického otce měla poškozená hodně ráda, říkala mu tat'ko, z jejich chování bylo vidět, že se mají rádi. K matce měla poškozená normální vztah, její matka měla ráda společnost, většinou byla hodná, ale také uměla lidem udělat zle. Dle svědkyně začala poškozená vůči obžalovanému vyjadřovat negativní pocity kolem 11–12 let. Pohromadě viděla rodinu zřídka, to vypadali všichni v pořádku, dělali srandičky.
80. Hádky v rodině poškozené byly kvůli hloupostem, např. proto, že nebyla hotová večere či že se matka poškozené měla líbit nějakému muži; to jí říkala poškozená. Poškozená svědkyni ve věku kolem 14–15 let také sdělila, že se s matkou domlouvají, co udělají s obžalovaným, až se ho zbaví, až odejde. S poškozenou probíraly vše od kluků, sexu, jídlo, oblečení. Poškozená sdělovala svědkyni detaily z intimního života – s kým spala, jak to má ráda v posteli (říkala, že zezadu, tahání za vlasy, tvrdý sex, škrábání kluka po zádech), že s prvním klukem jménem [REDAKCE], spala, když jí bylo 11 let. Sex a navazování vztahů s muži měla poškozená moc ráda, nedělalo jí problém se s někým seznámit, např. nosila tričko s velkým výstřihem, protože měla velká prsa, koketovala s kluky, chlubila se krajkovou halenkou. Orální sex poškozená provozovala velmi často, svědkyni též radila, jak to správně „dělat“. Na gynekologii byla poškozená poprvé v 10–11 letech kvůli silné menstruaci a kvůli příteli; ostatně svědkyně uvedla, že poškozená měla prvního kluka, který byl o 10 let starší, když jí bylo 11–12 let a jemu 21–22, druhého kluka měla v prváku na střední a ve třetáku dalšího kluka. Sex mohla mít poškozená dle svědkyně tak pětkrát za měsíc, podle toho, jak se s klukem vídala. O sexuálních zkušenostech se poškozená svěřovala matce, se kterou měla hodně dobrý vztah, byly prakticky nejlepší kamarádky, přičemž matka poškozenou v jejím prvním vztahu hodně podporovala s odůvodněním, že byl to hodný šikovný kluk a hodí se k sobě.
81. Co se týče domácích prací, poškozená je spíš nedělala, sama svědkyni řekla, že by nejráději ležela, obžalovaný na ni díky tomu nadával. O obžalovaném se poškozená vyjadřovala, že je to starý děda, nechápala, proč s ním její matka chodí. Svědkyně uvedla, že matka poškozené měla obžalovaného ráda, ale měla ráda i společnost jiných mužů, když jí některý z nich nabídl pití, povídali si.
82. Ve vztahu k výpovědi této svědkyně je však nutno dodat následující. Pro účast na trestním stíhání byla svědkyně oslovena obžalovaným, jak osobně, tak i telefonicky, přičemž obžalovaný jí řekl, že je stíhán ze zneužívání poškozené, svědkyně byla v kontaktu i s obhájkyňou obžalovaného, přičemž následně požádala o utajení, neboť měla strach, že by poškozená

mohla poškodit její pověst nebo majetek, i přesto, že i dle svědkyně ji měla poškozená pouze v jednom případě chytit za ruku, jindy její agresivní chování nepozorovala.

83. Nutno taktéž dodat, že i když obžalovaný ve vyjádření k výpovědi takovéto svědkyně popřel, že by svědkyni sdělil okolnosti nynějšího trestního stíhání, sdělila sama svědkyně na dotaz předsedy senátu, že jí obžalovaný výslovně sdělil, že je obžalován z pohlavního zneužívání poškozené. V průběhu výslechu taktéž svědkyně hnedka v několika případech velmi dlouze (cca 15 až 20 sekund) váhala při odpovědi na vcelku jednoduché otázky. I přesto, že svědkyně jí poškozená sdělovala různé detaily ze sexuálního života poškozené, nevybavila si např. frekvenci pohlavních styků poškozené, detaily z jejího soukromého života i přesto, že tvrdila, že byly nejlepší kamarádky.
84. **Svědkyně** [redacted] uvedla, že nemá žádnou zášť k obžalovanému ani k poškozené či její matce. Rodinu [redacted] zná asi 13 let, přistěhovali se do [redacted] ve stejném roce. Obžalovaného popsala jako pracovitého, chtěl mít doma pořádek, dobré manželství, k jiným lidem se choval dobře, někdy zvýšil hlas. [redacted] byla podle ní někdy dobrá, někdy ne, byla taková úlisná; konflikty mezi manžely [redacted] zaznamenala svědkyně kvůli dětem, protože obžalovaný je chtěl mít dobře vychované (kluk byl divoch, dceru vychovávala paní [redacted] sama). Poškozenou charakterizovala jako zlou, odpovídala škaredě i proti matce, koukala jako by ji chtěla zavraždit, byla vulgární, obžalovanému odsekávala, když jí požádal, aby něco doma udělala „vždyť jsi doma, vždyť si to můžeš udělat sám“; rozhodně se jej nebála, to by se k němu takto určitě nechovala. S matkou však měla velmi dobrý vztah, chodila s ní na zábavy, co vyšla základní školu.
85. S [redacted] se vídala často, grilovalo se na zahradě, sedělo u kafe. Když šel obžalovaný z práce zničený a zvali ho na kafe, tak říkal, že se musí nejdřív podívat, jestli je uvařeno a když nebylo, šel navařit. Když měli posezení, poškozená se vždy vyfintila a šla do vsi, nesedávala s nimi. Ke konci manželského soužití si obžalovaný zašel k nim postěžovat, protože nikoho neměl, jen sestru. V současné době s ní paní [redacted], která zůstala v bytě, kde byla domácnost, nemluví, přestala s ní mluvit v době rozvodu; poškozená sklopí hlavu, když jde kolem ní. Důvodem samotného rozvodu mělo být, že obžalovaný obtěžoval poškozenou, nicméně již v květnu 2020 jí [redacted] sdělila, že se s obžalovaným stejně rozvede (o věkovém rozdílu mezi manžely mluvila [redacted] až ke konci manželství, dva tři roky zpět, tj. v letech 2018–2019); v době před květnem roku 2020 obžalovaný koupil nábytek, udělal dveře a elektriku. Svědkyně uvedla, že v rámci majetkového vypořádání při rozvodu manželů byly časté hádky kvůli bytu, poté se však dohodli.
86. Vztah mezi manžely [redacted] ohodnotila jako dobrý, dokud byla manželka osm let doma, zhoršil se, když nastoupila do práce. Co se týče pracovního režimu, obžalovaný vozil manželku na autobus, následně jel do [redacted], popř. obráceně jej ona odvezla do [redacted] a jela poté do práce; ona odjížděla v 5 ráno a vracela se v 15, 15.30 hodin (v jiné fázi výslechu zase svědkyně uvedla, že do práce jezdila manželka obžalovaného o hodinu, hodinu a půl dříve s tím, že jde ještě na kafe, vozila se tedy sama). Obžalovaný byl dlouhou dobu doma s úrazem páteře, pohyboval se v té době špatně, nemohl na nohu, dostával obstríky do páteře, svědkyně odhaduje, že to trvalo 6 let. S dětmi býval obžalovaný příležitostně sám. Když měla manželka odpolední, jezdil pro ni obžalovaný ve 22.30 hodin, někdy si dal u nich kafe a pak jel; děti se o sebe staraly dost samy. Před pracovní neschopností obžalovaného jezdil za [redacted] [redacted] nějaký [redacted] – přijel ráno, když obžalovaný odjel do práce a hodinu před

příjezdem obžalovaného z práce odjel; jezdil s malou holčičkou, mluvil o něm i syn obžalovaného.

87. Poškozená oslovovala obžalovaného „tat’ka“ nebo [REDAKCE] s tím, že jí její biologický otec řekl, že pro ni není žádný táta, že je to [REDAKCE]. Razantní změnu v chování poškozené vůči obžalovanému však nezaznamenala. Byla svědkem toho, jak obžalovaný řekl poškozené, aby něco uklidila, na což odvětila, ať si to uklidí sám, když marodí; dle svědkyně tak byl pro poškozenou autoritou spíše její biologický otec než obžalovaný. Obžalovaný poškozenou prakticky nevychoval; křičel ale na ni, i na kluka, protože byli oba drzí. V době pracovní neschopnosti obžalovaného v letech 2014 – 2017 o děti pečovali oba, matka chodila do práce, děti do školy. Obžalovaný měl dlouho problémy s nohou, nemohl na záda, pak měl operaci ramena, staral se o sebe v té době sám. Svědkyně uvádí, že když měl obžalovaný po mrtvičce, přišla k ní jeho manželka na návštěvu a řekla, že obžalovaný měl na ruce tu pásku, a ne cedulku na palci; zdálo se jí, jako by se obžalovaného chtěla jeho manželka zbavit. K domácnosti [REDAKCE] uvedla, že když nikoho nečekali, tak tam byl hrozný bordel. Poškozená nic nedělala, neuklízela, v období na střední škole vyhledávala kamarádky, a když přišla ze školy, nafintila se a šla do vsi.
88. O gynekologickém vyšetření poškozené svědkyně uvedla, že to bylo ve věku 14 let poškozené, kdy matka sdělila, že je to z důvodu vztahu poškozené s [REDAKCE], aby nepřišla do jiného stavu; s [REDAKCE] chodila poškozená asi dva roky, od 14 let, kdy svědkyni matka poškozené sdělila o [REDAKCE] rodině, že jsou bohatí, mají koupený pozemek u [REDAKCE]; později měla poškozená nějaké dva kluky z [REDAKCE]. Matka poškozené taktéž ukazovala svědkyni sexy spodní prádlo poškozené, že ho tato potřebuje.
89. Svědkyně také popsala událost, kdy při společném sezení obžalovaného, jeho manželky, poškozené a manželů [REDAKCE] navrhla paní [REDAKCE], aby na problematického souseda pana [REDAKCE] svedli, že poškozenou osahával, což svědkyně, její manžel a obžalovaný odmítli, přičemž svědkyně se otázala poškozené, co ona na to, přičemž poškozená odpověděla „no, proč ne“.
90. O trestním stíhání se dozvěděla, když jim obžalovaný volal, aby pro něj přijeli do [REDAKCE] poté, co jej policie ráno odvezla, protože měl obtěžovat svoji nevlastní dceru; když ho přivezli domů, byla jeho manželka udivená, že ho pustili.
91. **Svědka** [REDAKCE] sdělil velmi emotivně, že ho celá věc velmi mrzí, protože pro děti [REDAKCE] udělali všechno – darovali jim chatu, zařízení do bytu, měli pronajatou zahradu od obce, děti je oslovovaly teto, strejdo (později je nazývaly hanlivě [REDAKCE]). Obžalovaného popsal jako pracovitého, dělal soboty, neděle, ráno odvezl manželku do [REDAKCE] na autobus, potom rozvezl lidi a vracel se z práce až večer, dělal v největších hiecech. Když se vrátil domů, nesedl si s nimi např. na pivo, ale šel domů dělat domácí práce a vařit. K dětem se choval podle toho, jak se chovaly, když odmlouvaly, tak nadával, syn byl slušnější, poškozená byla vzteklá. Zaznamenal, že když poškozená začala chodit s [REDAKCE], tak jí matka koupila antikoncepci. Poškozená se podle svědka změnila, když začala jezdit na střední školu do [REDAKCE], když jí něco obžalovaný řekl, tak mu odsekla, že není její táta; naproti tomu na základní škole si svědek u poškozené žádné změny v chování nevšiml, dostala, co si zasloužila – když něco pomohla, obžalovaný ji pochválil, když něco udělala, tak ji vynadal. V jiné části výslechu zase svědek uvedl k poškozené, že s ní do styku moc nepřišel, nechtěl se s ní bavit. Když šli posedět na zahradu, ona šla za holkami, poté přišla a požádala obžalovaného „[REDAKCE], udělej mi taky maso“, byla ťuťuňu, ne že by seděla a brečela nebo se ho bála; ostatně dle svědka poškozená uměla brečet na počkání, byla to herečka, hrozná holka.

92. K pracovnímu režimu [REDAKCE] uvedl, že obžalovaný odvážel manželku do [REDAKCE], protože [REDAKCE] měli jen jedno auto. Domů se někdy na otočku vracel, tak na 20 minut, vzal si svačinu a jel zase zpátky; když se vracel pro svačinu, tak to bylo v době, kdy ji vezl přibližně na pátou hodinu. Přesné období pracovní neschopnosti si svědek nevybavil, nicméně ví, že obžalovaný spadl z lešení, byl doma hodně dlouho, pak byl na operaci s ramenem. Když měl bolavá záda, ze schodů pomalu nesešel. V době nemoci obžalovaného s ním nechťely děti být, byly to samorosty, kluk byl do noci u počítače.
93. Obžalovaný v době, kdy měl nemocné rameno doma pomáhal, např. vyndal nádoby z myčky, dal něco vařit. Poškozená a její matka se k obžalovanému chovaly s odstupem, ať jim do ničeho nemluví. Manželka obžalovaného se vyjádřila k tomu, když měl infarkt, že ji obžalovaný naštvál, protože ještě na palci neměl cedulku; vypadalo to tak, že se poškozená a manželka obžalovaného chtěly zbavit, byly vůči němu agresivní, měly řeči jako, že tu dlouho nebude.
94. Ke vztahům mezi obžalovaným a manželkou uvedl, že mezi nimi docházelo pořád ke konfliktům; když chtěla jít někam za zábavou, tak jí to vyčetl, ona se do něho pustila, že ji omezuje na svobodě, pak si stejně odjela a večer, tedy po návratu, se do sebe znovu pustili. Svědek odhadl, že tak pět let spolu žili normálně, ale když odešla poškozená na internát, začala si vodit kluky z [REDAKCE] (matka poškozené nic neřekla, ta ji na život připravovala a byla za to ráda, ale obžalovaného to trápilo). Problémy mezi manžely začaly, když manželka začala jezdit do práce do [REDAKCE], měla tam kamarády, jezdila s nimi na akce, z ranní šla na kafe do vsi, žila si svým životem. [REDAKCE] taktéž vykřikovala, že má starého chlapa, už v době, kdy pracovala v pojišťovně v [REDAKCE] a že si ho dobře pojistila. K důvodu rozvodu byl svědek přesvědčen, že jím byla stoprocentně její nevěra, jelikož za ní jezdil nějaký muž z [REDAKCE] (od syna [REDAKCE] svědek zjistil, že se jmenuje [REDAKCE]), později zase [REDAKCE] jezdila za tímto mužem. Podle svědka naproti tomu obžalovaný neměl určitě žádný milenecký vztah, byl zaláskovaný do manželky, ani na to neměl čas, byl pořád v práci a přijel ztrhaný. Manželka obžalovaného jezdila na směny o hodinu, hodinu a půl dříve s tím, že nadělávají.
95. Vztah mezi poškozenou a obžalovaným popsal tak, že poškozená měla svůj pokoj, když přijela ze školy, byla tam, pustila si notebook, surfovala, nic nedělala. Obžalovaný na ni zabouchal, aby alespoň vyndala nádoby z myčky; na základní i střední škole to bylo stejné. Svědek dále uvedl, že když poškozená něco potřebovala, přišla za obžalovaným se slovy „[REDAKCE], [REDAKCE]“, pak mu zas nadávala „Nekecej takové kraviny, nejsi můj táta, tak mi nebudeš poroučet.“. Poškozená tak k obžalovanému neměla žádný respekt. Ostatně kvůli tomu k nim svědek přestal chodit, protože ať řekl obžalovaný, co chtěl, doma byl nepořádek. Svědek často slyšel přes balkon, jak poškozené obžalovaný vyčetl, že nechce něco udělat, odpovědí bylo, aby jí dal pokoj a podobně.
96. O vztazích poškozené s jinými muži dodal, že se na nějaké akci s matkou seznámila s [REDAKCE], se kterým chodila přes rok či dva, když byla ještě na základní škole, rozešli se po jejím nástupu na internát. Když byla poškozená s [REDAKCE] na lavičce na zahradě, vypadalo to, že se do toho pustí, co tam předváděli, začali se muchlat, sahat si všude; poškozená se v ten moment nebránila, nesmělá nebyla, matka jí na to, co se dělo na lavičce, nic neřekla.
97. Ke kontaktu s rodinou [REDAKCE] svědek uvedl, že přes léto s nimi byli skoro každý den, jsou důchodci, byli na zahradě. Když jezdil svědek na ryby, tak bral děti s sebou. Při sezeních na zahradě nezaznamenal, že by obžalovaný s poškozenou někam odcházeli, obžalovaný se nehnul od grilu. Jeho manželka měla pozvané lidi, seděli tam až do večera, on jen griloval, nosil pivo a tak; prakticky to odpovídalo samotnému vztahu, v kterém ona byla dominantní a vše řídila.

98. Aktuálně není svědek z rodiny [REDAKCE] s nikým v kontaktu. Svědek byl překvapen, když mu obžalovaný volal ze [REDAKCE], aby pro něj přijeli, vše jim při cestě vysvětlil; samotné trestní oznámení pak svědka překvapilo, zvláště když je biologický otec poškozené policista (ke vztahu poškozené s biologickým otcem dodal, že když ten měl volno, vzal ji autem na víkend). Když přijeli do [REDAKCE], manželka obžalovaného stála venku a kouřila a jejich příjezd komentovala slovy „ty vole, oni ho pustili.“, byla z jeho příjezdu úplně hotová (návrat nevyhovoval poškozené, protože ta si začala s kluky a nemohla si domů nikoho vodit, když byl obžalovaný doma). Svědkem bylo řečeno, že obžalovanému musela [REDAKCE] sehnat nějaký byt, jak už nevěděla, jak se ho zbavit; když to nešlo přes infarkty, tak to udělaly tímto způsobem. Ostatně tento způsob (pohlavní zneužívání) navrhovala už jednou v souvislosti se soudem s potížístou [REDAKCE]. Manželka obžalovaného navrhla, že poškozená k němu chodí a že se to udělá tak, že ji ohrabával a že jej mají tzv. „z krku“ (přítomen byl u toho svědek, jeho manželka a obžalovaný), to svědek odmítl. Svědek se na sto procent domnívá, že k takovému návrhu, jako padl na zahradě ohledně souseda, by byla manželka obžalovaného schopná poškozenou navést; ostatně hned, jak slyšel o obvinění obžalovaného, napadlo jej, že je to přesně jako s [REDAKCE] přes kopírák.
99. Za zmínku z výpovědi svědka stojí jeden okamžik a to situace, kdy svědek ohledně sporu o byt [REDAKCE] svědek uvedl, že obžalovanému jeho manželka navrhla, že ve [REDAKCE] je volný jeden byt v pečovatélaku, on si o něj zažádal. V tu chvíli svědek uvedl, že manželka obžalovaného lhala už vyšetřovateli, že nikoho nemá, přitom ve čtvrtek obžalovaný odešel a v pátek už tam byl chlap i s botami; svědek posléze nedokázal soudu vysvětlit, jak se dostal k výpovědi manželky obžalovaného z přípravného řízení, tedy jak je možné, že zná její obsah.
100. **Svědék [REDAKCE]** - otec poškozené – popsal svůj vztah s poškozenou jako normální. V době 12-15 let poškozené se vídali dvakrát třikrát do měsíce a na víkend. S matkou poškozené se po rozvodu hádali, pak se jejich vztah urovnal. K obžalovanému nemá svědek žádný vztah, staral se o dceru, takže s ním musel svědek nějak vycházet; žil však vždy v přesvědčení, že obžalovaný měl k poškozené dobrý vztah. O sporech poškozené s obžalovaným neví, nezaznamenal ani žádné její úsečné hlášky na jeho adresu. O tvrzeném zneužívání dcery se svědek dozvěděl od poškozené někdy v létě, kdy mu přišla říct do práce (na policii), že obžalovaného u nich nahlásila za zneužívání a začala okamžitě brečet; svědek se však dcery podrobněji v ten moment ptát nechtěl, aby nezačala opětovně brečet, navíc mu řekla, že si to chce vyřešit sama. Ohledně jejich partnerů ví, že dcera chodila s [REDAKCE] z [REDAKCE], pak měla jednoho z tanečních a teď bydlí v [REDAKCE] u nějakého [REDAKCE]; žádného z nich mu však nepředstavila.
101. Svědek popsal i incident, kdy jeho bratr, ročník 94 nebo 96, měl s poškozenou při hře dělat šuky šuky. Bývalá manželka s tím přišla za svědkovou matkou, ta s jeho bratrem promluvila a dále to neřešili. K dceři svědek také uvedl, že mu nikdy nebo skoro nikdy nelhala, brečela, když se jí něco stalo, ne z ničeho nic. Taktéž popřel, že by před poškozenou někdy souložil.
102. **Svědkyně [REDAKCE]** – babička poškozené – obžalovaného prakticky neznala, seznámila se s ním, když v roce 2002 pracoval na opravách jejich domu, po dobu manželství s [REDAKCE] (tj. [REDAKCE]) se s ním v podstatě nestýkala. Poškozenou vídala, když byla u svého biologického otce; ten bydlí u nich. Pak přišla svědkyně do styku s vnučkou jako učitelka základní školy, kde působila jako ředitelka. Žádné neobvyklé chování ze strany vnučky nezaznamenala, ani nedostala podnět od žádného z kolegů nebo výchovné poradkyně. Obžalovaný chodil na rodičovské schůzky, ale za učitelí, ne za ředitelkou. Svědkyně si neuvědomuje, že by jí poškozená někdy lhala, nebo ji zklamala. Svědkyně si i vybavila, že za ní matka poškozené někdy v roce 2005 přišla a řekla jí doslova, že její syn [REDAKCE] (strýc

poškozené), tedy 9letý, poškozenou „zneužívá“; svědkyně si s ním úměrně svému věku promluvila, aby se to už neopakovalo, v současnosti mají poškozená a její strýc [REDAKCE] mezi sebou normální vztahy. Když před ní poškozená mluvila o obžalovaném jako o tatínkovi, tak to svědkyně nelibě nesla, poškozená později říkala vždycky [REDAKCE].

103. **Svědkyně** [REDAKCE] – první manželka obžalovaného – se s exmanželem už nevidá, vztah však mají přátelský. Chodili spolu asi čtyři roky, poté byli manželé 25 let, poté si obžalovaný skoro *v padesáti* našel mladší ženu. Nová manželka ([REDAKCE]) mu zakazovala stýkat se s dětmi z prvního manželství, on to pravděpodobně pro klid v rodině respektoval. Potom, co se stalo (obvinění), se spojil s dětmi a svěřil se, čím prochází, navíc zvýšený kontakt s nimi navázal s rozpadem druhého manželství. Svědkyně se obžalovanému pak sama nabídla, že půjde svědčit.
104. V manželství byl intimní vztah s obžalovaným normální, netradiční praktiky nebyly. Obžalovaný vyžadoval intimní vztah jako každý zdravý muž, v průběhu těch let se to neměnilo; nicméně později v průběhu výslechu svědkyně k intimnímu životu doplnila, že sexuální život byl možná pro obžalovaného důležitý, ale žádný nátlak na ni nevyvíjel. Frekvence sexu byla několikrát týdně, vždy se domluvili, vyšli se vzájemně vstříc. Obžalovaného přitahovaly spíše brunety. Když byl v průběhu manželství nějaký problém, reagoval v klidu a odešel, než by to řešil dál. S dětmi byl v klidu, nebyly problémové. V domácnosti si vždy navzájem pomáhali, nebyly žádné problémy.
105. V současné době se o obžalovaném povídá v [REDAKCE], že se rozvádí, bydlí v garsonce ve [REDAKCE] a že měl zneužívat svoji nevlastní dceru. Svědkyně z toho byla v šoku, protože u obžalovaného nikdy takové sklony nezaznamenala, nevěří tomu, jelikož v době, když byly povodně na Moravě, měli v domácnosti děti její kamarádky i od její sestry, dvě 13 a 14leté holky, nikdy k ničemu nedošlo, že by manžel po nich koukal nebo děti na něco upozornily. Když obžalovaný chtěl, aby jejich děti vykonaly nějaké domácí práce, trochu zvýšil hlas, ale k žádným konfliktům či scénám nikdy nedocházelo.
106. **Svědkyně** [REDAKCE] – dcera obžalovaného z prvního manželství uvedla, že posledních šest let se s poškozeným vůbec nestýkali kvůli manželce obžalovaného, dříve je otec navštěvoval tak dvakrát do roka. Poškozené v té době bylo 12-13 let, působila na ni jako normální dítě, obžalovanému říkala „tatínku“, nebyla zakřiknutá, chovala se k němu jako k člověku, který se dobře stará. O důvodech rozpadu druhého manželství otce ví jenom z doslechu. Obžalovaný měl se svojí první manželkou (její matkou) hezký normální vztah, neviděla je se hádat, na její mamku ani na sourozence nebyl obžalovaný hrubý. Na facebooku poškozené viděla fotky z diskoték, kam od mládí (14 – 15 let) chodila se svou matkou, fotky s muži tam neviděla. S druhou manželkou obžalovaného neměla potřebu se stýkat, kamarádit se, protože o nich vykládala různé lži a pomluvy.
107. **Svědkyně** [REDAKCE] je sestrou obžalovaného, její výpověď byla značně emotivní. Jeho vztah k poškozené popsala jako pěkný, byli spolu zadobře, měl ji rád, hráli si spolu, nikdy ho neviděla jí ubližovat. Obžalovaný někdy poškozenou a syna okřikoval, když se prali, v žádném případě je ale nemlátil. S obžalovaným se svědkyně vídala při vzájemných návštěvách (poutě, Vánoce, cestou z [REDAKCE]), s poškozenou se pak vídala pořád, i když byla na střední škole. S bratrem má hezký vztah, i když si všechno neříkali, o sexu se vůbec nebavili. O jeho partnerském životě ví jen, že se šíleně zamiloval a doplatil na to. O trestním stíhání se dozvěděli od obžalovaného po jeho zadržení.
108. Na poškozené nepozorovala žádné změny chování, chovala se suverénně. Když přišla za otcem, zašla za ní i sama, že se u otce nudí. O obvinění obžalovaného svědkyně uvedla, že bylo určité na popud matky poškozené, aby se ho zbavily. Když měl obžalovaný mrtvici a jeho manželka to svědkyni volala, zarazil ji tón, vůbec nebrečela a řekla, že ho vůbec nevzbudí; když pak druhý den volala, že ho vzbudili, vypadala, že by byla ráda, kdyby býval poškozený zemřel.

Svědčce se tak domnívá, že obžalovaný manželce překážel, ostatně když byl po infarktu, vůbec se o něj nestaraly. U nich na návštěvě zase [REDAKCE] řekla, že už je obžalovaný starý, nechce chodit na žádné zábavy, že bude lítat sama, že doma nebude a že bude chodit s dcerou (poškozenou). Obžalovaný všechno v bytě zařídil, chodil do práce a dřel.

109. Poškozená svědkyni ukázala prvního chlapce ze vsi, hezký chlap, ale starší. To bylo poškozené 14-15 let, matka jí hned zařizovala antikoncepci. Pak viděla na fotce její přítele ze střední školy. K domácnosti obžalovaného uvedla, že co neudělal obžalovaný, to nebylo. Nejdříve bylo čisto, když začala manželka obžalovaného lítat, tak na to kašlala. O poslední dovolené na Slapech odjel obžalovaný domů, protože na něj štěkaly, pak se pro ně vrátil.
110. **Svěděk** [REDAKCE] – švagr obžalovaného doložil, že obžalovaný poškozenou vychovával jako táta. Nejdříve se rodiny obžalovaného a svědka stýkaly často, telefonovali si, pak vztahy ochladly. Později se svědek dozvěděl, že obžalovaného manželka podvádí, potom následoval infarkt obžalovaného jako následek toho nervového stavu. O trestním oznámení se dozvěděl od švagra.
111. Obžalovaného popsal jako pracovitého, veselého muzikanta, který dovede být s lidmi. Nová manželka svědkovi nepasovala, bylo to mladé hůdě, které nebylo připraveno na život se starším mužem. Rodina obžalovaného jezdila na dovolenou, na výlety; o poslední dovolené svědek ví, že odsud obžalovaný odjel, nechal je tam samotné, poté se pro ně vrátil. O své bývalé ženě a poškozené se obžalovaný vyjádřil, že by se nikdy nenadál, že by mohly tohle udělat. Mezi obžalovaným a poškozenou byl vždycky vztah táta – dcera, respektive otčím a dítě. Svědek naposledy viděl poškozenou tři měsíce, půl roku předtím, než obžalovaného zadrželi při návštěvě, udělala kafe a odešla si do pokoje. O stavu domácnosti obžalovaného svědek uvedl, že předtím to bylo v pohodě, ale ke konci tam byl nepořádek; obžalovaný ke konci manželství už domácnost neuklízěl, aby bylo vidět, že tam nikdo nic nedělá.
112. Podle § 102 odst. 2 tr.řádu provedl soud důkaz přečtením protokolu o výslechu svědka mladšího 18 let – **nezletilého** [REDAKCE], který uvedl, že si ničeho podezřelého na své sestře nevšiml. Zdali klepal na dveře v bytě, aby mu bylo otevřeno, popř. zdali se obžalovaný s poškozenou zamykali, si nepamatoval. Jeho sestra se však nyní v pokoji zamyká, v ložnici taktéž bývalo často zamčeno, aby rodiče měli soukromí. Sestra měla k otci v době výslechu špatný vztah, doma se všichni hádali (dříve to však bylo v pohodě), jeho sestra matku v hádkách rodičů bránila, hádky byly kvůli dřívější nevěře matky. Bylo mu též v době výslechu známo, že se měla jeho sestra se zneužíváním svěřit [REDAKCE], což se dozvěděl od matky den před výslechem (*tj. 6. 10. 2020*), stejně se krátce před výslechem (*tj. 4. 10. 2020*) dozvěděl, že sestra chodí k terapeutovi, protože se vše bála říci. Otce charakterizoval jako nerudného, pořádku mu něco vadilo, chodil do pokoje sestry ze zvědavosti, co si tam s matkou šušká, vadilo mu, že matka chodí byt i na chvíli ven. Nevěru matky řešil jeho otec od roku 2016 či 2017, v hádkách jí nevěru pořádku předhazoval. V době pracovní neschopnosti se o ně otec staral, budil je do školy, zahnal je i večer spát, svou sestru však s otcem v pokoji nikdy neviděl. Celá rodinná událost vyústila v době tři měsíce před výslechem v řešení rozvodu, jeho matka hledala byt, kam by se odstěhovali. Nezletilý si i všiml, že se otec k němu a sestře choval jinak, například tím, že jí na rozdíl od něj nechal déle vzhůru (přibližně o hodinu), on musel do pokoje a spát třeba v 9. Jeho sestra mu otce popisovala v období let 2014-2017 jako divného, že se chová podivně, stranil se lidí, říkala mu [REDAKCE]. Nezletilému také připadal otec před lidmi jiný než v domácnosti. Otci se nelíbilo též kamarádění mamky s [REDAKCE] (*mysleno [REDAKCE]*), kterého se jeho otec velmi bál, aby s ním matka nebyla nevěrná; [REDAKCE] chtěl i jeho otci vysvětlit, že o nic nejde, avšak jeho otec na domluvenou schůzku nepřišel (to bylo cca léto roku 2020).
113. Z výpovědi [REDAKCE], vtažené do věci přečtením úředního záznamu dle § 211 odst. 6 tr.řádu, se zjišťuje, že svědkyně obžalovaného vnímala negativně, jako generála, i když jí

nikdy nic neudělal. [REDAKCE] však furt napomínal, vychovával, dohlížel na ni, nelíbilo se mu, když byla např. u svědkyně na kafi a návštěvě (svědkyně k nim domácnosti nechtěla díky obžalovanému docházet). Poškozená byla ze svědkyni nevysvětlitelného důvodu na obžalovaného vysazená, stěžovala si na něj před cca 3 lety (tj. v roce 2017), bylo to pravděpodobně proto, že chránila svou mamku; svědkyně též jednou v roce 2017 zaznamenala divnou situaci, kdy se obžalovaný vyjadřoval obdivně k nadrům poškozené, že jsou to panoramata. Obžalovaný na svou manželku také dost žárlil, podezříval ji z nevěry, vyžadoval po ní sex, prakticky skoro denně, ona s ním raději spala, aby měla klid.

114. Soud v rámci dokazování taktéž provedl **široké spektrum znaleckých posudků** zaměřených jak na odborné otázky vztahující se k okolnostem na straně obžalovaného i poškozené. Pokud jde o znalecké závěry [REDAKCE], znalece z odvětví sexuologie, tak odborné závěry jmenovaného znalce nebyly pro soud v průběhu jeho výsledku v rámci hlavního líčení přesvědčivé (proto v případě jeho znaleckého zkoumání došlo k revizi jeho závěrů [REDAKCE]), neboť znalec činil určité závěry, aniž by měl k dispozici data z různých diagnostických metod (např. penilní pletysmografie, tzv. PPG či falometrie). Samotná nepřesvědčivost znaleckých závěrů jmenovaného znalce vyplývala zejména z jeho neschopnosti erudovaně odpovídat na otázky soudu, kdy jmenovaný znalec velmi často užíval formulace ve stylu „takto se to dělalo 20 let“ či „takto to mám z praxe“ popř. „takto to prostě není možné“ i přesto, že opomněl provést příslušná vyšetření a spoléhal se toliko např. na tvrzenou minulost obžalovaného (který je oprávněn se hájit způsobem, jenž uzná za vhodný, např. lhát), popř. na jeho dosavadní bezúhonnost. Soud si je vědom skutečnosti, že metody, které znalec užije k odbornému zjištění konkrétních okolností, jsou ryze na jeho uvážení, nicméně takto (ne)užité metody nesmí způsobit zjevnou nezpůsobilost znalce určit či odborně posoudit určitou otázku. Zpracování soudem zadaných znaleckých posudků (zejména pak znalkyní [REDAKCE]) sice protáhlo trestní stíhání o více jak rok, nicméně soud právě díky jejich závěrům mohl daleko více posílit skutkové závěry, které svědčily ve prospěch verze líčené poškozenou.

115. Ze **znaleckého posudku** [REDAKCE], popř. z výsledku znalce, soud zjistil, že obžalovaný v inkriminovanou dobu netrpěl žádnou duševní chorobou, poruchou či sexuální deviací, své chování byl schopen plně ovládat, jeho pobyt na svobodě není nebezpečný. V inkriminovanou dobu, kdy mělo dojít k páchání trestné činnosti, se obžalovaný nacházel v období tzv. andropauzy, tedy životní fáze, kdy muži začíná ubývat sexuálních sil, apetitu a testosteronu, období, kdy sice pohlavní aktivita rozhodně vyloučena není, ale je méně intenzivní a v menší frekvenci, daný jedinec se pak potřebuje méně tzv. „vybít“. Intervaly mezi jednotlivými styky se u takovýchto jedinců prodlužují, objevují se i určité sexuální poruchy u mužů (např. erektní dysfunkce), které způsobí, že erektní schopnost daného jednotlivce v konkrétní okamžik není zcela stoprocentní. Takováto erekce se poté nedostaví v plné míře tak, aby umožňovala plynulý průchod penisu do pochvy, přičemž zlepšení, resp. eliminaci takovéto dysfunkce může zajistit mimo jiné prostřednictvím vzrušení sexuální partnerka. Pokud obžalovaný uvedl, že se svou manželkou měli pohlavní styk přibližně dvakrát do týdne, je toto tvrzení dle znalce hodnověrné, připadá v úvahu, a to zejména s ohledem na vyjádření obžalovaného ohledně bolesti páteře. Pokud se jedná o prášky na regulaci krevního tlaku, které obžalovaný v inkriminovanou dobu pobíral, tak takovéto léky sice nemají vliv na sexuální apetenci, mají však vliv na erektní schopnost daného pacienta. Shodný závěr lze učinit též u léků na bolest, kdy rušícím elementem pro erekci a sexuální apetenci je bolest sama o sobě. Pokud se jedná o důvod, proč jmenovaný znalec nepřistoupil k vyšetření obžalovaného tzv. falometrem (PPG), tak takovýto postup znalec odůvodnil výsledky jiných vyšetření, které neindikovaly u obžalovaného potřebu užití takovéhoho vyšetřovacího prostředku, a to i přesto, že jak znalec sám připustil, při falometrickém vyšetření jsou záznamy jednotlivých sexuálních

podnětů (např. mladé dívky, sadistické obrázky či jiné sexuální praktiky) daleko lépe zaznamenatele neboť nevyžadují, aby u daného pacienta nastala plná nebo alespoň částečná erekce; u mužů s erektilní dysfunkcí je předmětný falometr kalibrován tak, aby právě takováto dysfunkce byla při měření přístrojem zohledněna. Při volbě metod vyšetření vycházel znalec zejména z tzv. sexuální historie obžalovaného, tedy ze skutečnosti, že obžalovaný žil dlouhodobě s ženami dospělými, zralými v celkem dvou manželstvích, přičemž i přesto, že [REDAKCE] fyzicky neviděl, lze právě ji označit za ideál krásy, resp. ideál ženy, který obžalovaného přitahuje. Takováto zralá a zkušená žena může muži nacházejícímu se ve fázi sexuálního vývoje, v kterém je obžalovaný, dát dostatečnou směsici podnětů a být pro něj zajímavá. Pro obžalovaného tedy není podstatné, jestli žena má prsa větší či menší, nýbrž jsou pro něj podstatné okolnosti okolo sexuálního vztahu, tedy jaký způsob vzrušení žena zvolí, jak dobře jej provádí, jak se při sexuálním aktu chová. Vzhledem k tomu, že pohlavní styk měl obžalovaný v inkriminovanou dobu s [REDAKCE] přibližně dvakrát týdně, lze takovouto frekvenci označit za dostatečnou a v takovéto situaci je prakticky nemyšlitelné, aby obžalovaný vyhledával sexuální podněty i u jiných žen, neboť byl plně svou partnerkou uspokojen. Znalec taktéž vyloučil, že by obžalovaný mohl projevovat sexuální náklonost jak k zralým ženám, tak i ženám mladým, tzv. lolitkám (něco jako obdoba bisexuality, kdy muž je schopen soužívat sexuálně jak s mužem, tak i s ženou). V této souvislosti znalec uvedl, že lze zcela s jistotou vyloučit, že muž, který trvale soužívá se zralými ženami a je takovýmito zralými ženami uspokojen by cílil vedle toho na ženy mladé, tzv. lolitky. Znalec připustil, že v jistém směru nemusí být hranice věku, kdy se žena pro muže ve věku obžalovaného stane přitažlivou zcela zřejmá, ostrá, nicméně si nelze představit, že by vášně k takovéto lolitce u muže ve věku obžalovaného trvala tři roky a že by vedla k prakticky ke každodennímu pohlavnímu styku; nezletilá dívka tak není pro muže ve věku obžalovaného atraktivní, byť má určité sekundární pohlavní znaky, ale nedisponuje takovými atributy a schopnostmi jako dospělá, zralá a sexuálně vyvinutá (zkušená) žena. Pokud by se muži nedostávalo sexuální pozornosti jeho aktuální partnerky, byl by tzv. sexuálně frustrovaný, lze jistě připustit, že by si našel náhradu v podobě jiné sexuální partnerky, se kterou by realizoval pohlavní styk, ale opět by došlo k nalezení sexuálně zralé ženy, nemohlo by se jednat o dívku pod 15 let, byť by se jednalo o snadnou kořist, neboť by takováto žena byla pro muže ve věku obžalovaného absolutně neatraktivní, neboť jak bylo již výše uvedeno, nedisponuje příslušnými sexuálními dovednostmi, zkušenostmi, není natolik obratná, nechová se natolik žensky jako dospělá sexuálně vyvinutá žena. V inkriminované době obžalovaného podstatně v jeho sexuálním životě omezovala též bolestivost zad (pro úraz zad byl v pracovní neschopnosti), což ovlivňovalo zejména sexuální polohy, při kterých byl pohlavní styk pro obžalovaného bezbolestný či méně bolestivý. Pro znalce je zcela logické, že v důsledku vertebrogenního syndromu byl schopen obžalovaný spíše pohlavního styku na zádech (tzv. na koníčka) nežli v polohách tzv. zezadu či na misionáře, neboť jmenovaný syndrom se projevuje značnou bolestivostí zad a spasmy v oblasti meziobratlových svalů, což jsou onemocnění, která jednotlivce omezují zejména při předklánění a činí obecně pohyblivost značně bolestivou. Pokud se jedná o způsob, jakým reagují dívky ve věku 12–15 let na skutečnost, kdy jsou vystaveny nechtěnému chtíčímu muži, jak takovýto chtíč snášejí, uvedl znalec, že takovýmito dívkám chybí sexuální zájem, tudíž reagují buďto bez zájmu anebo obranně, což je jednání, které pro stárnoucímu muži v období andropauzy je nevhodné, resp. takovýto podnět je necitlivý. Znalec taktéž zpochybnil, že by se sexuální partnerka, zvláště ve věku 12-15 let mohla tak říkajíc vypnout, tedy že by vůbec nespolečně pracovala, neboť takovéto jednání není možné. Pokud byl znalec konfrontován s tím, že např. v dlouhodobém vztahu se ženy podvolí sexuálním praktikám, aby byl tzv. klid, tedy aby mužům vyhověly, tak právě znalec takovouto snahu o vyhovění označil za motivaci, která u starších žen vede nejenom k motivaci sexuální, ale taktéž k lubrikaci jejich pohlavních cest, pokud tedy žena pohlavní styk nechce, nelubrikuje pohlavní cesty, a proto se takovýto pohlavní styk pro ni stává bolestivý (takováto situace je o to markantnější u mladších dívek, kde nejsou

pohlavní cesty natolik široké); pro mladé dívky tedy takovýto „racionalizovaný“ pohlavní styk není absolutní rutinou. Znalec taktéž uvedl, že s ohledem na věk a sexuální vývoj obžalovaného jsou tvrzení poškozené ohledně frekvence pohlavních styků s obžalovaným absolutně nesmyslné, přičemž znalec se již v minulosti setkal s obdobnými případy, kdy si dívka po několika letech vybavila, že byla pohlavně zneužívána partnerem matky, což si vybavila ve chvíli, kdy se matka takovéto dívky s danými mužem rozváděla. Znalec se taktéž vyjádřil ke skutečnosti, zdali obžalovaný mohl tak říkajíc zastrít svojí sexuální preferenci a ovládat svůj pud a chtíč vůči mladším a méně zralým ženám, přičemž uvedl, že do jisté míry může jednotlivce omezit svůj sexuální chtíč, ale ten vždycky v průběhu času v určité situaci (např. pod vlivem alkoholu) vyplyne na povrch, tudíž vždy v minulosti daného jednotlivce budou určité tendence, které budou svědčit a napovídat tomu, že obžalovaný trpí určitou formou sexuální deviace; v rodinném prostředí pak muž cílí spíše na nevlastní děti, které bývají případně objektem sexuálního zneužívání. Znalec označil tvrzení obžalovaného ohledně frekvence sexuálního styku s jeho tehdejší manželkou jako naprosto logické, přičemž daná sehranost při vlastní sexuální aktivitě byla tím, co mu umožnilo dané vzrušení. Znalec se taktéž vyjádřil k pojmu neúplné sexuality, jenž však zasadil do širších souvislostí a uvedl, že neúplná sexualita se projevuje u kteréhokoli pacienta, u něhož je shledána sexuální deviace, tudíž vyplývá ze způsobu života posuzované osoby. Neúplná sexualita se tedy vyskytuje u deviantního jedince, který je v jistém směru odlišný od vzorce zdravého muže. Znalec zvážil též možnost předčasně sexuálně vyvinutého dítěte (na straně poškozené) a uvedl, že nástup sexuální aktivity je u každého jednotlivce individuální, nicméně v dnešní době se lze spíše setkat s tím, že děti jsou více otevřené, a tudíž daleko lépe dávají najevo své potřeby, než že by začaly žít dříve sexuálním životem oproti předešlým generacím.

116. Znalecký posudek [redacted] byl z důvodů shora uvedených revidován znaleckými závěry [redacted], která neshledala na znaleckých závěrech svého kolegy ničeho závadného. Znalkyně uvedla, že rozpětí sexuální vitality a apetitu nelze nikterak paušalizovat, u každého z mužů je úbytek sil a chuti individuální, nicméně lze říci, že po 50. roku věku dochází k plynulému úbytku takovýchto sil. Změnu v sexuálním apetitu, např. zvýšení touhy po sexu, může způsobit např. skutečnost, že člověk vystoupí z rutinního zaběhlého života, např. že je v pracovní neschopnosti, není tedy tolik unavený z práce a tím pádem projeví větší zájem o sexuální aktivitu. Obžalovaného přitahují jako ženy dámy v jeho věku, spíše tmavší typy, kontrastní, svou pozornost zaměřuje nejdříve na prsa poté na přirození. Takovéto tvrzení dle znalkyně odpovídá i výsledkům falometrického vyšetření, kdy největší míra vzrušení byla diagnostikována u obrázků se zralými ženskými objekty, dospívající dívky byly na druhém místě, což poukazuje na heterosexuálnost obžalovaného, nikoli na sexuální preferenci konkrétní věkové skupiny (takovýto nález tudíž není ničím abnormálním, neboť rozdíly v sexuální atraktivitě zralých žen a dospívajících dívek byly značné). Znalkyně logicky připustila, že každý, kdo má stálý partnerský vztah, tak u něj po určité době dojde k přirozenému ochladnutí, což u daného jednotlivce znamená, že vyhledává nový objekt zájmu, nemusí to být nutně náctiletá dívka. Pokud znalkyně charakterizovala sexuální vitalitu dívek ve věku 12-15 let, tak uvedla, že se jedná o ženy, které jsou sexuálně nezkušené, nemají vlastní přehled, co je v sexualitě možné, jsou spíše odevzdané, tudíž čekají na podněty zvenčí, nejsou příliš aktivní a v tomto věku jsou taktéž značně naivní a nemusí jim docházet, co vlastně hrozí. Pokud se jedná o erektní schopnost obžalovaného, jak ji popsala poškozená, uvedla, že věk obžalovaného pro toto není příliš typický, tzv. erekce na počkání je typická spíše pro mladé muže, nikoli pro osoby ve věku obžalovaného. Pokud se jedná o možnou diagnostiku tzv. hebefilie, tak ta u obžalovaného nebyla shledána právě s ohledem na výsledky falometrického vyšetření, u něhož obžalovaný nedosahoval největší reakce na dospívající dívky, ale na zralé ženy, sexuální preference je tudíž u něj naprosto jednoznačná a není o ní pochyb. Znalkyně se taktéž vyjádřila k problematice pohlavního zneužívání dívek v rodinném prostředí a uvedla, že obvykle objektem zájmu mužů

jsou dívky, které nejsou tzv. jejich vlastní (myšleno biologicky), přičemž čím déle je daná dívka vychovávána mužem, tím více se u něj vytvoří obranné reakce a tzv. po ní „nesáhne“. Pokud se jedná o mix farmaceutických přípravků, které obžalovaný užíval na zmírnění bolesti zad a kardiologické problémy uvedla znalkyně, že pokles libida a snížení erektilní funkce je běžným doprovodným vedlejším účinkem takovýchto léků, jedná se však o vedlejší účinek méně se vyskytující; při kombinaci takovýchto léků však může dojít k vyšší míře pravděpodobnosti, že takovéto nežádoucí účinky nastanou. Pokud se jedná o ortopedické problémy (bolesti zad) je možné připustit, že u obžalovaného takovéto bolesti vedly k změně sexuální preference (poloh) nicméně jedná se o značně individuální skutečnost. Ohledně míry sexuality, i vzhledem k prodělaným nemocem, uvedla znalkyně, že obžalovaný je mužem i nadále sexuálně aktivním, není tzv. odepsaný či neschopný. To že byl za doby vztahu s [REDAKCE] jedenkrát nevěrný ničeho nenaznačuje, takováto nová žena mohla být pro něj zcela přirozeně novým podnětem, který jej zaujal a vzrušil, nevěra samotná tedy ničemu nenasvědčuje. Dlouhodobá pracovní neschopnost samozřejmě byla pro obžalovaného netypickým obdobím, které mohlo mít vliv na jeho sexuální apetit, což mohlo vést i k tomu, že mohl mít sexuální vztah i s jiným objektem, než který je pro něj preferovaný, ovšem takovéto okolnosti jsou zase zcela individuální a závislé na mnoha proměnných (např. k tomu může dojít v situaci, kdy je člověk přio opilý apod.). Znalkyně taktéž připustila, že i člověk, který je bez jakékoli sexuální deviace či duševní poruchy tak může vyhledávat pohlavní styk s nepreferovaným sexuálním objektem i po dobu čtyř let, takováto skutečnost není vyloučená, může nastat a bude se jednat v podstatě o zpestření sexuálního života. Reakce dívek, které jsou takovémuto nechtěnému sexuálnímu zájmu mužů vystaveny pak nelze zcela paušalizovat, některé dívky se mužů prakticky úplně straní, jiné dívky zase se snaží tento negativní zážitek tzv. přebít tím, že vyhledávají přemíru sexuálních zážitků.

117. Soudní **znalec** z oboru psychologie, odvětví klinická psychologie, [REDAKCE] neprokázal u obžalovaného přítomnost závažnější psychopatologie, psychotické prožívání, narušení emotivity nebo organickou poruchu. I přesto že označil obžalovaného za egocentrického, tedy osobu, která je zaměřena na uspokojování vlastních potřeb, shledal takovýto osobnostní rys toliko v rámci širší normy, přičemž obžalovaný tedy v takovéto situaci klade důraz na své záležitosti, své zájmy, ale nepřehlídí potřeby druhých, které jsou však pro něj toliko sekundární, na druhou stranu obžalovaný není osobou hostilní, tudíž nemá tendenci projevovat se agresivně. Obžalovaný je co do svého intelektu osobou nižšího průměru, je schopen přiměřené adaptace na nároky prostředí a v nových podmínkách je schopen se zorientovat, chápat je, včetně jednotlivých souvislostí. Co se týče hodnotové orientace obžalovaného, tak ten je orientován na klidný, nekomplikovaný život, má zájem o rodinu stejně tak jako projevuje pozitivní vztah k práci. V případě nepřehledných či emočně vyhrocených situacích je možné u něj očekávat impulsivnější reakci, a to zejména v případech, kdy je frustrován, přičemž k vyšší míře frustrace přispívá, že dotyčná osoba není schopna uspokojit veškeré své potřeby, přičemž takovouto frustraci musí v určitých směrech ventilovat, popř. vnitřně potlačovat. V rodinném prostředí pak mezi impulsy, které podněcovaly agresivitu obžalovaného byly např. konflikty s nevlastní dcerou, která nedostatečně respektovala jeho otcovskou roli a autoritu a dále pak konfliktní vztah s manželkou, a to zejména s ohledem na případnou její nevěru či (ne)pořádek v domácnosti. Obžalovaný trpí určitým pocitem viny, což však znalec usměrnil v tom směru, že je jako osoba sám k sobě sebekritický. Skutečnost, že obžalovaný v minulosti protrpěl mozkovou příhodu není okolností, která by měla významný dopad na strukturu jeho osobnosti; znalec také zcela jasně popřel, že by obžalovaný byl osobou s poruchou osobnosti a dodal, že k pocitu nepohody a frustrace zcela logicky mohla vést i skutečnost, že v době pracovní neschopnosti nebylo jeho okolí k jeho osudu soucitné, že nemohl být v domácím prostředí tak aktivní, jak by chtěl, popř. i sama fyzická bolest a fyzická omezení měla vliv na snížení jeho frustrační tolerance, což samozřejmě přispělo k tomu, že

obžalovaný vydržel menší zátěž. Pokud se jedná o osobnost obžalovaného, tak v jeho rysech nebyly shledány tendence po vytváření fabulací či zkreslování. Co se týče frustrační tolerance tak ta je u obžalovaného v porovnání s jeho vrstevníky nižší, což může být mimo jiné způsobeno probíhajícím trestním stíháním, nicméně obžalovaný i přesto nepředstavuje konfliktního jedince (ostatně i při samotném vyšetření u znalce se projevoval zcela klidně), je osobou, která má zájem o sociální kontakt, je schopen navázat a udržet mezilidské vztahy, nicméně nyní se drží spíše v ústraní. V partnerských vztazích se pak obžalovaný projevuje dominantním způsobem, má potřebu ovlivňovat fungování domácnosti ve smyslu promítání svých představ do jejího chodu a rodinného soužití; v rámci sexuálních či partnerských vztahů však nebyly žádné zvláštnosti či odchylky od průměru zjištěny.

118. Soudní **znalec** z oboru zdravotnictví, odvětví neurologie a spánková medicína [REDAKCE] uvedl, že obžalovaný v inkriminovaném období trpěl poraněním bederní páteře za současného poranění nervového systému; konkrétně se jednalo o inzultaci míšního vaku ve výši mezi čtvrtým a pátým bederním obratlem, kde jsou uloženy nervové kořeny, které míří do oblasti kosti křížové, jedná se tedy o nervové dráhy, které jsou odpovědné i za erektní schopnosti, přičemž schopnost erekce může být při takovémto typu poranění narušena (bývá tomu přibližně u jedné čtvrtiny případů); obžalovaný byl též léčen pro kardiogenní potíže při porušení srdečního rytmu. Diagnostikovaná zranění v oblasti beder vystřelovala bolest do levé dolní končetiny obžalovaného, a to po její zevní straně stehna a lýtka, docházelo též ke ztuhnutí svalové hmoty podél bederní páteře, což znesnadňovalo předklon a záklon obžalovaného a znesnadňovalo mu provést bezbolestně neměnnou polohu vestoje či vsedě. Medikamenty, které byly obžalovanému předepisovány ke zmírnění bolesti, popř. k řešení jeho kardiovaskulárních problémů, mohly mít vliv na jeho erektní schopnosti, a to zejména ty předepsané kardiologickou ambulancí (Rytmonorm a Betaloc). I přesto, že prášky zmírňující bolest neměly vliv na schopnost obžalovaného dosáhnout erekce, samotná bolestivost onemocnění bederní páteře mohla mít vliv na sexuální vitalitu obžalovaného, a to právě tím, že znemožňovala, resp. podstatně komplikovala předklon a záklon bederní páteře obžalovaného; právě proto je poloha tzv. na koníčka pro postiženého člověka nejvýhodnější, neboť není pro něj příliš bolestivá, nicméně poloha „ve stoje“ (tj. tzv. zezadu) může být pro jednotlivce méně bolestivá, pokud se pokrčí v kolenu. V rámci znaleckých závěrů však znalec vždy uvedl, že práh bolestivosti je u každého pacienta velmi individuálních kategorií, přičemž s bolestí se dá pracovat a adaptovat se na ní, kdy např. pacient může zmírnit bolest bederní páteře vyvolanou neměnným stáním, např. tím, že pokrčí kolena, popř. bude těžká břemena zvedat jiným způsobem, než tak činil doposud. Jedná-li se o užívání preparátu zvaného Viagra, jenž obžalovaný užíval až do roku 2019, tak takovýto preparát byl dle znalce předepsán ošetřujícím lékařem obžalovaného, který poté, co obžalovaný prodělal mozkovou příhodu, přestal takovýto lék obžalovanému předepisovat.
119. Výsledkem **soudních znalců** [REDAKCE] (znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, dětská psychiatrie) a [REDAKCE] (znalkyně v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie dětí a dospělých) soud zjistil, že prožitá událost měla u poškozené dopad v oblasti psychosexuálního vývoje v tom směru, že je aktuálně omezena, není schopna se dostatečně uvolnit a otevřít, zažívá pocit nedůvěry, je celkově ostražitá a obezřetná, přičemž v rámci jejích vzpomínek jsou patrné pocity zvýšeného napětí a úzkosti.
120. Dle psychiatrických závěrů přetrvávají u poškozené výčitky svědomí, že nedokázala včas rozpoznat závadnost svého jednání ve vztahu k nevlastnímu otci (obžalovanému) a že nebyla schopna se razantně vymezit a jasněji jej odmítnout; současný duševní stav poškozené lze hodnotit jakožto stabilizovaný, nevykazující známky jasně definované duševní poruchy,

nicméně s ohledem na stavy zvýšeného vnitřního napětí a úzkosti nelze vyloučit do budoucna zhoršení jejího duševního stavu a prožívání, které by si vyžádalo např. i léčbu psychiatrickou. Pokud se jedná o trvalé následky, které jednání obžalovaného na duševním stavu poškozené zanechalo, tak se jedná o narušení psychosexuálního vývoje, který je projektován v podobě obtíže se sexualitou (ve škále mírné až střední). Dané narušení psychosexuálního vývoje se taktéž projevuje v oblasti nejistoty a navazování kontaktů.

121. Pokud se jedná o psychologickou část společně vypracovaného znaleckého posudku, uvedla [REDAKCE], že u poškozené nebyla zjištěna žádná patologie, poškozená dlouhodobě nevykazuje závažnější potíže s přizpůsobením, jeví přiměřený zájem o mezilidské vztahy, nicméně je u ní problematická důvěra v oblasti intimních vztahů a emoční blízkosti. Z pohledu znalkyně lze zcela spolehlivě popsat následky v psychice poškozené, které jsou dlouhodobé a které zasahují zejména oblast partnerských vztahů poškozené a její sexuality. V intimní oblasti u ní přetrvává nedůvěra, omezená schopnost důvěry a ostražitost, což např. poškozená popisuje v tom směru, že není v intimním životě dostatečně uvolněná a z takového důvodu nedosáhne např. orgasmu. Znalkyně se též vyjádřila ke skutečnosti, proč poškozená sdělila údajné zneužívání otčímem až s takovým časovým odstupem, když uvedla, že toto bývá pro oběti pohlavního zneužívání poměrně typické, jelikož daná oběť potřebuje určitý impuls, popř. i časový odstup a také určité dozrání osobnosti, aby s těmito informacemi vyšla na světlo světa (může se jednat o předání kontaktu na určitou osobu, která může poskytnout pomoc, může se jednat o důvěrné svěření se spolužačce apod.). Dle znalkyně je poškozená osobností extrovertně zaměřenou, je komunikačně velmi zdatná. Své dospívání popisuje jako období vzdorovité, vymezovala se vůči rodičům i vůči biologickému otci, nejednalo se tedy o všeobecnou revoltu, ale o revoltu výlučně ve vztahu k rodině; tato tendence po vymezení se postupně u poškozené odeznívala a v době vyšetření znalkyní prakticky již vůbec nebyla přítomna. Aktuálně lze poškozenou charakterizovat jako snaživou, poměrně cílevědomou osobu, která se snaží žít samostatným životem. V inkriminovanou dobu, tedy v období dospívání byla její schopnost vymezit se okolnosti, která je jí nepříjemná, v oblasti průměru, k autoritám dle znalkyně přistupovala s respektem, nicméně určit psychologický profil, profil určité osoby zpětně (v případě poškozené se jedná až o dobu pěti let) je značně obtížné, nicméně lze obecně uvést, že dítě ve věku 12-15 let daleko obtížněji čelí autoritám vůči kterým je schopno se daleko hůře vymezit a prosadit svůj názor. Pro znalkyni byla poškozená osobou značně věrohodnou, neboť jednotlivé okolnosti, které lícila v logické návaznosti, v patričních detailech doprovázela taktéž patričními emocemi. I přesto, že se poškozená snažila o věcné vyjádření určitých událostí, tak ve chvíli, kdy selhala v kontrole nad sebou samotnou, projevila právě takovéto emoce a ventilovala tak vzniklé napětí (právě tento emoční ventil byl přítomný při popisu vyšetřovaných událostí).

122. Znalkyně při posuzování obecné i specifické věrohodnosti vzala do úvahy tu variantu, že se určitá osoba může popis jednotlivých událostí naučit. K odhalení snahy posuzované osoby po dotváření či vymýšlení určitých okolností, popř. po fabulacích, slouží celá řada metod, s kterými v průběhu vyšetření pracují (jedná se nejenom o délku samotného vyšetření, ale taktéž kombinace částí diagnostické, inteligenčního testu, popis jednotlivých traumatizujících zážitků apod.). Dle znalkyně poškozená byla schopna udržet logickou strukturu, jednotlivé události, které popisovala byly usazeny a zakotveny v širším kontextu, byla schopna popsat, co jednotlivým událostem předcházelo, co naopak následovalo, jak se při takovýchto událostech chovali jednotliví členové rodiny, na co myslela, co jí napadlo. Zcela přirozeně taktéž připustila jednotlivé paměťové mezery, popř. se spontánně opravovala, byla schopna i časově přeskakovat jednotlivé události a pak se k nim znovu vracet, což je přesně pro osoby, které lžou či fabulují velmi obtížné. Znalkyně poté, co jí soud předestřel reakci poškozené na situaci, kdy uslyšela hlas obžalovaného a kdy se do pěti sekund rozklepala a rozbřečela, uvedla, že

právě takováto reakce může být způsobena ze dvou variant, a to že se jedná buďto o naučenou a nahranou, přehnanou citovou reakci anebo že se jedná o vyvolání traumatických vzpomínek, která poškozená projektuje v tom směru, že se rozbere a roztřepe. Znalkyně taktéž potvrdila, že se oběti sexuálně motivovaných trestných činů umí tzv. vypnout, tento popis je u nich častý a jedná se o tzv. o jejich obranný mechanismus, kdy postupem času takovéto traumatické vzpomínky oběti zapomenou, mozek si je uloží do jakési pomyslné nepřístupné paměti, přičemž až v důsledku terapií se i takovéto negativní zážitky objeví a jsou pro oběť výrazně více traumatizující, než si původně myslela. Skutečnost, že poškozená byla schopna i přes takovéto negativní zážitky navázat s muži sexuální vztah ničeho nenapovídá, neboť oběti sexuálně motivovaných trestných činů mohou, jak zažívat značně promiskuitní období anebo naopak žít v ústraní, co je však pro ně typické je, že nejsou schopny skloubit sexuální oblast prožívání s tou emoční, resp. emoční blízkostí. Proto u poškozené se neprojevil žádný dopad do přátelského prožívání mezilidských vztahů, ale do části partnerské, kde zažívá a udržuje určitou ostražitost.

123. Pokud se jedná o vztah poškozené k biologickým rodičům, popř. obžalovanému, tak znalkyně uvedla, že ve vztahu k biologickému rodiči se nejedná o typický vztah dcera otec, neboť společně nikdy nežili ve společné domácnosti a nezažili tudíž rodičovskou blízkost, otec tedy není osobou, které by se svěřila s důležitým tajemstvím. Naopak vztah poškozené k její matce byl méně hierarchický, daleko více byl na úrovni přátelské než autoritativní; znalkyně taktéž připustila, že poškozená nesdělila své matce zážitky s obžalovaným z toho důvodu, že jí obžalovaný řekl, že pokud by takovouto okolnost prozradila mohlo by to její matku mrzet; samotná snaha „nešlapat matce po štěstí“ však v průběhu vyšetření nebyla diagnostikována.
124. Dle znalkyně má poškozená za sebou život v konfliktním rodinném prostředí, kde se necítila dobře a taktéž právě z takovéhoho důvodu si hledala možnosti uplatnění jinde, v rámci i svých kamarádky vztahů, dokázala vystoupit z takovéhoho rodinného prostředí a zkusit život jiným způsobem tzv. po svém, neodkazovala se na nějakou pomoc. Poškozená popisuje vývoj sexuálního vztahu s obžalovaným v průběhu času tak, že zpočátku dokonce s obžalovaným spolupracovala, zajímalo ji, co se bude dít, částečně se na jednotlivých aktivitách i podílela, neboť v daném věku těmito okolnostem vůbec nerozuměla a následně s plynoucím časem jí postupně začalo docházet a chápala, co se děje a že toto je nemorální a špatné. Až v tento moment byly události pro ni traumatizující, dokázala se od nich emočně tzv. „odpojit“ a přetrpět je; takovýto popis událostí dle znalkyně odpovídá vývojovým psychologickým zákonitostem u dítěte.
125. Znalkyně se taktéž byť nepřímo vyjádřila k faktu, jak je možné, že poškozená byla schopna se např. fotit s obžalovaným a tisknout se k němu fotografií, když s ním současně zažívala takovéto traumatizující zážitky. Uvedla, že pachatelem je v podstatě člen rodiny, s kterým ona fungovala na každodenní bázi, tudíž toto není samo o sobě vylučující, a to i přesto, že k obžalovanému mohla i v inkriminovanou dobu cítit odpor a pohrdat jím. Pro oběti pohlavního zneužívání je taktéž typické, že se z celé situace snaží určitým způsobem utéci, ať už utéct z domova, sebepoškozovat se, sebevražda či jiné praktiky. Právě snaha poškozené odejít na intr je podle znalkyně tou snahou po tom utéct z traumatizujících zážitků a prostředí, kde k takovýmto zážitkům docházelo.
126. Pokud se jedná o hodnocení věrohodnosti poškozené, resp. zážitků, které poškozená popisuje, tak takovouto věrohodnost znalkyně stanovila na základě projevů poškozené v průběhu celého vyšetření, které trvá celkem 4 hodiny a zahrnuje celou řadu metod od inteligenčních testů, projektivních a dotazníkových metod, popis vyšetřovaných událostí, klinické vyšetření a anamnézu, právě napříč takovýmito metodami se posuzuje projev

poškozené a taktéž její obecná i specifická věrohodnost; aplikovaný Rorschachův test odhalil poměrně úzkostné prožívání a reakce na nestructurované podněty.

127. Soud v souladu s ustanovením § 213 odst. 1 tr. řádu provedl širokou škálu **listinných důkazů**, z nichž zjistil následující skutečnosti. Ze **zprávy** [redacted] (email ze dne 30. 7. 2022) vyplývá, že poškozená terapeutka navštívila poprvé dne 22. 5. 2020 hovořila nejenom o situaci v rodině, kde je hodně křiku, nadávek a vulgarit, ale přibližně po 20 minutách konverzace se svěřila se sexuálním zneužíváním ze strany obžalovaného, což doprovázela mohutným pláčem a třesem celého těla. Následně poškozená terapeutka navštěvovala pravidelně přibližně jedenkrát týdně, rozhodnutí oznámit celou věc policejnímu orgánu učinila sama. Dle terapeutka trpí poškozená posttraumatickým stresovým syndromem, psychofarmaka odmítá, dochází ke zlepšení jejího stavu, ubývá u ní pláče, nicméně i ruce se jí i nadále chvějí a hlas má hodně rozechvěný. Z **lékařských zpráv** [redacted] ze dne 27. 7. 2020 a 2. 9. 2020 vyplývá, že poškozená je v péči takovéto gynekoložky od svých 15 let, prvé vyšetření podstoupila 3. 2. 2017, a to v doprovodu matky, od 25. 5. 2017 bere hormonální antikoncepci s tím, že uvádí, že pohlavní styk zatím neměla, dále při kontrole dne 21. 5. 2018 již uvádí pohlavní styk. Jmenovaná lékařka při prvé návštěvě poškozené v její ordinaci neprovedla gynekologické vyšetření ohledně toho, zdali poškozená v minulosti měla či neměla pohlavní styk, vycházela toliko z údajů, které jí sdělila matka. Ze **zprávy** [redacted] [redacted] vyplývá, že poškozená je hodnocena jako spolehlivá, pečlivá, svědomitá studentka, která je v kolektivu spolužáků oblíbená, ale je spíše tišší povahy, nebyla nikdy kázeňsky řešena, ba naopak byla jí dvakrát udělena pochvala ředitelky školy. Z **protokolu o prohlídce těla včetně přiložené fotodokumentace** vyplývá, že obžalovaný má ze svého pohledu na vnitřní straně pravého stehna u třísla jizvu o velikosti přibližně 1,5 cm, přičemž v den ohledání si musel odhrnout část spodního prádla (trenky), aby takováto jizva byla viditelná. Z **fotografiích** žurnalizovaných na č. l. 345-346 spisu (v protokolu ze dne 10. 12. 2021 na str. 52 nesprávně žurnalizováno, že fotografie jsou žurnalizovány na č. l. 311-312) vyplývá, že v případě, kdy obžalovaný nosí spodní prádlo (tzv. slipy), nezakrývá látka spodního prádla jizvu, kterou má obžalovaný v tříslu pravé nohy. Z **fotografií pořízených obžalovaným** (žurnalizováno na č. l. 291-302 spisu) se podávají různé části společné domácnosti obžalovaného s matkou poškozené, na různých místech takovéhoho bytu je patrný nepořádek, rozházené věci, popř. odpadky (k takovýmto fotografiím se [redacted] vyjádřila v tom směru, že byly pořízeny v době, kdy se balila a chtěla se stěhovat od obžalovaného). Z **rodinné fotografie** (žurnalizováno na č. l. 303 spisu) se podává rodinné focení rodiny [redacted], přičemž poškozená sedí přímo vedle obžalovaného a je jím objímána okolo ramen. **Fotografie** (žurnalizované na č. l. 579c a 579d původně protokolovány u hlavního líčení dne 13. 6. 2023 jako č. l. 580 a 581) se zjišťuje, že na rodinné oslavě obžalovaný stojí vedle poškozené, a to v její těsné blízkosti. Z **lékařských zpráv** [redacted], [redacted] a [redacted] souhrnně vyplývá, že obžalovaný je pravidelně dozorován krom obvodního lékaře též kardiologem a urologem, bere celou škálu léků, mj. proti bolesti příp. při pálení žáhy, praktickému lékaři problémy s erekcí neudával. Obžalovaný se léčí s chronickými bolestmi zad a dolních končetin způsobených degenerativními změnami páteře, dále je též dozorován z důvodu již dříve prodělané mozkové příhody; u obžalovaného byla v roce 2021 shledána zejména omezená hybnost a bolesti způsobené problémy s páteří, porucha erekce, ztráta libida a ejakulace, obžalovaný si však na sexuální obtíže u neurologa nestěžoval. Pokud se jedná o léky, které má obžalovaný předepsané kardiologem, mohou takovéto léky (zejména betablokátoři) způsobovat u pacienta erektilní dysfunkci. Obžalovaný poprvé udává problémy s erekcí lékaři kardiologické ambulance dne 25. 2. 2019, přičemž od té doby až do 7. 4. 2020 žádá o předepsání léku s názvem Modrasil, který užívá přibližně v množství cca 4 tablety za měsíc. Ze **zpráv České správy sociálního zabezpečení** (žurnalizovány na č. l. 190-198 spisu) souhrnně vyplývá, že obžalovaný byl v období od roku

2009 do 28. 5. 2017 zaměstnán v oblasti stavebnictví, přičemž v období od 14. 12. 2015 do 28. 5. 2017 se nacházel v dlouhodobé pracovní neschopnosti, následně od května roku 2017 do 28. 4. 2018 pobíral invalidní důchod prvního stupně, přičemž následně počal pobírat důchod starobní, jenž pobírá aktuálně ve výši 16 145 Kč měsíčně; shodné okolnosti se taktéž podávají ze **zprávy policejního orgánu ze dne 20. 9. 2021. Z výpisu z katastru nemovitostí** plyne, že obžalovaný spolu s matkou poškozené [REDAKCE] vlastní v podílovém spoluvlastnictví byt v k. ú. [REDAKCE]. **Z protokolu o jednání před Okresním soudem v Prachaticích ze dne 4. 3. 2021** k úpravě poměrů pro dobu před a po rozvodu manželství obžalovaného a jeho manželky [REDAKCE] plyne, že [REDAKCE] od října 2020 nežije s obžalovaným manželským životem, bydlí v pokoji poškozené, která se odstěhovala z rodinné domácnosti, obžalovaný je svým synem [REDAKCE] nazýván úchylem. Matka poškozené jednou uvádí, že poškozená bydlí u své sestry, poté uvádí, že bydlí u jejího kamaráda. V průběhu jednání nezaznává ze strany žádného z účastníků řízení, že by poškozená měla být obětí sexuálně motivovaného trestného činu ze strany obžalovaného, matka toto nesděluje ani ve své svědecké výpovědi ani v závěrečném návrhu; z jednání taktéž vyplývá, že obžalovaný se z bytu, kde byla společná rodinná domácnost, měl odstěhovat do [REDAKCE].

128. Všechny v tomto odstavci uvedené listiny byly soudem prováděny a do dokazování zahrnuty nejen proto, aby si soud samostatně a nezávisle utvořil obrázek a přehled o vývoji zdravotního stavu obžalovaného, ale taktéž proto, aby znalec z oboru zdravotnictví, odvětví neurologie a spánkové medicíny měl dostatečné podklady pro vypracování znaleckého posudku. **Z lékařských zpráv [REDAKCE] ze dne 21. 1. a 18. 2. 2014** se podává, že obžalovaný byl v péči neurologického oddělení pro pád z lešení na záda dne 9. 12. 2013, přičemž trpí kontuzí bederní krajiny se sekundárním vertebrogenním syndromem, v únoru téhož roku uvádí bolestivost dolní části zad s vystřelováním bolesti do obou dolních končetin; ze **zprávy [REDAKCE] ze dne 18. 3. 2014** plynou prakticky shodné závěry. **Z lékařských zpráv [REDAKCE]** vyplývá, že obžalovaný v dubnu a květnu roku 2014 opakovaně udává tlakovou bolest v dolní části zad. Ze **zprávy okresní správy sociálního zabezpečení, č. j. [REDAKCE]**, plyne závěr o invaliditě obžalovaného pro vertebrogenní bolestivý syndrom. **Z lékařské zprávy [REDAKCE] a. s. ze dne 9. 5. 2017**, stejně jako z **lékařské zprávy [REDAKCE] ze dne 18. 2. 2014**, plyne, že je u obžalovaného diagnostikován chronický polytopní vertebrogenní syndrom stejně tak jako mj. porucha statiky páteře. Ze **souhrnné lékařské zprávy [REDAKCE]**, ortopedické ambulance (celkem 4 strany) vyplývá bolestivost levého ramene, levé paže, způsobené mj. artrotickými změnami, stejně jako poranění a bolestivost pravé ruky a pravého předloktí v roce 2016. Ze **zprávy [REDAKCE] ze dne 4. 5. 2016** vyplývá, že obžalovaný dne 4. 5. 2016 podstoupil magnetickou rezonanci pravého ramene. **Z lékařské zprávy kardiologické ambulance [REDAKCE] ze dne 15. 8. 2020** vyplývají stesky obžalovaného ohledně bušení srdce v podobě arytmií, jsou doporučena další potřebná vyšetření a dočasné navýšení léku Rytmonorm 300 mg. **Z propouštěcí zprávy interního oddělení JIP [REDAKCE]** vyplývá, že byl obžalovaný hospitalizován v období od 23. 6. 2020 do 26. 6. 2020 na jednotce intenzivní péče pro prodělaný mozkový infarkt způsobený trombózou mozkových tepen (viz diagnóza s kódem I633). **Z přehledu [REDAKCE]**, kardiologické ambulance, stejně tak jako z její lékařské zprávy ze dne 10. 9. 2020 resp. 17. 9. 2020 vyplývají výsledky skoro 24hodinnového měření srdečního tepu obžalovaného, průběh křivky EKG stejně tak, jako předepisování medikace obžalovanému. Ze **zbylých listinných důkazů** (tzn. ze zprávy [REDAKCE] ze dne 13. 12. 2016, 9. 5. 2017, popř. 4. 2. či 19. 3. 2019, ze zprávy [REDAKCE] ze dne 4. 11. 2020, [REDAKCE] ze dne 19. 12. 2013, 2. 1. 2014 a 9. 12. 2013, popř. z lékařské zprávy ze dne 24. 8. 2021 či lékařských zpráv [REDAKCE]

█ ze dne 24. 8. a 14. 9. 2021) se souhrnné podává, že obžalovaný od doby pádu z lešení trpí opětovnými bolestmi v dolní části zad s vystřelováním takovéto bolesti do obou dvou dolních končetin, je u něj opakovaně diagnostikován chronický polytopní vertebrogenní syndrom. 4. 11. 2020 se obžalovaný dostavil na kardiologické oddělení █, kde udával, že již delší dobu pociťuje bušení srdce, s arytmií se léčí 4-5 let, s invazivním řešením svého stavu v podobě katetrizační ablace fibrilace síní souhlasil. Obžalovaný byl taktéž léčen v rehabilitačním středisku █ v letech 2014-2017 pro bolestivost ramenního kloubu a bederní části páteře. S bolestivostí ramen a páteře pak obžalovaný pravidelně docházel na chirurgickou ambulanci █, kdy byl ostatně 9. 12. 2013 poprvé ošetřen po pádu z lešení z výšky přibližně 1,2 metru.

129. K *osobním poměrům* obžalovaného a k jeho deliktní minulosti byly provedeny listiny v podobě **zprávy o pověsti a opisů z evidence přestupků, resp. rejstříku trestů**, z nichž souhrnně vyplývá, že obžalovaný v minulosti nebyl projednáván pro žádný veřejně právní delikt.

130. Pokud soud zamítl návrhy na doplnění dokazování, činil tak z následujících důvodů. **Revizní znalecký posudek** z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, zaměřený na věrohodnost poškozené je zcela nadbytečný, neboť znalci █ a █ naprosto spolehlivě odpověděli na veškeré dotazy soudu i stran, přičemž jednotlivé závěry opřeli, na rozdíl od znalce █, o závěry vyšetření a metod při nich užitých; pouze argument, že byl zadán revizní znalecký posudek v odvětví sexuologie, nemůže být proto důvodem pro zadání revizního znaleckého posudku ohledně okolností na straně poškozené. Jinak řečeno, není porušen princip rovnosti zbraní, pokud soud revizně přezkoumává okolnosti týkající se obžalovaného a současně vychází z původních znaleckých závěrů, které se týkají okolností na straně poškozené. Pokud soud neprovedl důkaz **doplňující osobní prohlídkou obžalovaného** za účelem nalezení jizvy v oblasti podbřišku, jedná se taktéž o důkaz zcela nadbytečný, neboť poškozená sdělila, že si vybaví, že má obžalovaný takovouto jizvu v tríslech, jiné jizvy si nevybavila; toto sdělení zní, vzhledem k době, která uplynula od posledních intimních hrátek obžalovaného s poškozenou, dostatečně detailně a logicky zvláště za situace, kdy se poškozená při intimních hrátkách v oblasti klína zaměřovala pravděpodobně na jiné „prvky“ než jsou jizvy muže; ostatně místa jizev si dostatečně nevybavila ani █, která s obžalovaným intimně soužívala skoro 20 let, jizva v oblasti spodního prádla pak spolehlivě plyne z již provedeného ohledání stejně jako z fotografie, kterou dodal obžalovaný. Pokud obhajoba navrhovala osobní **výslech nezletilého** █ (pravděpodobně myšleno jako doplňující výslech, neboť soud dle § 102 odst. 2 tr.řádu čelí protokol o jeho výslechu z přípravného řízení), je takovýto doplňující výslech taktéž nadbytečný, neboť naprostá zcestnost možnosti jakéhosi komplotu poškozené a █ vůči obžalovanému vyplynula, jak bude níže rozvedeno, z logické propojenosti jednotlivých důkazů; vzhledem k tomu, že nezletilý nedoložil prakticky žádné skutečnosti k nyní projednávané věci (neviděl žádné hrátky mezi obžalovaným a poškozenou), jeví se soudu jako v příkrém rozporu vyslýchat jej znova před soudem, zvláště za situace, kdy by práva osoby mladší 18 let měla být citelněji chráněna; k výslechu takovéto osoby by mělo být přistupováno ve výjimečných případech, kdy prakticky „není zbytí“. Samotný nezletilý se o údajném zneužívání dozvěděl až těsně před svým výslechem od matky poškozené. Pokud soud neprovedl důkaz **výpisem docházky** █, vyžádané od zaměstnavatele (společnost █), bylo to taktéž z důvodu nadbytečnosti, který paradoxně v odůvodnění takovéhoto důkazního návrhu promítla sama obhajoba, neboť █ sice skutečně v období let 2015-2016 žádala o úpravu směn, nicméně do zaměstnání docházela na ranní směny (poškozená přitom uvedla, že k intimním stykům docházelo buď poté, co její matka odjela do práce nebo ve večerních hodinách, kdy byla na odpolední či noční směně);

poškozená taktéž ve výpovědi uvedla, že obžalovaný si kolikrát sex nárokoval větou „teď by to šlo“, tudíž díky ranní směně její matky si mohl v ranních hodinách vyčíhat příležitost, kdy již byla z domova pryč a kdy mohl její bratr ještě spát (ostatně manželé [REDAKCE] doznali, že [REDAKCE] hrál dlouho do noci počítačové hry a nemohl ráno vstát ani do školy).

131. Všechny shora provedené důkazy nadepsaný soud provedl a hodnotil v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu podle svého vnitřního přesvědčení založeném na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich vzájemném souhrnu a dospěl k jednoznačnému závěru o vině obžalovaného projednávaným skutkem v rozsahu uvedeném ve výrokové části tohoto rozsudku. Soud se zaměří, s ohledem na detailní popis důkazů shora, spíše na popsání jednotlivých rozporů mezi nimi a na celkové shrnutí věci.
132. Pokud se jedná o hodnocení věrohodnosti výpovědi obžalovaného a poškozené, popř. dalších svědků, je soud toho názoru, že výpověď obžalovaného je značně nevěrohodná, neboť obžalovaný reprodukuje rozhodující skutečnosti výrazně zkresleně až lživě. Stranou taktéž nelze ponechat, že se obžalovaný celou dobu stavěl do role obětního beránka, který byl vydán napospas svévoli poškozené a její matky jakožto nepohodlná osoba, měl být z jejich života odstraněn. Překvapivě je to však právě obžalovaný, kdo kontaktuje svědky, sděluje jim, z čeho je obviněn (že se měl vůči poškozené dopouštět pohlavního zneužívání) a nabádá je k tomu, aby svědčili. Naproti tomu ani poškozená, ani její matka, okolnosti ohledně trestního stíhání nikde neventilují, vůči jiným svědkům si drží odstup (viz například tvrzení manželů [REDAKCE], že se s nimi poškozená ani její matka nebaví), neseznamují se s obsahy svých výpovědí, ani výpovědi svědků (to ostatně doložila ve vztahu k poškozené i svědkyně [REDAKCE]). V kontrastu s tím je tak až úsměvné hodnotit vyjádření svědka [REDAKCE], který uvedl, že: „*manželka obžalovaného lhala už vyšetřovateli, že nikoho nemá, přitom ve čtvrtek obžalovaný odešel a v pátek už tam byl chlap i s botami*“; a to i přesto, že následně nedokázal soudu vysvětlit, jak se dostal k výpovědi manželky obžalovaného z přípravného řízení, a jak je možné, že zná obsah takovéto výpovědi, když není ani osobou obžalovanou, ani poškozeným (tedy osobami, které by přirozeně měly právo do spisu nahlížet); logicky tak svědek [REDAKCE] (stejně tak jako ostatní svědci ve věku obžalovaného, popř. obžalovaného příbuzní) musel čerpat z tvrzení a domněnek obžalovaného. Svědci vystupující na podporu obžalovaného jsou tak pro soud značně nevěrohodní, jak bude níže rozvedeno, neboť byli obžalovaným prakticky nahnáni k trestnímu stíhání, aby vypovídali v jeho prospěch. Na rozdíl od obžalovaného poškozená ani její matka nevykládají o trestním stíhání lidem na potkání, nedělají ze sebe chudinky, popř. poškozená nefňuká, i přesto, že z pohledu matky či zneužívané osoby by na to jistojistě měly právo a šlo by takovéto jednání lidsky pochopit. Poškozená si nevytlívá srdíčko kamarádkám či cizím lidem, nýbrž dlouhodobě dochází na velmi drahá sezení k terapeutovi, kde se snaží řešit *podstatu* traumatu a za odborné pomoci se pokouší s ním pracovat¹. Pokud snad obžalovaný při opatrovnickém řízení namítal, že jej syn nazývá úchylem, je takovéto vyjádření syna nikoliv výsledkem navádění [REDAKCE] (která měla syna údajně i s [REDAKCE] uplácat o Vánocích dárky), ale jedná se o bezprostřední a přirozenou reakci bratra na příkoří, které se mělo jeho sestře stát; logicky nemohl nezletilý [REDAKCE] uniknout konfrontaci obžalovaného s matkou poškozené poté, co se ona o zneužívání dcery a trestním oznámení dozvěděla, zvláště za situace, kdy se prakticky okamžitě začala balit a chtěla se od obžalovaného stěhovat, resp. se poté přesunula do pokoje poškozené, kde odděleně spala. Tvrдила-li první manželka obžalovaného, že o trestním stíhání ví celý [REDAKCE], je takováto všeobecná znalost spíše výsledkem bezbřehého svěřování se obžalovaného s trestním stíháním (ten ostatně sám doznal, že informoval ze své iniciativy i prvního partnera poškozené – [REDAKCE]), nejedná se

¹ Toto její chování tudíž koresponduje s jejím naturelem, jak jej popsala celá řada svědků, tedy že si chtěla řešit věci sama, resp., jak uváděla poškozená či svědek [REDAKCE], že původně nechtěla celou tuto věc řešit prostřednictvím trestního stíhání.

důsledek aktivity ze strany poškozené či její matky. Pokud matka poškozené neventilovala probíhající trestní stíhání před opatrovnickým soudem, kde se jednání účastnila mj. za přítomnosti své právní zástupkyně, lze pochopit takovýto postup už jen z důvodu, že se [REDAKCE] chtěla s obžalovaným jednoduše rozvést a nechtěla prát špinavé prádlo na veřejnosti; styk obžalovaného s nezletilým (popř. omezení nebo zbavení rodičovské odpovědnosti obžalovaného) [REDAKCE] nenavrhovala, obžalovaný úpravu styku též nenavrhoval, tudíž otázka možného selhání obžalovaného nejen vůči poškozené ale i vůči nezletilému [REDAKCE] v průběhu realizace styku či rodičovské odpovědnosti nebyla k řešení a nemusela být [REDAKCE] při řízení vznesena (navíc t.č. manželé stále sdíleli společný byt, úprava styku by byla nadbytečná).

133. Je nutné předeslat, že atypičnost dokazování trestné činnosti proti rodině a dětem (část druhá, hlava IV tr. zákoníku), v kombinaci s trestnými činy proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti (část druhá, hlava III. tr. zákoníku) spočívá ve skutečnosti, že primárním zdrojem poznatků o deliktním chování pachatele bývá v drtivé většině případů samotná oběť trestné činnosti, pokud se tedy nestane, že třetí osoba pachatele při činu tzv. „načapá“. V nynější věci projednávaná trestná činnost se tudíž děla za zavřenými dveřmi dokonce mimo pozornost osob oběti nejbližších. Oběti takovýchto trestných činů se v důsledku prožitého traumatu uzavírají *obledně daných traumatických zážitků* do sebe a následně v osobním životě pak pod vlivem traumatu (z pohledu jiných osob až nepochopitelným způsobem) jednají²; tuto skutečnost doložil velmi přesvědčivým způsobem znalec [REDAKCE], který uvedl, že zneužívané dívky dělají různé věci a chovají se iracionálně.
134. Pokud si závadného dlouhodobého jednání nevšimli osoby jako biologický otec (jehož viděla poškozená zejména v jeho domácnosti), otcovská babička (pedagog, viděla ji taktéž mimo bydliště poškozené), bratr poškozené (dítka chodící v inkriminovaném období na prvý stupeň základní školy), popř. matka (žila si vlastním životem, popř. pracovala v době pracovní neschopnosti obžalovaného ve snaze uživit rodinu), je takováto nevšimavost uvedených osob naprosto pochopitelná, neboť neměli důvod se domnívat, že by se poškozené děla nějaká příkoří; nicméně ve výpovědi bratra poškozené probleskávají určité okolnosti, které sama poškozená tvrdí, kdy například uvedl, že obžalovaný jej posílal dříve spát než poškozenou a to cca o hodinu (to si nezletilý vysvětlil rozdílným přístupem k němu a sestře). Soud tak logicky musel porovnávat skutečnosti líčené poškozenou s tvrzeními, které sdělil ve své výpovědi obžalovaný, rodinní příslušníci z řad její rodiny či rodiny obžalovaného, další svědci z okruhu přátel poškozené, terapeuta či aktuálního partnera poškozené.
135. Bylo přihlédnuto, jak rozvedeno shora, též k závěrům znaleckých posudků, které však byly kriticky hodnoceny. V tomto směru soud předesílá, že znalecký posudek je v rovném postavení s ostatními důkazními prostředky a musí být hodnocen co do svého významu a přesvědčivosti nejen samostatně, ale též ve spojení s jinými důkazními prostředky; znalec nemá patent na rozum a pravdu, jeho názor není nezpochybnitelný a nedotknutelný. Pozornost znaleckému zkoumání poškozené jsou věnovány pasáže odůvodnění níže. Pokud se pak jedná o znalecké závěry znalce [REDAKCE], tak jeho soudy ohledně orientace a reakce obžalovaného na mladší ženy nebyly (jak již rozvedeno) kompetentní, neboť je znalec nezískal vyšetřovací metodou ale pouhým úsudkem z dosavadního způsobu vedení života obžalovaným (nebyl trestně stíhán za sexuálně motivovaný delikt, soužíval s vyzrálými ženami). Nicméně jmenovaný znalec doložil,

² Ostatně i samotné trauma lze charakterizovat jako určitou bolestivou událost, kterou oběť prožila v minulosti a následně vytěsnila do nevědomí (tzv. překryla), přičemž pod vlivem takto prožité bolesti (traumatu) v nynější době jedná (např. se neotevře zcela partnerovi, zahájení intimního styku provede pomalu, nikoliv spontánně apod.).

že obžalovaným užívané léky a jejich kombinace mají vliv na erektilní schopnost toliko u 20 procent pacientů (tedy výrazné menšiny), což potvrdila i znalkyně [REDACTED], která navíc zdůraznila, že dopady nežádoucích účinků (např. pokles libida) jsou značně individuální záležitostí odvíjející se od metabolismu pacienta, přičemž apetenci samu o sobě posílí u bolestí trpícího pacienta už samotný fakt, že pacient bolest utlumí či se jí zbaví díky analgetikům. Dle znalkyně [REDACTED] je taktéž naprosto přirozené, že v případě bolestivosti sexuálních poloh se jednotlivec na danou situaci adaptuje a praktiky změní (poškozená mj. uvedla, že obžalovaný měl občas bolestivé grimasy, pokud jej „chytlo“ při sexu rameno). Přitom polohu tzv. „na konička“ či „zezadu“ nevyloučil ani jeden ze znalců ([REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]), když právě znalec [REDACTED] dodal, že i polohu vestoje, byť může být nekomfortní, lze provést výrazně pohodlněji např. tím, že jednotlivec přikrčí nohy a sníží tenzi v oblasti bederní páteře (tvrzení obhajoby, že obžalovaný nemohl v inkriminované době souložit vyvrací i samotný fakt, že se obžalovaný dožadoval po matce poškozené sexu a nechal si předepsat Modrasil mj. v období, kdy byl dle svého až hypochondrického hodnocení odepsaný a sotva chodil). Pokud znalec [REDACTED] uvedl, že se poškozená nemohla „vypnout“, neboť v ten moment by nelubrikovala pohlavní cesty a styk by byl pro ni bolestivý (tento závěr převzala i obhajoba), je interpretace pojmu „vypnutí“ znalcem nesprávná, neboť poškozená uvedla, že se od určitého okamžiku byla schopna *oprostit* od intimních hrátek, tedy *nevnímat* je negativně. Zmíněné odpojení tak nevylučuje její vzrušení, resp. vaginální reagování na podněty obžalovaného, zvláště za situace, kdy ten *nepřekonával* její odpor (tedy poškozená nebyla v křeči); obdobně jednají například i ženy, které podstupují např. v manželství „sex z povinnosti“ a celou záležitost si jdou tzv. odkroutit. I přesto, že znalec [REDACTED] zpochybnil, že by byl muž ve věku obžalovaného schopen souložit s dvěma ženami, nadto několikrát denně, popř. že by měl potřebu souložit s jinou ženou, pokud je uspokojen stálou (v sexu výrazně zkušenější) partnerkou, bylo toto přesvědčení zpochybněno nejen znalkyní [REDACTED] ale též znalcem [REDACTED]. Obžalovaný totiž v inkriminovaném období (jak bude níže rozvedeno) nezažíval šťastnou fázi manželského vztahu, odhalil nevěru a snažil se jí předejít zvýšenou sexuální pozorností k manželce; nebyl tak naplněn u manželky co do sexuálně-intimních potřeb (sex z lásky). Navíc znalkyně [REDACTED] připustila, že v období, které je pro osobu nestandardní (např. menší pracovní vytížení při dlouhodobé pracovní neschopnosti), může narůst apetit jednotlivce a jeho fyzické síly (jednotlivec je méně vyčerpán běžnými každodenními starostmi); obžalovaný nebyl *ani v době jejího vyšetření* (tedy výrazně později od inkriminovaného období) sexuálně odepsaný muž, ba naopak (obžalovaný si za doby soužití s oběma manželkami na sexu potrpěl, dle [REDACTED] i nelibě nesl, pokud mělo dojít k nižší četnosti styků a naléhal, aby sex byl pravidelně třikrát týdně); intervaly mezi styky se tak u obžalovaného rozhodně neprodlužovaly, jak tvrdil znalec [REDACTED], ba naopak, přičemž ke ztrátě libida, ejakulace a erekce došlo dle lékařských zpráv [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] až v roce 2021. Pokud znalec [REDACTED] tvrdil, že pouze sexuálně zkušená žena je schopna muži ve věku obžalovaného dopřát odpovídající podněty k vzrušení, je zapotřebí dodat, že obžalovaný si takoveto podněty žádal sám (např. někdy musel být dle poškozené orální sex), popř. se snažil dopomoci si k erekci (ve chvíli, kdy nastaly erektilní problémy) medikamenty, které si nechal předepisovat dle lékařských zpráv prakticky každý měsíc. Poškozená taktéž nabyla sexuální zkušenosti díky obžalovanému, který si ji prakticky vychoval postupným posouváním sexuálních hranic od jemnějších praktik k těm více invazivním (až po soulož); díky tomu byla i povolnější a nebyla schopná se, na rozdíl od jiných oblastí života, vymezit³. Pokud oba dva znalci – sexuologové poukazovali na skutečnost, že obžalovaný preferuje zralé ženy, což (dle [REDACTED]) vylučuje, popř. výrazně snižuje (dle [REDACTED]), pravděpodobnost, že by se v inkriminovaném období ukájel na dívce ve věku poškozené, je nutné uvést, že znalkyně [REDACTED] poukázala na možnost každého jednotlivce *dlouhodobě* souložit za *jistých okolností* i se sexuálně *nepreferovaným* objektem. Dle rodinných

³ Ve chvíli, kdy dozrála a pochopila, že intimní vztah s obžalovaným je něčím nepatřičným, nemohla se s celou věcí svěřit, neboť chápala důsledek, který by takovýto coming out měl na rodinu a okolí.

fotografií předložených obžalovaným je patrné, že poškozená (zvláště na vánoční fotografii) je co do vzhledu a fyzických rysů osobou značně vyspělou, podobnou své matce (tmavý typ, široká ramena, tedy atributy, které obžalovaný vyhledává, popř. obžalovaný vyzdvihával prsa poškozené, tedy část těla, kam mu „sklouzne pohled“). Soudu je známo, že obžalovaný netrpí žádnou sexuální deviací, ostatně u něj nebyla diagnostikována hebefilie, nicméně to nevylučuje, aby soužil i s nepreferovaným objektem, tedy mladší partnerkou. Je i podivuhodné, že i když preferuje dle znalců zralé ženy blízké jeho věku, odejde od své první manželky – vrstevnice k o skoro třicet let mladší ženě – [REDAKCE]. Nakonec obdobná situace jako nastala u obžalovaného (souložení s [REDAKCE] a její dcerou) nastala s určitou pravděpodobností i u svědka [REDAKCE], obžalovaný tedy nebyl výjimkou jen s tím rozdílem, že svědek [REDAKCE] zvolil u poškozené v sexuálních hrádkách, náhledem zákonné úpravy, výrazně lepší načasování než obžalovaný. Znalec [REDAKCE] pak z neurologického hlediska nevyloučil, jak bylo shora nastíněno, možnost soulože v polohách, které uváděla poškozená, dokonce je označil za velmi pohodlné, přičemž dodal, že dopad jednotlivých preparátů v oblasti negativních účinků na pacienta je u každého značně individuální.

136. Jde-li o závěry znalce [REDAKCE], i ty plně zapadají do zjištěného skutkového stavu svědčícího o vině obžalovaného. I přesto, že obhajoba namítala, že poškozená nikdy nekřičela o pomoc a nebránila se, bylo tomu tak toliko i proto, že obžalovaný při odmítnutí určitého aktu ze strany poškozené, přestal a dále nepřekonával její odpor; pouze tato skutečnost jej uchránila od krajskosoudní kvalifikace zvláště závažného zločinu znásilnění. Jeho přístup plně koresponduje s jeho psychologickým profilem, neboť je osobou egocentrickou, nikoliv však hostilní. Obžalovaný tak preferuje uspokojení svých potřeb na úkor druhých (např. lpění na uklizené domácnosti, komandování druhých k pracím, aby bylo dosaženo jeho představ apod.), pokud se mu nedostane uspokojení potřeb, nejedná násilně a agresivně, což ale nevylučuje určité naléhání a přesvědčování (to ostatně volil u své manželky, kde na sexu trval).

137. Jinak řečeno, v projednávané věci jest stavěno na věrohodnosti líčení událostí poškozenou, jejíž psychologicko-psychiatrický profil reflektovali soudní znalci [REDAKCE] a [REDAKCE], přičemž střípky z událostí poškozenou líčených dále podporují svědci [REDAKCE] (matka poškozené), svědci [REDAKCE] a [REDAKCE], popř. svědkyně [REDAKCE] a [REDAKCE] (určité dokreslení osobnosti poškozené doložili i biologický otec a otcovská babička poškozené), stejně jako v dílčích závěrech shora uvedení znalci; zážitky líčené v intimní sféře nevylučují, jak shora rozvedeno, sexuologické znalecké posudky. Proti těmto důkazům stojí (nikoliv však zcela) zejména výpovědi manželů [REDAKCE] a [REDAKCE], popř. svědkyně [REDAKCE]. Pokud má být totiž stíhána trestná činnost v rozsahu deliktů nyní projednávaných, je nutné se na celou situaci dívat „očima“ oběti trestné činnosti a případně porovnávat, jestli líčení příkoří a chování obětí je reálné a věrohodné, nikoliv zdali se pozorovateli (např. soudu) zdá logické, neboť jak uvedl znalec [REDAKCE], oběti takovýchto trestných činů zpravidla ohledně svého traumatu logicky nejednají. Ostatně i judikatura jiných států odkazuje na fakt, že odhalování takovéto trestné činnosti je zpravidla postaveno na výpovědi poškozené a nepřímých důkazech jiných osob⁴.

138. Již na tomto místě je nutné vyjádřit určité překvapení nad tím, že ačkoliv byl obžalovaný za své osobní účasti u hlavního líčení konfrontován se všemi soudem provedenými důkazy, z nichž některé byly pro něj značně negativní, nevyjádřil po jejich provedení žádné zjevné kategorické pozdvižení či příkrý nesouhlas (opakoval pouze jednotlivé domněnky). Přitom

⁴ Viz například reference na rozsudek Nejvyššího soudu Španělského království STS 5590/2000 ze dne 7. července 2000, in Tereza DLEŠTÍKOVÁ, PROBLEMATIKA OBĚTI TRESTNÉHO ČINU V KRIMINOLOGII, PK UK v Praze, str. 44

obžalovaný rozhodně není typ muže, který by seděl zakřiknutý v koutě; jak ostatně dosvědčili i manželé [redacted], či [redacted], popř. sama poškozená, obžalovaný se dokázal postavit a ozvat, když se mu něco nelíbilo, je tudíž zvláštní, že takto nejednal v soudní síni. Jak plyne z konstantní judikatury Evropského soudu pro lidská práva (viz např. rozhodnutí ve věci John Murray proti Spojenému království [GC], § 47, či ve věci Ibrahim a ostatní proti Spojenému Království [GC], § 269) právo obžalovaného odepřít výpověď není právem absolutním a je podrobena řadě výjimek. Tou nejzásadnější je skutečnost, že na mlčení obžalovaného, či jeho neadekvátní reakci (pasivita, selektivní vyjadřování k určitým skutečnostem), sice nelze postavit závěr o jeho vině, avšak lze vzít v úvahu při hodnocení usvědčujících důkazů (např. věrohodnosti výpovědi obžalovaného) fakt, že se nevyjádřil ke skutečnostem, které *zjevně svědčí o nutnosti jeho reakce*, a které v rámci dokazování *předložila obžaloba* (popř. vyhledal a provedl soud). Soud tak zcela respektuje právo obžalovaného odmítnout vypovídat, vyjadřovat se toliko k okolnostem, které sám uzná za vhodné, popř. též lhát, nicméně nelze přehlédnout, že obžalovaný toliko selektivně reagoval na některé provedené důkazní prostředky, a to navíc obecnými formulacemi, celé hlavní líčení pak seděl se založenými rukama bez jakékoliv bezprostřední reakce na okolnosti, které zejména určití svědci a jednotliví znalci sdělovali v jeho výrazný neprospěch (např. svědkyně [redacted], [redacted], [redacted], znalci [redacted] a [redacted]). Za takovéto situace je nutné projev obžalovaného při hlavním líčení dát do souvislosti s jeho tvrzeními (viz jeho výpověď) a dospět k nevěrohodnosti obžalovaného, neboť mnoho z okolností zjištěných prováděním jednotlivých důkazů (výslechem svědků) bylo natolik zásadních a fatálních, že vyžadovaly reakci obžalovaného, která však nenastala.

139. Soud hodnotí výpověď poškozené jako naprosto autentickou, prostou jakéhokoliv motivu obžalovaného „odstranit“, krivě obvinít z deliktního jednání proti její osobě, popř. těžít na jeho úkor z trestního stíhání v rámci soukromoprávních záležitostí (např. rozdělení si „kořisti“ s matkou – podělit se o byt apod.). Poškozená ve své výpovědi líčila jednotlivé okolnosti (v porovnání se sděleními v rámci vyšetřování) shodně, byla schopna bezprostředně reagovat na doplňující dotazy soudu a všech stran. V průběhu výslechu nemohl soud přehlédnout její naprosto autentickou nonverbální nevědomou komunikaci svědčící o akutně probíhající tenzi a napětí v prožívání v momentech, kdy při výpovědi líčila jednotlivé bolestivé a traumatizující zážitky. Poškozená často měnila tón hlasu, s čímž bezprostředně (ruku v ruce) korespondovaly nonverbální projevy těla (zkřížené ruce, svírání rukou mezi stehny, přihrbení ramen), některé okolnosti si nebyla schopna vybavit. Její projev přesně zapadl do odborného hodnocení znalců [redacted] a [redacted], kteří uvedli, že poškozená se snažila i při znaleckém zkoumání překrýt bolestivé projevy („zůstat silná“), přičemž v jistých momentech v této snaze selhala. Soud musí zpětně přiznat, že při výslechu poškozené se dopustil určitého „faulu“ - velmi necitelného přístupu k ní, když záměrně nechal obžalovaného, aby jí mohl napřímo klást dotazy (tomuto postupu se logicky snažil zmocněnec poškozené bezprostředně zabránit); zmíněný postup byl odůvodněn tím, že soud očekával, že poškozená v jistý moment uroní slzu nad událostmi, které měly být pro ni tak bolestivými (bylo tedy očekáváno, že nebude tenzi projevovat pouze pohybem těla, nýbrž i nezadržitelným pláčem). Jakmile obžalovaný na poškozenou promluvil, nastala její reakce prakticky v řádech jednotek sekund a byla pro soud naprosto zdrcující⁵. Je tudíž zcela logické, že pokud je poškozená konfrontována s jedincem, který se na ni měl dlouhá léta dopouštět činů, které jsou pro ni traumatické, že bude jednat popsáním způsobem, který se ostatně shodoval i s popisem, jak jej uváděli svědci [redacted] a [redacted], u něhož při první terapii poškozené soustavně brečela a trásla se (nutno dodat, že výslech poškozené před soudem

⁵ Byly patrně zarudlé oči, třes rukou a těla, svalové sevření, to vše nezadržitelně probíhající do doby, než poškozená opustila soudní síň a bylo umožněno obžalovanému formulovat otázky na poškozenou (i po svém návratu pak na poškozené byly patrné rysy obezřetnosti a strachu).

proběhl po desítkách terapeutických sezení, tedy svědkyně u hlavního líčení popisovala události s delším časovým odstupem poté, co již podstupovala dlouhodobě odbornou péči); nástup pláče při coming outu poškozené doložili i svědci [REDACTED] (otec poškozené), [REDACTED] a [REDACTED]. Zmíněný projev není něčím nahraným, naučeným jednáním (jak tvrdil například svědek [REDACTED]), nýbrž logickým vyústěním dopadu negativních zážitků na poškozenou; i znalci [REDACTED] a [REDACTED] popsali, že poškozená i v nynější době stále jedná pod vlivem traumat, nutnost citlivého postupu doložili i [REDACTED] (v sexu musí být něžný, začínat pomalu, nechat poškozené prostor pro to, aby se více uvolnila), [REDACTED] či [REDACTED].

140. Pokud poškozená líčila jednotlivé okolnosti týkající se členů své rodiny či rodinného soužití, zmiňovala na rozdíl od obžalovaného (který sebe líčil v superlativech, jako domácího pracanta, na smrt nemocného odkázaného jen na sebe samého, ostatní jako lenochy, poškozenou i její matku jako nadržené ženy) i okolnosti jdoucí v její neprospěch; shodně se projevovala i její matka. Jako příklad lze uvést fakt, že poškozená doznala, že ji obžalovaný poté, co vyjádřila nevoli k intimnímu kontaktu, do ničeho nenutil, nechoval se k ní násilně, z počátku aktivit jako takových byl k ní něžný, šel na ní pomalu. Poškozená i přiznala, že z počátku se jí hlazení a podobné intimnosti líbily do doby, než jí došlo, že dělá něco nepatřičného. Její matka zase vyzdvihla (shodně jako v pořadí první paní [REDACTED]) podíl obžalovaného na domácích pracích – vařil, uklízel, avšak toto uměl veřejně dobře prodat (dělal si jakési své promo).
141. Věrohodnost poškozené nesnižuje ani časový odstup, s kterým celou věc nahlásila policejnímu orgánu. Ač byla při studiu na střední škole značně traumatizovaná deliktním jednáním obžalovaného, nesvěřila se ani své matce, s kterou měla nadstandardně blízký (až pubertálně-kamarádský) vztah, přičemž s celou situací vyšla na světlo světa až v době, kdy se v ní naakumovalo na střední škole napětí, které pocítila potřebu řešit, avšak nedostávalo se jí terapeutického sezení, neboť do celé věci „spadl“ covid a následně byl svědek [REDACTED] zaneprázdněn. Právě nahromaděná tenze byla přesně tím impulzem, který pohnul obžalovanou k tomu, aby se svěřila (vyfiltrovala) své spolužačce (svědkyně [REDACTED]), což je mj. projev, který je dle znalce [REDACTED] zcela typický; ostatně v chování takto zneužívaných dívek nelze častokrát hledat racionalitu, navíc zážitky sdělí až s časovým odstupem, kdy získají určitý nadhled, popř. vyzrají (viz důvod poškozené, že chtěla celou věc řešit po nabytí zletilosti). Poškozená tak sdělovala určitým osobám (vrstevník, terapeut, po oznámení i biologické matce i otci) své zážitky poté, co se díky dlouhodobému pobytu v jiném městě (na internátu) vymanila z rodinného prostředí, výrazněji se odstříhla od obžalovaného a osamostatnila se, přičemž výrazně více jí celou situaci usnadnil fakt, že se manželství mezi její matkou a obžalovaným rozpadá vzhledem ke kombinaci žárlivých scén obžalovaného s chutí její matky si žít vlastním životem (jakási druhá míza), což doložila svědkyně [REDACTED].
142. Samotná akcelerace coming outu tak byla výsledkem určitého vývoje poškozené poté, co opustila rodinnou domácnost. Jak doložil znalec [REDACTED], pro oběti takovýchto trestných činů je typické, že ze závadového prostředí utíkají (např. utečou z domova), přičemž snaha „uklidit“ se na intr zcela určitě může být určitou formou útěku (matka poškozené nic závadného na této snaze neviděla, neboť poškozená byla z malé vesnice a bylo jasné, že chce žít s kamarády ve větším městě). Z internátu se přitom poškozená vracela domů pouze sporadicky, častokrát navštěvovala na víkend kamarádky, popř. svého biologického otce, když byla doma, zavírala se v pokoji či jela s matkou nakupovat (tzv. únikové reakce). Svědci stejně jako obžalovaný doložili, že se daleko více začínala vůči obžalovanému vymezovat, [REDACTED] pak výslovně uvedla, že si poškozená nepřála, aby obžalovanému sdělovala jakékoliv okolnosti ohledně

jejího pobytu v [REDAKCE]. Právě přechod na střední školu (určité dospívání, vymezování se vůči autoritám) a určitá nezávislost daly možnost poškozené vymanit se z vlivu obžalovaného v intimní oblasti.

143. Ve věci nelze přehlédnout další pozoruhodnou okolnost, která má spojitost s odchodem poškozené na internát (a tedy s ukončením intimních aktivit s obžalovaným). Z dokazování vyplynulo, že si [REDAKCE] chtěla užívat života poté, co se vrátila po rodičovské dovolené zpět do práce⁷ (to byla poškozená ještě na základní škole), nicméně manželství jí začalo „haprovat“ až ve chvíli, kdy se obžalovaný ocitl na nemocenské pro úraz zad, až v ten moment jejich manželství nebylo harmonické. Z dokazování přitom vyplynulo (např. z výpovědi nezletilého [REDAKCE]), že obžalovaný nevěru manželky před odchodem poškozené na internát řešil neagresivně v období let 2015-2016⁸ a to *v rámci vztahu*, snažil se být v sexu proaktivní, svou manželku uspokojoval, dával si na tom záležet, a to i za použití modrého prášku – stimulantu Modrasil, zvaného slangově Viagra, čímž chtěl předejít její další nevěře; problémy s erekcí měl právě hlavně díky tomu, že přišel na nevěru manželky. Pozoruhodné však je, že obžalovaný navenek nejvíce filtruje agresivitu a zmar až v době, kdy je poškozená ve třetím ročníku střední školy, aniž by se jiné okolnosti příliš změnily (podezření na nevěru manželky měl opakovaně a dlouhodobě). Jak doložil znalec [REDAKCE], je přirozené, že pokud potřeby jednotlivce nejsou uspokojovány, dusí tento nedostatek jednotlivec v sobě, nebo jej ventiluje například agresivitou či hádkami. Pokud si matka poškozené žila vlastním životem a užívala si zájmu cizích mužů od doby návratu do zaměstnání (v době, kdy poškozená navštěvovala základní školu), logicky mohl obžalovaný tzv. „sáhnout“ po její dceři jako náhradě a skrze ni filtrovat zmíněné napětí; ostatně i poškozené tvrdil, že ji *miluje*. Ve chvíli, kdy k sexu s poškozenou přestal mít přístup, neboť ta jej v době studia na střední škole v intimní oblasti naprosto odstříhla a dále se vůči němu vymezovala, projevuje se agresivita obžalovaného vůči jeho manželce veřejně (tj. začíná se řešit mimo vztah); manželské hádky tak v rodině začínají, nikoliv překvapivě, narůstat právě v období, kdy poškozená studovala střední školu.

144. Nelze ani přeceňovat sdělení první manželky obžalovaného ([REDAKCE]), že obžalovaný nevykazoval žádné sympatie k dívkám pod 15 let v době, kdy ty byly u nich ubytovány. Zaprvé si v té době manželé - *vrstevníci* vyhověli v plném rozsahu jak partnersky, tak sexuálně; u [REDAKCE] se projevil značný věkový odstup, který vyústil v rozdílnost zájmů a potřeb. Zadržel obžalovaný za doby manželského soužití s první manželkou nebyl vystaven změně životního rytmu, nebyl na dlouhodobé pracovní neschopnosti odstříhnutý od pracovního a společenského dění (byl v pracovním kolotoči, měl méně energie, více starostí) a měl plnou saturaci potřeb od manželky; navíc soužíval s *biologickými* dětmi, což dle znalkyně [REDAKCE] nebývá obvyklé, aby pachatel sexuálně motivovaných trestných činů tzv. „sáhl“ po svých dětech.

145. Pokud obhajoba poukázala na skutečnost, že je podivuhodné, že se poškozená nespokojila matce, s kterou měla nadstandardní vztah, byl takovýto postup zcela osvětlen poškozenou,

⁶ Je tudíž překvapivé, jak obžalovaný ví o skutečnosti, že se kvůli ní měla jedna spolužačka na internátu přestěhovat, kolik měla na škole partnerů apod.

⁷ V tomto směru tvrzení obžalovaného, že [REDAKCE] po něm chtěla trojku, ale zároveň „běhala za chlapy“ nedává příliš logiku, neboť pokud si [REDAKCE], jak obžalovaný tvrdí, byla schopna dopřát s jinými muži, nemusela obžalovaného do takovýchto hrátek zatahovat.

⁸ Obžalovaný v jiné části výslechu zase změnil tvrzení a uvedl, že na nevěru přišel v roce 2017 (navštívil jejího milence – pana [REDAKCE]), tento rok uvedl i nezletilý [REDAKCE].

kteřá doznala, že matku nechtěla do celé věci zatahovat, nechtěla jí zasahovat do vztahu, žila v době studia na základní škole prakticky dvojí život (jak dodala [redacted]), celou věc si chtěla řešit sama (to mj. sdělil i její biologický otec). Navíc původně chtěla jít tzv. po podstatě problému s traumatem a ani nechtěla podávat trestní oznámení (to potvrdil svědek [redacted]); poškozené tento přístup prakticky vnuknul i obžalovaný, neboť jí řekl, že si tuto věc musí vzít do hrobu.

146. Jako značně úsměvný pak soudu přijde argument obhajoby, že vztahy mezi poškozenou a její matkou se rozvrátily, neboť poškozená přebrala [redacted] partnera (svědek [redacted]). Sice nelze vyloučit (zde se rozchází výpověď [redacted] a [redacted]), že tento svědek měl tzv. „granslam“ (intimní poměr s matkou i dcerou), nicméně toto jako důvod rozpadu pouta matka-dcera označit nelze. Zaprvé, poškozená měla problém bezprostředně a uvolněně provést intimní kontakt s jiným mužem, tudíž si lze jen těžko představit, že by [redacted] na počkání tzv. vlezla do postele⁹. Zadruhé, poškozenou velmi zklamalo, jak její matka na celou věc reagovala poté, co ji poškozená oznámila na policii, resp. jak ji později (ne)podpořila. [redacted] zas doložila její pohled na věc, když sdělila, že rozbití vztahu s dcerou zavinilo zklamání ohledně faktu, že jí dcera o celé události ničeho neřekla a že jí o celé věci neřekl ani [redacted], kterého považovala za blízkého člověka.
147. O věrohodnosti poškozené tudíž svědčí soulad okolností, které líčí ona s okolnostmi, které popisují svědci [redacted] (ten tak mj. činil i písemně emailem policejnímu orgánu), [redacted] či [redacted], tedy osoby, s kterými poškozená intenzivně jednotlivé okolnosti coming outu, popř. soužití v domácnosti s obžalovaným, prožívala. Pokud obžalovaný namítal, že takovéto osoby jsou nevěrohodné, neboť prakticky zinscenovaly pomstu vůči jeho osobě s cílem jej vystrnadit, je velmi překvapující, že shodně okolnosti poškozená sdělovala (a svěřovala se s nimi) v různých časových obdobích i kamarádkám [redacted] a [redacted], tedy osobám, které nemají být sebemenší důvod k averzi či rivalitě vůči obžalovanému (ba dokonce [redacted] uvedla, že obžalovaný měl nanejvýš kousavé poznámky, poškozená se vůči němu mohla vymezit).
148. Věrohodnost poškozené nesnižuje ani fakt, že s pohlavním zneužíváním vyšla na svět v době, kdy bylo manželství její matky s obžalovaným dlouhodobě podstatný způsobem rozvráceno (zejména díky žárlivosti obžalovaného, jeho pohodlnosti, věkového rozestupu od [redacted], komandování všech okolo apod.) a směřovalo k rozvodu. I přesto, že obžalovaný i mnozí svědci (manželé [redacted], [redacted]) líčili jako motiv poškozené a její matky snahu po získání bytu, popř. po odstranění obžalovaného (aby si mohly dělat, co chtějí), jsou takovéto argumenty zcestné. Obžalovaný krom podílu na bytové jednotce ničeho nevlastnil; byl dlouhodobě v pracovní neschopnosti, kdy pobíral pouze část své mzdy, popř. se později nacházel v invalidním/starobní důchodu, nejednalo se o tedy žádného zámožného rentiéra; lze si jen těžko představit, z čeho by mohl obžalovaný [redacted] a poškozenou, jak on tvrdí, vydržovat. Logicky tedy v tuto dobu musela intenzivněji pracovat [redacted], která se nemohla starat o domácnost tak, jak tomu bylo dříve (ostatně i manželé [redacted] popisují, že v manželství bylo vše v pořádku do doby, než šla [redacted] do práce); přirozeně tak musel převzít část povinností o domácnost obžalovaný,

⁹ Poškozená měla s [redacted] dlouhodobý kamarádký vztah, svěřovala se mu a poté, co z domova odešla po eskortování obžalovaného k výslechu, s ním začala pod tíhou osudu, sdílení příkoří a traumat, v důsledku postupného navození důvěry intimně a partnersky soužít. Logicky tak právě tato skutečnost (že jí svědek [redacted] vyslyšel a mohla se mu svěřit) zapříčinila, že k němu mohla postupně navázat pouto důvěry, což je jeden z aspektů, kterého nebyla poškozená v důsledku traumat prožitých s obžalovaným vůči mužům dříve schopná.

který nemohl být v tak špatném zdravotním stavu (jak tvrdí on či manželé [redacted]), když byl schopen uklidit, uvařit, s manželkou pravidelně souložit, a zajistit jiné domácí práce. Po majetkové stránce by tak poškozená s [redacted] ničeho z obžalovaného nezískaly; kdyby tohoto chtěla [redacted] dosáhnout, lze si představit daleko jednodušší způsoby řešení, než je zdlouhavé trestní stíhání¹⁰, z kterého navíc [redacted] nebudou plynout žádná majetková práva, neboť není osobou poškozenou. Pokud snad měl být obžalovaný odstraněn proto, aby si mohla poškozená vodit své partnery do bytu, kde byla domácnost, dosahuje tento argument obhajoby, resp. svědků svědčících v její prospěch, úrovně diletantismu, neboť poškozená mohla s partnery soužívat a souložit v době, kdy bydlela na internátu v [redacted] (což ostatně dělala), nemusela kvůli tomu odstraňovat obžalovaného; navíc i její kamarádky doložily, že za dobu studia na střední škole měla pouze dva partnery, rozhodně tedy nebyla promiskuitní a domu je vůbec „netahala“ (ostatně je nepředstavila ani svému biologickému otci). Poškozená se nakonec s obžalovaným vypořádala velmi přímo – jednoduše jej z bytu - z jeho podílu na SJM vyplatila. Majetkovou motivaci si nelze vysvětlit ani u poškozené, neboť ta od roku 2020 podstoupila desítky velmi nákladných terapeutických sezení, které si hradí z vlastních prostředků; kdyby chtěla obžalovaného „sedřít z kůže“ takovéto kroky rozhodně nepodstupuje.

149. Podání trestního oznámení poškozenou pak bylo překvapením prakticky pro všechny zúčastněné, s výjimkou svědka [redacted]. Krom poškozené i svědek [redacted] doložil, že poškozená původně vůbec nechtěla věc řešit prostřednictvím trestního stíhání, šla tzv. po podstatě problému, chtěla se zbavit traumatu. Až díky určité terapeutické práci [redacted] se odhodlala do celé věci zaangažovat a řešit ji oficiální cestou (mimoходом, trestní oznámení podala až 21. 7. 2020, tedy přibližně dva měsíce od první návštěvy terapeuta). Pokud obhajoba poukazovala na reakci [redacted] poté, co se obžalovaný vrátil z policejního výslechu, a činila závěr o jakémsi komplotu s poškozenou proti obžalovanému, je takováto interpretace značně pokřivená. Sama [redacted] uvedla, že v den výslechu obžalovaného byla odvezena do [redacted], snažila se zavolat dceři, která ji však odmítla přijmout hovor. Když byla informována od policejního orgánu, co se děje, proč byl obžalovaný odvezen, zcela pochopitelně byla ve vnitřní tenzi, zcela pochopitelně zmírňovala napětí kouřením venku. Svou reakci na propuštění obžalovaného pak [redacted] vysvětlila zcela logicky v tom směru, že by se *být obžalovaným propadla studem* být z něčeho takového obviněna; navíc s ním musela sdílet společnou domácnost i přesto, že věděla o podstatě obvinění.

150. Při líčení jednotlivých příkoří při deliktním chování obžalovaného poškozená zachovala časovou linii vývoje vztahu, popsala, jak se nátlak obžalovaného na její osobu stupňoval, resp. jak vůči ní v intimitě soustavně posouval hranice, a jak se na ní takovéto praktiky podepsaly, popř. jak celou situaci vnímala a z počátku se na ní i podílela, neboť na celou věc nepovažovala za nic špatného, v určitém směru byla i zvědavá (jak uvedla znalkyně [redacted], zajímalo ji, co se bude dít). Právě díky těmto zkušenostem mohla poškozená při povídání si o možném „poprvé“ s kamarádkou [redacted] reagovat slovy „vždyť je to jenom sex, co řešíš“, protože právě díky zkušenostem s obžalovaným nepovažovala sex (mj. v domácím prostředí) za nic zvláštního, výjimečného. I [redacted] vnímaná necitelná reakce poškozené zapadá do tzv. „odpojení se“ poškozené od celé věci, na čemž znalci ([redacted] a [redacted]) neviděli ničeho zvláštního, ba dokonce tato reakce odpovídá náležitostem psychologické reakce a vývoje dítěte. I přesto, že obhajoba, popř. znalec [redacted], uváděli, že není možné, aby se

¹⁰ Např. podat návrh na rozvod, vypořádat si majetek s obžalovaným, a pokusit se získat co nejvyšší částku na výživném, nebo si prostě dělat v životě co uzná za vhodné a počkat si, až bude jako zákonný dědic dědit v první dědické třídě coby manželka spolu se společným synem [redacted] polovinu společného jmění (dědictví po obžalovaném).

poškozená tzv. odpojila a nic nevnímala, jedná se ze strany těchto osob o špatnou interpretaci pojmu. Poškozená totiž nikdy neuvedla, že by nevnímala události, které se okolo ní při sexu dějí (ostatně např. popsala, že jednou byla opřena o parapet, jindy uvedla, v jakých místnostech se jednotlivé akty odehrály, polohy apod.), ale citově se v těchto událostech neangažovala, aby pro ni nebyla citově bolestivá a natolik traumatizující; zážitky tedy vytěsnila. Ostatně i fakt, že poškozená mohla pózovat na rodinných fotografiích vedle obžalovaného, není ničím, co by její traumatizování vylučovalo, neboť jak znalkyně [REDAKCE] uvedla, obžalovaný byl členem její rodiny a soužívala s ním v domácnosti, neměla tedy od něj kam utéci, navíc se logicky musela chovat tak, aby nezavdala podezření matce (kterou do těchto věcí nechtěla zatahovat); musela tedy žít, jak sama popsala, dvojí život.

151. Pokud obhajoba namítala promiskuitu poškozené, resp. její schopnost „randit“ s chlapci, je takovéto tvrzení více než zavádějící. Zprv, poškozená až do navázání vztahu se svědkem [REDAKCE] neměla stabilní, dlouhodobý, citově hluboký a procítěný vztah (i svědek [REDAKCE] musí být ve vztahu opatrnější, citlivější, empatictější a vnímavější). Jak popsala sama poškozená, resp. její kamarádka, tyto vztahy nebyly „to pravé ořechové“, nebyla schopna se v nich uvolnit, prvý vztah od přestěhování na internát dopadl nešťastně. Poškozená zjevně chtěla čelit vnitřní tenzi a neschopnosti navázat intimní vztah s mužem poté, co se vymanila na většinu týdne z rodinného prostředí, ale neúspěšně; i dnes je v oblasti sexuality sevřená, nedosahuje orgasmů, tedy sex si nedopřává uvolněná a „plnými doušky“. Tento otisk v jejím sexuálním vývoji zanechal dle znalců [REDAKCE] a [REDAKCE] právě vztah s obžalovaným, který pokřivil vnímání sexuality, v níž se poškozená vůči cizím mužům styděla (bála se vysvléci, styděla se za oblast genitálií apod.), což doložily jak [REDAKCE] tak [REDAKCE]. Ba dokonce, i kdyby byla, jak lživě tvrdí obhajoba a svědci – manželé [REDAKCE], promiskuitní, neměnilo by to ničeho na závěru, jestli byla poškozená obětí pohlavního zneužívání, neboť některé oběti se snaží negativní zážitky tzv. „přebít“ střídáním partnerů, přičemž trauma se u nich projevuje tak, že sice jsou schopny tělesného styku s partnerem, tento vztah však nemá procítěnost, popř. citovou hloubku a stabilitu. Pro soud jsou taktéž počty partnerů poškozené uváděných obžalovaným a svědky stojícími na straně obhajoby, popř. tvrzená promiskuita poškozené, značně nevěrohodné, neboť si dobře nelze vysvětlit, jak by se takovéto okolnosti dozvěděli; u obžalovaného poškozená striktně nechtěla, aby něco věděl, manželé [REDAKCE] zase uvedli, že se s nimi poškozená nebavila, jejich domněnky jsou tedy čiré fabulace; v řízení dokonce ani nebylo prokázáno, že by se poškozená někde ukazovala a producovala v prádle, což lze pochopit vzhledem k věkovému odstupu poškozené či její matky od sousedů – manželů [REDAKCE] (ostatně [REDAKCE] bylo nepříjemné, když jí svědek [REDAKCE] okukoval v plavkách). Pokud se snad měla matka poškozené chlubit se spodním prádlem svědkyni [REDAKCE], jedná se o přirozené dámské sdílení – „drbání“, nesvědčí to ničeho o nadměrné sexualitě poškozené či její matky. Zakoupení intimního prádla (např. noční košilky) matkou poškozené, pak lze pochopit jako naprosto přirozenou účast matky na sexuálním a intimním vývoji její dcery, na jakémsi uvádění mladé dívky do ženského světa (který s jinými muži než obžalovaným sice započínala okolo 15 let, avšak samotný pohlavní styk se svým přítelem absolvovala až v 17 letech). Dokonce i počátek sexuálních zkušeností (určité osahávání s [REDAKCE], popř. sex na střední škole) je možné označit za naprosto přirozené a v dnešní době běžné.

152. Samotné pobírání antikoncepce k vyloučení či zmírnění bolestivosti menstruace je zcela přirozeným všeobecně známým postupem, který zvolila gynekoložka (dle jejích lékařských zpráv) na základě údajů, které jí sdělila poškozená (za přítomnosti matky). Logicky tak poškozená, pokud chtěla utajit vztah s obžalovaným, musela před matkou uvádět, že pohlavní styk ještě neměla. Pokud matka dle lékařské zprávy gynekoložce tvrdila, že dcera ve svých 14

letech pohlavní styk neměla¹¹, je toto vyjádření zcela logické, neboť se poškozená dle přesvědčení matky se vším svěřovala, neuváděla jí tedy, že by spala s [REDAKCE], a tudíž nebyl důvod, aby její matka nabyla dojmu, že již poškozená souložila; přirozeně tak její matka spojuje první sexuální zážitky poškozené se studiem na střední škole a snaží se jí v tomto symbolicky pomoci např. zmíněnou noční košilkou, kterou zakoupila. Otevřenější a méně hierarchický vztah poškozené s matkou je zase logickým vyústěním nepříjemného dětství [REDAKCE], která se k poškozené snažila chovat více jako kamarádka než matka, a to ve všech oblastech (např. i v určitém jakoby „dirty dance“ na diskotéce).

153. Obžalovaný taktéž tvrdil, že poškozená byla velmi popisná, co se týče pohlavního života s prvním partnerem – několikrát zmiňovaným [REDAKCE]. Zaprvé, poškozená s [REDAKCE] „poprvé“ nezažila, což doložila i svědkyně [REDAKCE], získávala totiž první sexuální zkušenosti s obžalovaným a to paralelně, co udržovala určitou „dětskou lásku“ s [REDAKCE] - starším mužem. Poškozená se obžalovanému s intimními vztahy nesvěřovala, ba dokonce si od střední školy ani nepřála, aby o jejích soukromých záležitostech věděl. Navíc i přesto, že se obžalovaný líčil jako puritán, který si od poškozené udržoval odstup, dle [REDAKCE] milerád edukoval poškozenou v sexuálních věcech ve chvíli, kdy je ona neuměla vysvětlit poškozené, popř. měl kousavé poznámky vůči poškozené (jak uvedla svědkyně [REDAKCE]), které rozhodně neměly usměrnit přehnané sebevědomí poškozené, neboť k tomu nebyl důvod; jak uvedli znalci, poškozená je dosud v oblasti sexuality zdrženlivá. Hovoření o sexualitě navíc bylo v rodině [REDAKCE] otevřeným tématem, jak překvapivě vnímala právě svědkyně [REDAKCE]. Navíc nelze přehlédnout, že obžalovaný měnil svou výpověď ohledně toho, zdali s ním sdílela poškozená sexuální zážitky, kdy jednou dle něj měla uvést, že na ní „[REDAKCE] reaguje“, poté změnil výpověď tak, že poškozená hovořila o sexu v jeho přítomnosti (nikoliv však k němu), když mluvila s matkou; dost dobře si však nelze vysvětlit, co by vedlo poškozenou k takovéto konverzaci s matkou, pokud by se jí účastnil i obžalovaný, když by poškozená nechtěla, aby takovouto konverzaci slyšel, resp. když by o sexu před ním obvykle nemluvila.
154. V této souvislosti soud taktéž poukazuje na určité „uřeknutí“ obžalovaného v jeho závěrečné řeči. Obžalovaný totiž doslova uvedl, že poškozená pravděpodobně gynekoložce neuvedla, že před 15. rokem věku souložila, jelikož: *možná taky chránila [REDAKCE], né mě*. Pokud obžalovaný neměl žádné intimní kontakty s poškozenou, je značně překvapivé, před čím by ho měla poškozená u gynekologického vyšetření chránit, proč by tak měla činit. Pokud by s ní jakkoliv nesoužíval či nesouložil, ochranu by z její strany ani nepotřeboval.
155. Nelze taktéž přehlédnout, a to taktéž doložila svědkyně [REDAKCE] či bratr poškozené, že obžalovaný chodil za poškozenou do pokoje, což jí bylo nepříjemné, popř. že poškozenou a její matku kontroloval, co si tam šuškaří. Ruku v ruce s tímto svévolným vlouděním se jde i zcela zjevně přiznání obžalovaného, který jednou vpadl poškozené do pokoje, když se rukou uspokojovala. Už jen popis této situace obžalovaným je zarážející, když uvádí, že poškozená byla *pod peřinou*, ale přitom měla *roztažené nohy* (jak mohl vidět obžalovaný nohy a jejich roztažení, když byla poškozená pod peřinou, je soudu záhadou). Pokud pak obžalovaný tvrdí, že byla poškozená *rozpálená*, musel po určitý čas její vzrušení vnímat před tím, než reagoval slovy „co tu děláš?“, nicméně za normálních poměrů by kterýkoliv muž tiše opustil místnost a o celé situaci by se vůbec nezmiňoval; reakce poškozené, aby vpadl, je tudíž s ohledem na intimitu daného okamžiku zcela přirozená, jednání obžalovaného nelze absolutně pochopit. Zmíněné svévolné vstupy do pokoje poškozené plně korespondují s egocentrismem obžalovaného, jak

¹¹ Obžalovaný nepravdivě uvedl, že gynekoložka konstatovala, že je poškozená ještě panna, lékařka okolnost nezkoumala.

jej popsal znalec ██████, když obžalovaný má hranici v prosazování vlastních zájmů až chvíli, kdy by měl překonávat odpor druhé osoby (není tedy hostilní); proto z pokoje odešel, když byl vypalistrován.

156. Samotnou dobu páchání trestné činnosti stanovila poškozená odhadem, nicméně uvedla, že ještě neměla narostlá prsa, tedy že jí mohlo být 12 let (muselo se tudíž jednat, vzhledem k roku narození poškozené, o rok 2014). Popsala jednotlivé praktiky, s kterými obžalovaný začínal, i místa na těle, kde ji hladil (v tomto směru tak lze v plném rozsahu odkázat na znění skutkové věty vtělené do výrokové části); veškeré popisy doprovázely při hlavním líčení nonverbální a nevědomé stresové reakce těla poškozené či pokles jejího hlasu. Poškozená označila, že místem počátku těchto aktivit, byla manželská ložnice. Dynamiku posunu sexuálních hranic nestanovila přesně, což opět dokládá její věrohodnost, neboť si nemůže jednotlivé milníky vztahu (datum prvního sexu, pettingu apod.) přesně pamatovat, doložila však spolehlivě, jakými fázemi tento vztah s obžalovaným postupně procházel (roztažení panenské blány, následně sex), popř. výjimky v místech, kde k sexu docházelo (např. u okna, později i v jejím pokoji apod.). I ukončení intimního vztahu logicky odůvodnila tím, že v tomto nechtěla dále pokračovat, navíc měla v tu dobu prvního partnera (tzn., dovršila již 15 let věku, jednalo se tudíž o rok 2017) a již dříve si uvědomila, že aktivity, které s obžalovaným provádí, nejsou standardní. Toto tvrzení je zcela logické uváží-li se, že takovému postupně vzrůstajícímu intimnímu zacházení čelí dítě bez jakýchkoliv životních zkušeností a znalosti sociálních norem. I znalkyně ██████ potvrdila, že děti ve věku 12 let se více podrobují v sexuální oblasti autoritám a nechávají se vést (obžalovaný byl přítom pro poškozenou zcela zjevně autoritou, když jej nazývala „tati“).
157. Namítala-li obhajoba, že je poškozená schopna popsat jednotlivé praktiky díky tomu, že aktuálně žije pohlavním životem, a leckteré věci si tak může představit, je nutné poukázat, že poškozená přiznala, že některé detaily z praktik si již nepamatuje, vylíčila je v obecných rysech, nebyla tedy přehnaně deskriptivní či domýšlivá (pouze uvedla, že obžalovaný *asi* více užíval pravou ruku, neboť je pravák). Argument, že je poškozená schopná svléknout se na počkání, je naprosto v rozporu s výsledky dokazování, neboť kamarádky poškozené uvedly, že se poškozená naopak ostýchala před partnery vysvléknout, že se za svou postavu styděla.
158. Načasování jednotlivých aktů obžalovaným, ač se k tomu poškozená přímo detailně nevyjádřila, proběhlo v závislosti na pracovním vytížení její matky, resp. na rozpisu směn. Nutno poukázat, že bratr poškozené si hleděl vlastních záležitostí (např. hra na počítači), byl eliminován v odhalení (např. obžalovaný zamknul dveře), spal (dle poškozené např. obžalovaný budil poškozenou dříve než jejího bratra), či mu některé okolnosti nemusely vůbec dojít, popř. si jich nemusel všimnout (byl na prvním stupni základní školy).
159. Závěrem skutkových zjištění je nutné se vyjádřit k svědkům stojícím na straně obhajoby. Svědkyně ██████ je pro soud zcela nevěrohodná. Nejenže uváděla skutečnosti v příkrém rozporu s tvrzením obžalovaného či poškozené (např. sdělila, že s ██████ měla poškozená sex v 11 letech), ale také líčila okolnosti ze života poškozené z doby, kdy poškozená studovala na střední škole a kdy v kontaktu s poškozenou vůbec nebyla; je tedy pozoruhodné, jak se mohla takovéto okolnosti dozvědět v detailech, které se zvláště podobají verzi, kterou v rámci obhajoby zmiňoval obžalovaný, jenž ji oslovil, aby ve věci svědčila. Její výpověď je taktéž vnitřně rozporná a v jistých ohledech nedůvodně úzkostná, když popisovala poškozenou jako

¹² Soud sice ponechal utajení dané osoby i přesto, že neviděl k tomuto postupu příliš důvod, zvláště za situace, kdy i sama svědkyně uvedla, že jí poškozená nikdy neublížila; tato precitlivělost měla taktéž určitý dopad na její věrohodnost

osobu, z které má strach, která ji šikanovala, avšak na druhou stranu uvedla, že ji pouze jednou chytila za ruku, nijak ji nenapadla (je tudíž pozoruhodné, z čeho mohla mít u poškozené *objektivně* strach, co ji od ní hrozilo).

160. I manželé [REDAKCE] a manželé [REDAKCE] jsou pro soud značně nevěrohodní, neboť parafrázuji verze a fabulace, které prezentoval obžalovaný neustále dokola v průběhu jednotlivých hlavních líčení (obdoba pořekadla že stokrát opakovaná lež se /možná/ stane pravdou). Vlastností každého svědka je, že s plynoucím časem se jeho schopnost líčit jednotlivé okolnosti vytrácí, resp. že okolnosti popisuje v menších detailech, v obecnějších rysech; tento aspekt je o to citelnější, pokud se jedná o okolnosti, které se konkrétního svědka přímo osobně netýkají. Nešlo si nevšimnout, že sestra obžalovaného i manželé [REDAKCE] obsahově líčí údajné zklamání [REDAKCE] při hospitalizaci obžalovaného po mozkové mrtvici slovy – „představ si, on měl cedulku na zápěstí, nikoliv na palci“; shodnou formulaci uvedl i obžalovaný. Kdyby takovéto vyjádření skutečně proběhlo, každý ze svědků by jej popsal jinak, každý by uvedl krapet jiné pojmy, popř. by pouze obecně například konstatoval, že poškozená byla zklamána, že byl obžalovaný lékařem zachráněn; i přes uplynutí mnoha let však všichni jmenovaní svědci líčili dané vyjádření shodně. Obdobný mechanismus byl poté patrný i u nařčení [REDAKCE] ze snahy křivě obvinít jistého pana [REDAKCE], neboť ani jeden z manželů [REDAKCE], ani obžalovaný nepopsali událost rozdílně, pamatovali si naprosto ty samé okolnosti, neuváděli odlišné detaily ([REDAKCE] se při výslechu zase z klidné dámy proměnila v rozhněvanou osobu, prudce oddechovala, byla z tohoto nařčení překvapena). Manželé [REDAKCE] zase popsali poškozenou jako drzou, úsečnou dívku, která byla líná, což se rozchází mj. z hodnotící zprávy ředitelky střední školy, kde poškozená studovala. Pokud tito manželé líčili, že poškozená i [REDAKCE] nechaly napospas obžalovaného poté, co měl mozkovou mrtvici, je takovéto sdělení taktéž zabarvené a zavádějící, neboť jak sama zdůraznila [REDAKCE], k přehnané péči o obžalovaného (který se poté až hypochondricky hlídal) nebyl důvod, neboť byla zaléčen a medikován. Všichni svědci jmenovaní v tomto odstavci, popř. [REDAKCE], tak prakticky papouškovali verze a domněnky, které jim vylíčil obžalovaný a jsou tudíž výrazně nevěrohodní.

161. Vina obžalovaného je tak v konečném důsledku postavena na výpovědi poškozené jako důkazu přímém, ostatní nepřímé důkazy, jak bylo patrné shora takovouto její výpověď potvrzují a vytváří na sebe ucelený řetězec okolností, které společně vzájemně souvisí. V daném případě tak veškeré domněnky, fabulace a vysvětlení, které nadnesla obhajoba, byly plně vyvráceny, a tudíž nepřichází do *reálné* úvahy žádný jiný skutkový průběh, který by byl pro obžalovaného výhodnější, resp. který by jeho vinu vylučoval; nelze tedy aplikovat procesní zásadu *in dubio pro reo*.

162. S ohledem na shora uvedené dospěl opětovně soud při právním hodnocení skutku k tomu, že obžalovaný naplnil bez důvodných pochybností všechny zákonné znaky skutkových podstat zvláště závažného zločinu pohlavní zneužití, přečinu sexuální nátlak a přečinu ohrožování výchovy dítěte v jednočinném souběhu různorodém. Zmíněný souběh dle právního názoru soudu není vyloučen faktem, že předmětné trestné činy (resp. zvláště závažný zločin pohlavní a přečin sexuální nátlak) jsou v trestním zákoníku zařazeny do shodné hlavy části druhé, neboť *každý trestný čin směřuje k ochraně jiného druhu objektu* (mravní, psychický a tělesný vývoj dětí v sexuální oblasti u pohlavního zneužití, svoboda rozhodování v pohlavních vztazích u sexuálního nátlaku, popř. řádná výchova dětí v případě ohrožování výchovy dítěte). Obdobný závěr zaujala i judikatura (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 6. 2019, sp. zn. 8 Tdo 600/2019, nebo ze dne 12. 8. 2018, sp. zn. 8 Tdo 213/2018).

163. Obžalovaný svým jednáním předně naplnil zákonné znaky zvláště závažného zločinu pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, jehož se dopustí ten, kdo vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let a spáchal čin na dítěti mladším patnácti let zneužívaje jeho závislosti a svého postavení a z něho vyplývající důvěryhodnosti a vlivu.
164. Co do *subjektivní stránky* obžalovaný konal v úmyslu přímém ve vztahu ke všem zákonným znakům takového zločinu, tedy věděl, že poškozené bylo v inkriminovaném období méně jak 15 let, a přesto s ní, soulož vykonal.
165. Co do *objektivní stránky* staví soud na závěru, že obžalovaný vykonal s poškozenou *pohlavní styk*. Samotným pohlavním stykem soud přitom nemyslí pouze soulož, nýbrž i orální pohlavní styk, zasouvání mj. prstů do ženského pohlavního ústrojí, zejména když napodobují pohyby pohlavního údu ve vagíně ženy a roztahují panenskou blánu. V rámci projednávané věci došlo ze strany obžalovaného na poškozené taktéž k pettingu (tj. hlazení a mazlení po celém těle poškozené), neckingu (tj. hlazení a mazlení od pasu nahoru – zejména v oblasti hrudníku) či osahávání prsou, přičemž takováto jednání nelze chápat odděleně jako jiný způsob pohlavního zneužití, nýbrž je nutné chápat (co do časového vývoje) jako akty, kterými si obžalovaný ve vztahu k poškozené posouval v sexuálních praktikách hranice (dle právního názoru soudu se tudíž nejedná o pokračující trestný čin ale o trestný čin trvajících). Soud podotýká, že znakem objektivní stránky pohlavního zneužití podle § 187 trestního zákoníku *není sexuální motiv*; není proto významné, zda obžalovaný trpěl či trpí sexuální deviací (např. hebefilií) či je heterosexuálně zaměřený toliko na zralé ženy či lolity (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 9. 2010, sp. zn. [11 Tdo 785/2010](#)); ostatně deviace nebyla u obžalovaného zjištěna, a proto nedošlo k uložení ochranné léčby, neboť znalec neshledal obžalovaného pro společnost nebezpečným. Rozhodující taktéž není, z čí strany vzešla iniciativa, resp. kdo byl v intimních hrátkách aktivnější (zdali např. poškozená z počátku svolila k aktivitám jako bylo hlazení apod.), neboť v rámci dané skutkové podstaty trestného činu je podstatné, že poškozené bylo méně jak 15 let (zároveň nebylo prokázáno a nevzešly ani pochybnosti o tom, že by snad obžalovaný při některé z milostných hrátek užil vůči poškozené násilí či její pohružky, neboť v takovémto případě by soud celou věc postoupil Vrchnímu soudu v Praze k rozhodnutí o věcné příslušnosti s ohledem na výměru trestu odnětí svobody dle § 185 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku). V inkriminovaném období tak byla poškozená bezesporu *dítětem mladším 15 let*, neboť obžalovaný se na ní dopouštěl sexuálního ukájení v době, kdy byla studentkou základní školy. Obžalovaný pak vůči poškozené zneužil její *závislosti* a ze svého postavení vyplývajícího *vlivu a důvěry*. V řízení totiž bylo prokázáno, že poškozená považovala obžalovaného za faktického otce až do doby, než se vůči němu fakticky v důsledku sexuálních praktik vymezila a začala jím pohrdat. Právě takovýto její k obžalovanému původně pozitivní vztah plný důvěry umožnil obžalovanému postupně posouvat hranice intimních hrádek, právě v důsledku svého vlivu mohl na poškozenou působit a v jistém směru potlačit i její pochybnosti. Bezesporu byla poškozená též na obžalovaném závislá, neboť obžalovaný udržoval manželský svazek s její biologickou matkou, navíc hradil nezanedbatelnou část fixních životních nákladů domácnosti.
166. Pokud se jedná o přečin sexuální nátlak podle § 186 odst. 2, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, tak takového trestného činu se dopustí ten, kdo přiměl jiného k pohlavnímu styku zneužívaje jeho závislosti a svého postavení a z něho vyplývající důvěryhodnosti a vlivu a spáchal čin na dítěti.

167. I ohledně tohoto přečinu jednal obžalovaný zcela zjevně v úmyslu přímém, neboť vědom si své závislosti a postavení, díky kterému měla poškozená k němu samotnému určitou důvěru, zneužil takovéto atributy s cílem dosáhnout (s chutí) pohlavního styku. Ohledně objektivní stránky lze převzít aplikaci zákonných znaků na skutkový stav tak, jak je soud rozvedl v pasáži týkající se pohlavního zneužití; k vyloučení zasažení shodných objektů u takovýchto dvou trestných činů se soud taktéž shora vyjádřil. Navíc takovouto právní kvalifikaci je možné vztáhnout i na období *poté*, co poškozená dovršila 15. roku věku až do okamžiku, kdy natrvalo ukončila intimní kontakt, ke kterému byla obžalovaným donucována, resp. dotlačena, neboť v roce 2017 byla osobou stále na obžalovaném závislou, částečně podřízenou jeho vlivu.
168. Obžalovaný nakonec naplnil veškeré zákonné znaky přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku, neboť úmyslně ohrozil citový a mravní vývoj dítěte tím, že poškozenou sváděl k nemravnému životu a pokračoval v páchání takového činu po delší dobu.
169. V případě tohoto přečinu jednal obžalovaný v rámci *subjektivní stránky* v úmyslu nepřímém, neboť zcela vědomě sváděl poškozenou k nemravnému životu po delší dobu a musel být minimálně srozuměn s tím, že tímto jednáním ohrozí její citový a mravní vývoj (v oblasti sexuální).
170. Ohledně znaků *objektivní stránky* soud uvádí, že *citovým a mravním vývojem* se bezesporu myslí i řádný vývoj v oblasti sexuální, díky níž, resp. díky řádnému vývoji, se mj. dovyvine z pubertální osoby zralý jedinec schopný navázat plnohodnotné partnerské vztahy, tedy jedinec schopný získat k druhému partnerovi v intimní sféře důvěru, uvolnit se a dopřát tak radostné potěšení z takových pozemských kratochvílí jako je sex či jiné sexu podobné hrátky. *Za svádění k nemravnému životu* lze bezpochyby označit svádění k intimním aktivitám včetně soulože, pettingu, orálnímu sexu apod. v době, kdy k takovýmto aktivitám dochází ve věku pod 15 let, neboť takovéto svádění mohlo vyvolat (a v daném případě u poškozené taktéž vyvolalo) deformaci ve vnímání sexuality jako takové, což bylo z reakcí poškozené naprosto patrné např. svědkyni [REDAKCE]. Páchání zmíněného přečinu se dělo v době, kdy poškozená byla *dítětem* (viz výklad shora), přičemž probíhalo (vzhledem ke vzrůstající intenzitě a počtu „útoků“) po *delší dobu*.
171. Při úvahách o stanovení druhu a výše trestu přihlédl soud dle ustanovení § 39 odst. 3 tr. zákoníku, ve spojení s ustanovením § 41 a § 42 tr. zákoníku, k společenské škodlivosti trestného činu, stejně jako k pohnutkám obžalovaného, možnostem nápravy a k dosavadnímu způsobu vedení jeho života.
172. Obžalovanému v obecné rovině polehčuje jediná okolnost a tou je jeho dosavadní trestněprávní bezúhonnost. Trestné činnosti nelitoval, obviňoval z intrik poškozenou i bývalou manželku, případně se stavil do role obětního beránka a chudáka, který byl vytrestán životním osudem, když opustil svou prvou rodinu kvůli matce poškozené a musí „na stará kolena“ čelit fabulacím. Nelze přehlédnout, že obžalovaný zcela sobecky uplatňoval svůj sexuální chtíč vůči osobě, která s ním trvale sdílela společnou domácnost a která jej znala prakticky od narození. Obžalovaný byl pro poškozenou osobou, která s ním sdílela prostor nejcennější, tedy domov, kde dospívající dítě (zvláště dívka ve věku 12-15) hledá útočiště a podniká, v rovině sexuální

„edukace“ (samozřejmě v rámci zákonných mantinelů a mimo domov), prvé krůčky. Nelze se tedy divit, že sebestředně pudové jednání obžalovaného zanechalo na sexualitě poškozené a její schopnosti navázat intimní vztah, závažné důsledky, které se budou jen těžko napravovat; ostatně poškozená vynakládá dlouhodobě nemalé finanční prostředky, aby na těchto šrámech prostřednictvím terapií zapracovala (v rovině intimních vztahů má pak problém se uvolnit a navodit pocit důvěry k partnerovi). Bez povšimnutí nelze ponechat ani délku páchaní trestné činnosti (a frekvenci všemožných sexuálních praktik), doba celkem 4 let je až obludně dlouhá zvláště v situaci, kdy takovému jednání má čelit mladá dospívající dívka, která není schopna se vůči autoritě vymezit (bez ohledu na to, zdali její matka je sexuálně náruživá, ráda se předvádí apod.); přitěžující okolností samo o sobě byl i počet trestných činů, které obžalovaný v jednočinném souběhu spáchal a objekty, které svým jednáním zasáhl (tj. zasažení intimní integrity dítěte, svobody rozhodování se v sexuální oblasti, zájem na řádném vývoji dítěte). Obžalovaný svým jednáním a naléháním poškozenou prakticky vyhnal z domova, neboť ta raději volila cestu nejmenšího odporu a „uklidila“ se mimo domov na internát, mj. i proto, aby nemusela být v konfliktním rodinném prostředí. I přesto, že zákonný znak v podobě „zneužití závislosti a postavení“ je zákonným znakem aplikovaného zvláště závažného zločinu pohlavního zneužití, je nutné v tomto směru vyzdvihnout v rámci přitěžujících okolností (s cílem po dodržení zásady zákazu dvojího přičítání) fakt, že závislost poškozené na obžalovaném byla vyvolána mj. tím, že byla na obžalovaného a svou matku existenčně odkázána (obžalovaný tak nebyl osobou, kterou mohla snadno „odstříhnout“ či se mu vyhnout jak by tomu bylo například u partnera, s kterým se její matka pouze příležitostně stýká či u něj čas od času přebývá), přičemž obžalovaný byl mj. i díky své pracovní neschopnosti prakticky neustále přítomen v jejich rodinné domácnosti.

173. Soud taktéž dle dikce ustanovení § 43 odst. 1 trestního zákoníku ukládal trest úhrnný, neboť obžalovaného penalizoval za celkem tři trestné činy, přičemž nejprísněji jest trestný zvláště závažný zločin pohlavního zneužití, u něhož zákon umožňuje odsoudit pachatele k trestu odnětí svobody ve výměře 2 až 10 let. Výměra úhrnného trestu odnětí svobody odráží okolnosti uvedené v předešlém odstavci, přičemž soud bez povšimnutí nenechal ani skutečnost, že za přečin sexuálního nátlaku by byl obžalovaný penalizován trestem odnětí svobody ve výměře 1 až 5 let, resp. u přečinu ohrožování výchovy dítěte by se jednalo o sazbu 6 měsíců až 5 let; i v případě méně trestných deliktů se jedná o přečiny, za které zákon stanoví horní hranici trestní sazby v nezanedbatelné výši.
174. Pokud jde o faktickou výši trestu, zohlednil soud veškeré shora uvedené okolnosti a stanovil výměru v spodní polovině zákonné trestní sazby. Vzhledem k absenci jakékoliv sebereflexe, lítosti, s ohledem na spáchání třech trestných činů, nebylo možné u obžalovaného, prvotrestance, který nikdy nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, uvažovat o uložení trestu při samé spodní hranici trestní sazby. Při vědomí poloviny výměry trestní sazby u aplikovaného zvláště závažného zločinu (tj. 6 let) je uložení trestu odnětí svobody ve výměře 4 let trestem nacházejícím se v polovině dolní poloviny zákonné výměry. Na takovému postihu nemůže ničeho změnit ani pokročilejší věk obžalovaného, jenž soud vzal taktéž do úvahy, nicméně vzhledem k dopadům dlouhodobého deliktního jednání na život poškozené, nelze při trestání jako takovém význam věku, ani zdravotního stavu obžalovaného, jakkoliv přeceňovat a nadhodnocovat. Soud taktéž zvážil při výměře trestu odnětí svobody délku samotného trestního stíhání, nicméně shledal, že v rámci něj nedošlo k žádným průtahům, neboť jeho délka byla vyvolána komplexností věci jako takové a nutností dovypracování znaleckých posudků s cílem po objektivním posouzení celé věci (tzn. viny obžalovaného). K výměře lze taktéž uvést, že soud aplikoval jakýsi *chammurapibo princip* rovného trestání (obdoba principu oko za oko, zub za zub); jinak řečeno, jak dlouho obžalovaný páchal trestnou činností vůči

poškozené, tak dlouho setrvává ve výkonu trestu odnětí svobody, nebude-li dříve podmíněně propuštěn či nebude-li trest jinými okolnostmi ukončen.

175. Ohledně zařazení obžalovaného aplikoval soud ustanovení § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku.
176. Jde-li o výrok o náhradě nemajetkové újmy, tak k trestnímu stíhání se se svým nárokem řádně a včas připojila poškozená s částkou 200 000 Kč s odůvodněním, že (zjednodušeně řečeno) obžalovaný neoprávněně zasahoval po delší dobu do jejích osobnostních práv, zasáhl ji celkem třemi trestnými činy s následky, které doposavad trvají, přičemž trestnou činnost páchal jako osoba z jejího nejbližšího okolí.
177. Podle § 81 občanského zákoníku je chráněna osobnost člověka včetně všech jeho přirozených práv. Každý je povinen ctít svobodné rozhodnutí člověka žít podle svého. Podle § 81 odst. 2 občanského zákoníku ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy.
178. Podle § 2894 odst. 2 občanského zákoníku, nebyla-li povinnost odčinit jinému nemajetkovou újmu výslovně ujednána, postihuje škůdce, jen stanoví-li to zvlášť zákon. V takových případech se povinnost nahradit nemajetkovou újmu poskytnutím zadostiučinění posoudí obdobně podle ustanovení o povinnosti nahradit škodu.
179. Podle § 2910 občanského zákoníku škůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil. Povinnost k náhradě vznikne i škůdci, který zasáhne do jiného práva poškozeného zaviněným porušením zákonné povinnosti stanovené na ochranu takového práva.
180. Podle § 2956 občanského zákoníku, vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy.
181. Podle 2957 občanského zákoníku způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné.
182. Finanční zadostiučinění za nemajetkovou újmu lze poškozenému přiznat, pokud není postačující morální zadostiučinění a neoprávněným zásahem došlo ke snížení důstojnosti fyzické osoby či její vážnosti ve společnosti ve značné míře. Taková situace v projednávané trestní věci nastala. Jelikož je v případech nemajetkové újmy vyloučeno, resp. není možné nahrazení uvedením v předešlý stav (důsledky lze např. terapií toliko zmírnit), nahrazuje se nemajetková újma přiměřeným zadostiučiněním. Řešení náhrady nemajetkové újmy pomocí zadostiučinění využívá kompenzační princip, ze kterého vyplývá funkce zadostiučinění, tj. funkce satisfakční. Dle kompenzačního principu má zadostiučinění odčinit nepříznivé následky

zásahu do práv poškozeného, případně poskytnout poškozenému možnost, aby si těžko měřitelné a na peníze ne zcela spolehlivě a exaktně převoditelné potíže nemajetkového charakteru vykompenzoval tím, že si pomocí prostředků či předmětů pořízených za poskytnutou náhradu zpříjemní či usnadní život.

183. Poškozená zjevně po dobu společného soužití s obžalovaným (právě) díky němu strádala, a to v zejména v období jejího počátečního sexuálního vývoje. Nemohla vést plnohodnotný život pro naprosto nevhodné a egocentrické chování obžalovaného. Následky, které byly na duši poškozené zanechány, a které popsali jak znalci z oboru psychiatrie a psychologie, tak slyšený terapeut poškozené, popř. naprosto bezprostřední projevy poškozené v průběhu hlavního líčení plně zmaru a úzkosti ve chvíli, kdy na ni obžalovaný pouze promluvil, svědčí o zjevné odůvodněnosti takového nároku, resp. o skutečnosti, že újma na duši a prožívání je u poškozené zcela nezpochybnitelná (ostatně nelze ani predikovat další vývoj traumatu a jeho dopad na osobní, zejména partnerský, život poškozené). Co do základu nároku je tudíž nárok na náhradu nemajetkové újmy dán pro splnění všech shora rozvedených zákonných kritérií.

184. Pokud jde o výši samotné nemajetkové újmy, zohlednil soud při stanovení výše (kterou by poškozená dle přesvědčení soudu mohla požadovat i v daleko vyšší částce) následující kritéria. Předně se jedná o samotnou skutečnost, že trestnou činností bylo zasaženo do nejintimnější sféry pohlavně dospívající dívky, tedy došlo k fatálnímu pokřivení vnitřní sebeúcty a sebevnímání poškozené v oblasti sexuality. Poškozená byla po dobu prakticky tří let vystavena soustavnému působení obžalovaného, který s ní soužíval v jedné domácnosti, a který byl osobou, kterou poškozená dennodenně potkávala v prostředí, kde se měla cítit milována (v rámci zákonných mezí) a chráněná. Nelze též odhlédnout od osobnostního významu obžalovaného pro poškozenou, tedy že obžalovaný byl pro ni faktickým otcem, ke kterému v době předpubertální měla důvěru a kladný vztah a skrze něhož si mohla (jako každá jiná dívka) formovat svůj vztah k opačnému pohlaví (mužům). Vyplacená finanční částka taktéž nebude mít pouhý satisfakční význam, ale poslouží, i jakožto reparace, neboť poškozená i nadále dochází na terapie, tedy musí vynakládat nemalé finanční prostředky, k jejichž úhradě může posloužit mj. platbu dluhu, kterou obžalovaný poskytne.

185. Počátek běhu úroku z prodlení pak soud stanovil dle návrhu poškozené, neboť ta jej stanovila s počátkem pozdějším, než tak mohla učinit (tj. od okamžiku seznámení se spisem při skončení vyšetřování).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr. řádu, § 252 tr. řádu), a to ve trojím vyhotovení. Práva odvolání nemůže úspěšně užít ten, kdo se jej již jednou výslovně vzdal.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo proto, že takový výrok učiněn nebyl. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. řádu).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. řádu).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr. řádu).

Prachatice 8. srpna 2023

JUDr. Petr Kolban
předseda senátu